Cass
904
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE • FIRENZE •

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Suprema hac editione cura, atque ſtudio caſtigata, & adaucta.

Luigi Pasquini
Proprietario Libraio

PATAVII, ac BASSANI,

CIↃIↃCCXLVII.

EX TYPOGRAPHIA REMONDINI.

Superiorum Permiſſu, ac Privilegio.

GRÆCORUM LITERÆ VIGINTI QUATUOR:

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	A	α	a
Bita	B	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	E	ε	e
Zita	Z	ζ	z
Ita	H	η	i
Thita	Θ	ϑ θ	th
Iota	I	ι	i
Cappa	K	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
Mi	M	μ	m
Ni	N	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	O	ο	o parvum
Pi	Π	π ϖ	p
Rho	P	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	T	τ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	X	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronunciatione.

β pronunciatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronunciare ut *v* conſonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronunciatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronunciatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, ω apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronunciari deberet, ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; ſed Græci noſtri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronunciari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut αι, ει, οι, ου, tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque αι valet *æ*; ει & οι valent *i*; ου valet *u*.

γ ante γ ſonat perinde ut ν, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante κ, ut πέφαγκα, *apparui*; ante ξ, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *haſta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ, modo ν.

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι	ϑρ valet	ϑρ.	ασ	σπ.
ἀπο	ἀπο.	χαι	χαι.	ασ	σσ.
ἀν	αν.	ᾶ	χαὶ.	ς	στ.
αρ	αρ.	χὴ	χαὶ	χ	σχ.
ας	ας.	χατ᾽	χατὰ	τα	τα.
αὐ	αυ.	χῶν	χῶν.	παῖς	παῖς
αυτ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε
αὐτ	αὐτοῦ.	μα	μα.	ται	ται.
γὰ	γὰρ.	μεϑ	μεϑ	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν	μεν.	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μετ᾽	μετὰ	τὴν	τὴν.
δὲ	δὲ.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου	ου.	τον	τον.
ει	ει.	οὐδ	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ	οὐκ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα	του	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	ὑ	ὑ.
ἐμ	ἐμ.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
ἐπι	ἐπι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σϑ	σϑ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σθαι	σθαι.	ω	ω.
ημ	ημ.	σι	σι.	ῳ	ῳ.

De Divisione Literarum.

Septem sunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes sunt Consonantes.

De Divisione Vocalium.

Vocales
- Longæ, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longa, quia suapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia modo producuntur, modo corripiuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Prapositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis: Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u.
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ωι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, si recte pronuntientur, ut a veteribus pronuntiabantur, duplicem sonum reddunt:

Im-

Improprie, quia ſimplicem efficiunt ſonum: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes { Mutæ. / Semivocales.

Mutæ { Tenues, π, κ, τ. / Mediæ, β, γ, δ. / Aſpiratæ, φ, χ, ϑ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima ſpiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aſpiratæ, quia maxima. Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aſpiratam ſibi affinem.

Mutæ inter ſe affines { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, ϑ. } *propter idem inſtrumentum* { Labiorum. / Palati. / Dentium.

Semivocales { Liquidæ, ſeu Immutabiles. / Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia poſt Mutam poſita quaſi liqueſcunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut alia conſonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ valet, σδ, vel δσ. / ξ valet, κσ, γσ, χσ. / ψ valet, πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, ſed potius ſibilus.*

De Accentibus.

Accentus sunt tres : Acutus ´ : Θεός, *Deus* : Gravis ` : τιμὴ, *honor* : Circumflexus ~ : ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima : Circumflexus in ultima, & penultima : Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem : ut Θεὸς ἡμῶν : sed τίς interrogativum semper Acutum retinet. Sed de his enucleatius infra, ubi de Accentibus.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt : Lenis, sive Tenuis ᾽, ut ἐς : Asper, sive Densus ῾, ut ὁ :

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo, spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio : ut ὄρος, *mons* : ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aspirantur. Sed si in medio ῥ geminetur, prior Leni spiritu, Aspero altera notatur, ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apostropho.

Apostrophus ᾽ est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, α, ε, ι, ο, & diphthongi αι, οι : ut κατ᾽ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν : βούλομ᾽ ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγὼ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas : ut ἀφ᾽ οὗ, pro ἀπὸ οὗ : νύχθ᾽ ὅλην, pro, νύκτα ὅλην.

De

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Femininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt; Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fem. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plur.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ᾧ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fem. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ᾷ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ᾧ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

De

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem : Quinque nominum Simplicium : Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo : Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens ; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης ; generis tantum maſculini, ut, ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes, ſed ὁ, ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Genit. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.
Plural. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Genit. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τὰς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου, Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύσης.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.
Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τὰς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων. In prima

prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen femi.ea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

De Dativo.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, α, η, ω, punctulo ſubjecto.

Quadam nomina in ας Dorice declinata formant Gen. *in* α, *ut* ὁ δωμᾶς, τῷ δωμᾶ.

De Vocativo.

Attice Vocativus eſt idem, ac nominativus, & Poetice nominativus pro vocativo uſurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor; a τείβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτής, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτήν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτά, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταί, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τὰς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

De-

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis tantum feminini, ut ἡ μοῦσα, muſa, ἡ τιμὴ, honos.

Sig. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.
Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμὴ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plur. Nom. αἱ λῦπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, h. e. quod ante ſe vocalem habeat, vel diphthongum, retinent in toto ſingulari α. Ita eſt Genitivus in ας, Dativus in ᾳ. Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nauſica, μνᾶ, mina, quia ſunt contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His adde Θέκλα, Thecla.

Sing.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.
Plur. Nom. αἱ φιλίαι, Genit. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας, Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.
Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκῑ, pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur ſyllabis φι, & φιν, ut θύρᾳ janua, θύρῃφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes ος, & ον. Ος eſt maſculini, feminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.
Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.
Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τὺς λόγυς, Voc. ὦ λόγοι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὦ ἄμπελε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.
Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, ἢ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, ἢ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, ἢ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, ἢ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἢ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, ἢ ταῖν ἀνθρώποιν.
Plur. Nom. οἱ, ἢ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, ἢ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς ἢ τὰς ἀνθρώπους, Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.
Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σαββάσι *pro* σαββάτοις. *Rauca patiuntur Apocopen, ut* ἓξ *pro* ἓξον, *lana*: *& nonnullis* φι, *& φιν adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς *a exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων. Ως maſculini, feminini, & communis generis, & ων neutrius; ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile. Eadem eſt fere hæc Declinatio, ac tertia, niſi quod hæc retinet in omnibus caſibus ω.

Sing.

Singul. Nom. ὁ μενέλεως, Genit. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεω, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων.
Plur. Nom. οἱ μενέλεω, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τυ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεω, Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων,
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὔγεων.
Plur. Nom. τὰ εὔγεω. Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεως, Acc. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω : uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos inſula, κῶς, κῶ, Cos inſula, λαγώς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex accuſativo removerunt, ut ἀγῆρω pro ἀγῆρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Titan, Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτᾶν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Genit. & Dat. τοῖν τιτάνοιν.
Plural. Nom. οἱ τιτᾶνες, Genit. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Genit. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας, Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Genit. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus definit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accusativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς non pure declinata utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τλὼ ἔριδα, & ἔριν: ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αως, & ους formant accusativum in αων, & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν: βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed πούς, pes, habet πόδα, & ὀδούς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, Θόαντος, Thoas: per εντ⊙, ut, ὁ χαείεις, χαείεντ⊙, gratioſus: per οντ⊙, ut ὁ γέρων, γέροντ⊙, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ Θόαν· ὦ χαείεν· ὦ γέρον. Adjectiva tamen in ις habent Vocativum etiam in ι, ut ὦ χαείει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντ⊙, ὦ τύψας, ὁ τυφθείς, τυφθέντος, ὦ τυφθείς, ὁ τύπτων, τύπτοντ⊙, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντ⊙, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Ουάλης, εντ⊙, ὦ Ουάλης, Valens.

Adjectiva in ην; ut ὁ, ἡ τέρην, τέρεν⊙, tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορ⊙, omnipotens: & in ας, αν⊙, ut ὁ μέλας, μέλαν⊙, niger; & in ων, ον⊙, ut δαίμων, δαίμον⊙, formant Vocativum ablato ος Genitivi: ut, ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ· ὦ μέλαν· ὦ δαίμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δαήρ, levir, ὁ ἀνήρ, vir, ὁ σωτήρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς, & ϑς abjiciunt σ: ut βασιλδς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πῦς pes, ὦ πῦς: (ambiguum id tamen in δίπυς, & ceteris compoſitis) & ὀδύς, dens, ὦ ὀδύς, & participia δύς, & γνύς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις ſerpens; ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς; ut ὀξύς, acutus; itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρίς, patria; ἡ χλαμύς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρίς, ὦ χλαμύς.

Nomen ὁ, ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus composita retinent σ: ut ὁ, ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο; ita ut, quæ habent in Dativo singulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι: quæ vero οντι, habeant ουσι: ut τιθέντι, τιθεῖσι: λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατήρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accusativo singulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativis pluralibus in σι, & personis verborum desinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ personæ singulari verbi εἰμί, additur ν, cum vocalis, vel diphthongus subsequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando ος in εσι, vel εσσι: ut ἥρως, ἥρασι, & ἥρωσσι, heros: ἔπος, ἔπεσι, ἐπέσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba φι, & φιν: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι: τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι: τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In femininis vero in ων abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυλήδων, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδονέφι.

Apoco-

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα *pro* σκέπασμα, *tegmen: in Genitivo,* τᾶς αἴαν *pro* αἴαντος: *in Dativo,* τῇ δαΐ *pro* δαΐδι, *pugnæ:* παράκοιτ *pro* παρακοίτιδι, *uxori:* τῷ ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτι, *ſudori: in Accuſativo,* τὸν Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα; τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *ſudorem: in Vocativo,* ὦ Λαοδάμα *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas:* Αἶα *pro* Αἶαν, *Ajax.*

Nomina

Ad confirmandum uſum

Declinationum Simplicium.

Prima.

ὁ ταμίας, *quæſtor.*
ὁ μεσσίας, *Meſſias.*
ὁ ἀγχίσης, *Anchiſes*
ὁ ἀκινάκης, *acinaces.*
ὁ ποιητὴς, *poeta.*
ὁ μαθητὴς, *diſcipulus.*
ὁ ἀνταγωνιστὴς, *adverſarius.*
ὁ προφήτης, *propheta.*
ὁ δεσπότης, *dominus.*
ὁ μελιτοπώλης, *venditor melis.*
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor.*
ὁ σιτομέτρης, *menſor frumenti.*
ὁ χοινικομέτρης, *qui chœnice metitur.*
ὁ οἰκογενὴς, *verna.*

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria.*
ἡ τράπεζα, *menſa.*
ἡ ἀρετὴ, *virtus.*
ἡ ἄκανθα, *ſpina.*
ἡ χαρὰ, *gaudium.*
ἡ θύρα, *janua.*
ἡ σελήνη, *luna.*
ἡ λήδα, *Leda.*
ἡ μάρθα, *Martha.*
ἡ μάχαιρα, *gladius.*
ἡ σοφία, *ſapientia.*
ἡ ὁσίβεια, *pietas.*

Tertia.

ὁ θυμὸς, animus.
ὁ φόβος, timor.
ὁ διδάσκαλος, magiſter.
ὁ, ἡ, τὸ ἔνδοξος, glorioſus.
ἡ ὁδὸς, via.
ἡ παρθένος, virgo.
ὁ καὶ ἡ ἰσόμετρος, æqualis menſura.
ἡ συνόδος, conventus.
ὁ, ἡ ἄτομος, individuus.
τὸ καλὸν, honeſtas.
τὸ ἔργον, opus.
τὸ πρόβατον, ovis.
ὁ, καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ χρήσιμον, utilis, & utile.

Quarta.

ὁ νεὼς, templum.
ὁ λεὼς, populus.
ὁ ἄνεως, tacitus.
ὁ ῥινόκερως, rhinoceros.
ὁ νικόλεως, Nicolaus.
ὁ ἀνδρόγεως, Androgeos.
ὁ ἅλως, area.
ἡ γάλως, glos.
ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, profundus.
ὁ, καὶ ἡ δίκερως, bicornis.
ὁ, καὶ ἡ ἀνάπλεως, plenus, a.
τὸ ἀνώγεων, cœnaculum.
τὸ ἀνάπλεων, plenum.

Quinta.

In qua, ut varia ſunt terminationes nominativi, ita etiam varia vocales, & conſonantes ſunt ante ος *Genitivi.*

α. τὸ γράμμα, ατος, litera.
ε. τὸ μέλι, ιτος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ λητὼ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Paan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberavit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratioſum.
ιν. ὁ ἕλλιν, ινος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, paſtor.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.
ιν. τὸ δίπτυν, υχος, bipes.
τὸ τυπτοῦν, οῦντος, verberaturum.
ιν. ὁ μόσσιν, ινος, turris.

τὸ ζῶ-

τὸ ζεύγνυμι, νύντος, jungens.
ων. ὁ κλών, ῶνος, ramus.
ἡ χελιδών, όνος, hirundo.
ὁ ξενοφών, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ, ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἄρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρίξ, τριχός, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθείρ, ειρός, pediculus.
ἡ χείρ, ειρός, manus.
ηρ. ὁ σκώρ, ηρός, vermis.
ὁ σωτήρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθήρ, έρος, æther.
ὁ ἀνήρ, ήρος, & ἀνδρός, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ, ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φώρ, ωρός, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονάς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, αος, senectus.
αις. ἡ δαίς, αιτός, convivium.
ὁ, ἡ παῖς, αιδός, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς, vel, νηῦς, αός, vel νός, navis.
εις. ὁ κτείς, ενός, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλείς, ειδός, clavis.
ευς. ὁ βασιλεύς, έος, rex.
ης. ἡ ἑστής, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ους, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ, ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
υξ. τὸ τεῖχος, ους, murus.
τὸ τετυφός, ότος, quod verberavit.
υς. ὁ, ἡ βοῦς, ὁός, bos.
ὁ πλακούς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδούς, όντος, dens.
ὁ πούς, ὁδός, pes.
τὸ οὖς, ὠτός, auris.
υς. ὁ μῦς, μυός, mus.
ἡ πέλεκυς, εως, securis.
ἡ χλαμύς, ύδος, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ῦντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, galea.
ως. ὁ γέλως, ῶτος, risus.
ἡ αἰδώς, οος, pudor.
ὁ Τρώς, ῶος, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, λός, sal.
ἡ ἅλς, λός, mare.
νς. ἡ ἕλμινς. νθος, tinea.
ρς. ὁ, ἡ μάκαρς, ρος, beatus.
ψ. ὁ ὄψ, πός, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος, scala.

CONTRACTORUM

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synareſi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut amba ſerventur, ut τείχεϊ, τείχει: vel Craſi, cum mutatur vel utraque vocalis, ut τείχεα, τείχη: vel altera, ut τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima

Tres continet terminationes, in ης maſculini, feminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demoſthenes, ἡ τειήρης, triremis: ὁ, ἡ ἀληθής, verus, vera: in ες, & ος neutrius: ut τὸ σαφές, manifeſtum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τὰς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τειήρης, triremis, Gen. τῆς τειήρους, ρους, Dat. τῇ τειήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τειήρεα, ρη, Voc. ὦ τείηρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τειήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τειηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τειήρεες, ρεις, Gen. τῶν τειηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τειήρεσι, Acc. τὰς τειήρεας, ρεις, Voc. ὦ τειήρεες, ρεις.

Sing.

Sing. Nom. ὁ, ἡ, ἡ ἀληθὴς, verus, vera, Gen. τοῦ, ἧς τῆς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, ἧ τῇ ἀληθεῖ, θεῖ, Acc. τὸν, ἡν τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθὴς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἁ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ἁ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἁ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, ἁ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τὺς, ἁ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifeſtum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφεῖ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι, Acc. τὰ σαφέα, φῆ, Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Genit. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibuſdam caſibus, ut τὸν Ἀεισοφάνην, οἱ Ἀεισοφάναι, τὺς Ἀεισοφάνας, & τὸν Σωκράτεω, ὦ Σωκράτη· unde latinum, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τὺς ἑπταέτας.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, ἡ, ἡ εὐφυὴς, ingenioſus, Accuſat. τὸν, ἡν τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda

Duas habet terminationes, ις maſculini, & feminini generis: ut ὁ ὄφις ſerpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφει, φι, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν.
Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λέξει, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν.
Plur. Nom. αἱ λέξεις, λέξις, Gen. τῶν λεξέων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξις, Voc. ὦ λέξεις, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπει, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπει, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινήπεοιν.
Plur. Nom. τὰ σινήπεα, σίνηπι, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, πι, Voc. ὦ σινήπεα, πι.

Regu-

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν ἐφέοιν, ὄφεων.
Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τὰς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεῖ, ξει, Acc. τλὴ λέξιν, Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν, λέξεων.
Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεῖ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεων.
Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη

Deli-

Declinatio Tertia

Unicam habet terminationem in ὁς, generis maſculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Att. έως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.
Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς: ὁ στιλβεὺς, Stirieus, τοῦ στιλβέως, στιλβῶς: ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accuſativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στιλβᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta

Duas habet terminationes, in ω, & ως, generis tantum feminini: ut, ἡ λητὼ, latona; ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητοΐ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.
Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοὶ.

Sing.

Sing. Nom. ἡ αἰδώς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδὼ, Voc. ὦ αἰδοῖ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰδὼ, Gen. & Dat. τοῖν αἰδοῖν.
Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. τοῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδοὺς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.
Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem caſibus per α.
Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῶν.
Plur. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad

Ad confirmandum usum

Nominum Contractorum :

Primæ.

ὁ καλλισθένης, *Callisthenes.*
ὁ σωσιγένης, *Sosigenes.*
ὁ σωκράτης, *Socrates.*
ὁ, ἡ, τὸ ὅσιος, *pius, pia.*
ἡ δίπρης, *biremis.*
ἡ τετρήρης, *quadriremis.*
ὁ, ἡ, τὸ ὑπερπής, *excellens.*
τὸ ὑπερπές, *decorum.*
τὸ ἱππομανές, *Hippomanes.*
τὸ ἄλγος, *dolor.*
τὸ μέρος, *pars.*
τὸ πέλαγος, *pelagus.*

Secundæ.

ὁ φίντις, *auriga.*
ὁ πρύτανις, *præfectus.*
ὁ, ἡ, τὸ νῆσις, *jejunus.*
ἡ πόλις, *civitas.*
ἡ κρίσις, *judicium.*
ἡ φύσις, *natura.*
ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ἡ αἵρεσις, *electio.*
ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ γένεσις, *generatio.*
ἡ ἀνάστασις, *resurrectio.*
τὸ νῆστι, *jejunum.*

Tertiæ.

ὁ γονεύς, *parens.*
ὁ τομεύς, *sector.*
ὁ νομεύς, *pastor.*
ὁ χαλκεύς, *excusor.*
ὁ κλοπεύς, *fur.*
ὁ φορεύς, *bajulus.*
ὁ φονεύς, *homicida.*
ὁ συγγραφεύς, *scriptor.*
ὁ γραμματεύς, *scriba.*
ὁ ἀνατροπεύς, *eversor.*
ὁ ἀρχιερεύς, *Pontifex.*
ὁ κηραμεύς, *figulus.*

Quar-

Quartæ.

ἡ ἱρὼ, *Ero.*
ἡ ἀκκὼ, *Acco.*
ἡ σαρδὼ, *Sardinia.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.*
ἡ κλειὼ, *Clio.*
ἡ ἰὼ, *Io.*
ἡ σαπφὼ, *Sappho.*
ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κοτυτὼ, *Cotyto.*
ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ καλλιςὼ, *Calliſto.*
ἡ καλυψὼ, *Calypſo.*

Quintæ.

τὸ πάγκρεας, *Pancreum.*
τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*
τὸ γέρας, *pramium.*
τὸ κτέρας, *res poſſeſſa.*
τὸ τέρας, *ſignum.*
τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ πέρας, *terminus.*
τὸ πεῖρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent maſculinum in { ος, ας, ης, υς } feminiſ- num in { η, α, ησσα, ια } neu- trum in { ον, αν, ες, υ } Sing.

Maſcul. & neutr. 3. Simplic. femin. 2.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλὸν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Gen. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλὰ.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. feminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. feminin. 2.

Sing. Nom. ὁ χαείεις, gratioſus, ἡ χαείσσα, τὸ χαείεν, Gen. τοῦ χαείεντος, τῆς χαεισσης, τοῦ χαείεντος, Dat. τῷ χαείεντι, τῇ χαείσσῃ, τῷ χαείεντι, Acc. τὸν χαείεντα, τὴν χαείσσαν, τὸ χαείεν, Voc. ὦ χαείεν, & χαείε, χαείσσα, χαείεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαείεντε, τὰ χαείσσα, τὼ χαείεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαειέντοιν, ταῖν χαειίσσαιν, τοῖν χαειέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαείεντες, αἱ χαείσσαι, τὰ χαείεντα, Gen. τῶν χαειέντων, τῶν χαειισσῶν, τῶν χαειέντων, Dat. τοῖς χαείσι, ταῖς χαειίσσαις, τοῖς χαείσι, Acc. τοὺς χαείεντας, τὰς χαειίσσας, τὰ χαείεντα, Voc. ὦ χαείεντες, χαείσσαι, χαείεντα.

Sing.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. femin. eſt 2.

Sing. Nom. ὁ ὀξὺς acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξύ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεῖ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξεῖ, Acc. τὸν ὀξύν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ. ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξέα, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. οἱ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant femininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt τηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτὶ pro τοῦτο.

Adjectivum ὁ μέγας *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. femin. 2.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Accuſ. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plural.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in εις, habent femininum in εισα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus: ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem.

Maſcul. & neutr. 3. Simplic. femin. 2.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plur. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Prima Claſſis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*
ὁ κακὸς, ἡ κακὴ, τὸ κακὸν, *malus, la, lum.*
ὁ χαλεπὸς, ἡ χαλεπὴ, τὸ χαλεπὸν, *difficilis, le.*
ὁ κενὸς, ἡ κενὴ, τὸ κενὸν, *vacuus, cua, cuum.*
ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *novus, va, vum.*
ὁ κοινὸς, ἡ κοινὴ, τὸ κοινὸν, *communis, ne.*
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*

ἡ λίθι-

ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, *lapideus, a, um.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quaque, quodque.*
ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, *spontaneus, a, um.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ τάλας, ἡ τάλαινα, τὸ τάλαν, *miser, ra, rum.*
ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, *omnis, omne.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, qua, quod verbe-ravit.*
ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, *qui, qua, quod dixit.*
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honestus, a, um.*
ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, *melleus, a, um.*
ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνῆεν, *laureus, a, um.*
ὁ φοινήεις, ἡ φοινήεσσα, τὸ φοινῆεν, *purpureus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθείς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθέν, *scriptus, a, um.*
ὁ μεριστείς, ἡ μεριστεῖσα, τὸ μεριστέν, *divisus, a, um.*
ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν, *qui, qua, quod posuit.*
ὁ εἷς, ἡ εἶσα, τὸ ἕν, *qui, qua, quod misit.*

ὁ βαρύς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρύ, *gravis, ve.*
ὁ βαθύς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, *suavis, ve.*
ὁ δασύς, ἡ δασεῖα, τὸ δασύ, *densus, a, um.*
ὁ βραδύς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ, *tardus, a, um.*
ὁ βραχύς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχύ, *brevis, ve.*
ὁ πλατύς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατύ, *latus, a, um.*
ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχύ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*

ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, *privatus, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ὅσιος, ἡ ὁσία, τὸ ὅσιον, *juſtus, a, um.*
ὁ τέλειος, ἡ τελεία, τὸ τέλειον, *perfectus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *ſimilis, le.*
ὁ ἀστεῖος, ἡ ἀστεία, τὸ ἀστεῖον, *urbanus, a, um.*
ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, *juſtus, a, um.*

ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *ſacer, cra, crum.*
ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρὰ, τὸ λαμπρὸν, *ſplendidus, a, um.*
ὁ μικρὸς, ἡ μικρὰ, τὸ μικρὸν, *parvus, a, um.*
ὁ μακρὸς, ἡ μακρὰ, τὸ μακρὸν, *longus, a, um.*
ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρὰ, τὸ πονηρὸν, *malignus, a, um.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*
ὁ πρότερος, ἡ πρωτέρα, τὸ πρότερον, *prior, prius.*
ὁ ὕστερος, ἡ ὑστέρα, τὸ ὕστερον, *poſterior, us.*

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

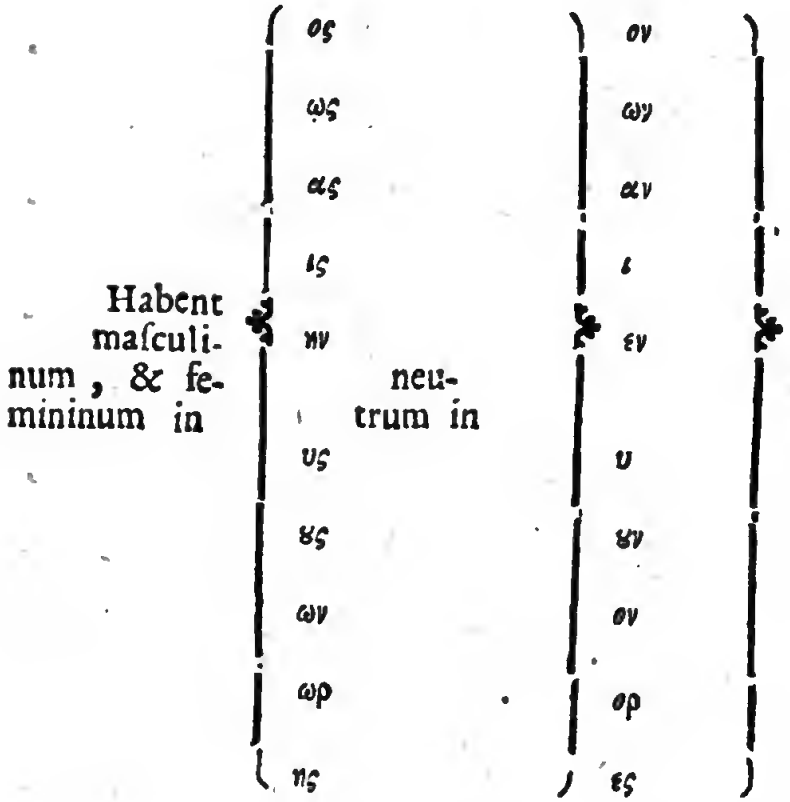

1. *Simplic. feminin.* Singul. Nomin. ὁ, ἡ ἔνδοξος, τὸ ἔνδοξον, glorioſus, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, τῇ, τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, τὴν, τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, τὰ, τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, αἱ ἔνδοξοι, τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἐνδόξοις, Accuſ. τοὺς, τὰς ἐνδόξους, τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ὦ ἔνδοξα.

4. *Simpliciter.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ καπάπλεως, καὶ τὸ καπάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ καπάπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ καπάπλεω, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ καπάπλεων, Voc. ὦ καπάπλεως, καὶ ὦ καπάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ καπάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν καπάπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ καπάπλεω, καὶ τὰ καπάπλεω, Gen. τῶν καπάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς καπάπλεως, Acc. τοὺς, καὶ τὰς καπάπλεως, καὶ τὰ καπάπλεω, Voc. ὦ καπάπλεω, καὶ ὦ καπάπλεω.

5. *Simpliciter.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείναος, καὶ τὸ ἀεῖναον, perpetuo fluens, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀείναντα, καὶ τὸ ἀεῖναον, Voc. ὦ ἀεῖναον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀειναντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναντες, καὶ τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀειναντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

7. *Simpliciter.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦτινος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινὰ. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. *Simplicium.* Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, καὶ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

3. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, ἢ μεγαλήτωρ, ἓν τὸ μεγαλήτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, ἧς τῆς, ἑνὸς τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, ἧ τῇ, ἑνὶ τῷ μεγαλήτορι, Accuſ. τὸν, ἣν τὴν μεγαλήτορα, ἓν τὸ μεγαλήτορ, Vocat. ὦ μεγαλήτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἥ τά, ἑνὶ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, ἧ ταῖν, ἑνὶ τοῖν μεγαλήτοροιν.

Plur. Nom. οἱ, ἧ αἱ μεγαλήτορες, ἕ τὰ μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, ἕ ταῖς, ἕ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, ἕ τὰς μεγαλήτορας, ἕ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ἕ ὦ μεγαλήτορα.

1. *Contrahorum.* Sing. Nom. ὁ, ἕ ἡ νημερτὴς, ἕ τὸ νημερτὲς, verus, Gen. τοῦ, ἕ τῆς, ἕ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, ἕ τῇ, ἕ τῷ νημερτεῖ, τεῖ, Acc. τὸν, ἕ τὴν νημερτέα, τῆ, ἕ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτὲς.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ, ἕ τά, ἕ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ἕ ταῖν, ἕ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἕ αἱ νημερτέες, τεῖς, ἕ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ἕων, Dat. τοῖς, ἕ ταῖς, ἕ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, ἕ τὰς νημερτέας, τεῖς, ἕ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, ἕ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Claſſis.

ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, ἕ τὸ αἰμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, ἕ τὸ αἴσιον, *fauſtus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄπακτος, ἕ τὸ ἄπακτον, *inordinatus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀπάλαντος, καὶ τὸ ἀπάλαντον, *aqualis, le.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχετος, καὶ τὸ ἄχετον, *intolerabilis.*
ὁ, καὶ ἡ ἀπάσθαλος, καὶ τὸ ἀπάσθαλον, *perniciosus, a, um.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύκερως, καὶ τὸ πολύκερων, *habens multa cornua.*
ὁ, καὶ ἡ ἡδύκρεως, καὶ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes ſuaves ſunt.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa paſſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειρὰς, καὶ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminoſus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ εὔπλοκαμὶς, καὶ τὸ εὔπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαεις, καὶ τὸ ἄχαεϊ, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄπολις, καὶ τὸ ἄπολι, *extorris, re.*
ὁ, καὶ ἡ εὔνις, καὶ τὸ εὔνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὔκνημις, καὶ τὸ εὔκνημι, *bene ocreatus.*

ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*

ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ πολύδακρυς, καὶ τὸ πολύδακρυ, *admodum lacrymans.*
ὁ, καὶ ἡ ταχύδακρυς, καὶ τὸ ταχύδακρυ, *cito lacrymans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacryma oberiuntur.*

ὁ, καὶ ἡ ἄπους, καὶ τὸ ἄπουν, *pedibus carens.*
ὁ, καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, *multipes.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, καὶ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, καὶ τὸ πλατύπουν, *latospedes habens.*

ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ πάντλημον, *omnino miser, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ δυσλήμων, καὶ τὸ δύσλημον, *arumnosus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυτλήμων, καὶ τὸ πολύτλημον, *multum patiens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀχήμων, καὶ τὸ ἄχημον, *indecorus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ αὐτοκράτωρ, καὶ τὸ αὐτόκρατορ, *sui juris existens.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀκράτωρ, καὶ τὸ ἄκρατορ, *impotens.*
ὁ, καὶ ἡ δυσπήτωρ, καὶ τὸ δύσπητορ, *tristis, te.*

ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἀσθενὲς, *infirmus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσελγὴς, καὶ τὸ ἀσελγὲς, *petulans.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀτρεκὴς, καὶ τὸ ἀτρεκὲς, *certus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

desinunt in	ιν	τειγλώχιν	τειγλώχινος, tricuſpis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
	ρ ς. ſimpl. ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	μάκαρ	Gen. μάκαρος, felix. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	ψ	αἰθοψ	αἰθοπος, ſubfuſcus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Claſſis.

Simul obſervanda proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δύγλώχιν, *pulchras habens cuſpides.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτειγλώχιν, *cuſpidibus munitus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλώχιν, *multos habens angulos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τανυγλώχιν, *extenſos habens aculeos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἴνειν, *ſagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμψυλόῤῥιν, *aduncum habens naſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύνειν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύνειν, *naſum habens craſſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κολοβόῤῥιν, *mutilas nares habens.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλὰξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, κτ☉, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὠπάτεξ, εκ☉, *parturiens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνόπληξ, ηγ☉, *graviter feriens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ ηκ☉, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκ☉, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ϖολυάϊξ, κ☉, *valde impetuoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἴσθειξ, χ☉, *ſuis pilos habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὁμηρομάσιξ, γ☉, *Homeri flagellum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔμφλοξ, γος, *ignitus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐφόρμιγξ, γος, *pulchram habens citharam.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ϖάνδοξ, κος, *hoſpes publicus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλὼξ, κος, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὀπορρώξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπυξ, χος, *duplex.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χρυσάμπυξ, κος, *aureum reticulum habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλιγυναῖξ, αικος, *pulchras habens mulieres.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *ſemiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγάστηρ, ερος, *latum habens ventrem.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑξάχειρ, ειρος, *ſex habens manus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὄστρακόδερμ, υρος, *teſtis.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ϖολυδειρὰς, άδος, *cacuminoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἁβρόδαις, αιτος, *delicatus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, εως, *permultis navibus inſtructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δονακὸς, έως, *arundinoſus.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos poſſidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κατόβλεψ, πος, *deorſum reſpiciens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χοιρόθλιψ, βος, *libidinoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκώψ, ῶπος, *caſios habens oculos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δῠρύοψ, οπος, *late ſonans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑλίκωψ, ωπος, *volubiles habens oculos.*

De Adjectivis Numeralibus.

Quadam ſunt Cardinalia, quadam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſ. Nom. εἷς, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fem. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἕν, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν: nullus, nulla, nullum; habentque numerum pluralem.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in feminino δυεῖν.

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς,

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν; Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέτταρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Accuſat. τοὺς, καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia; πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέτταρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τετταράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐνενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνιακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχίλιοι, ἐνιακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum ſignificant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δωδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, viceſimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τετρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus: δισμυριοστὸς: & ſic deinceps.

De

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium, fœminina ſecundæ.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um. candidior, ius. candidiſſimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Poſitivorum; exempla ſequentia, in ſingulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva. in	*Comparativa.* in	*Superlativa.* in
ος	(ότερος (ώτερος	(ότατος (ώτατος
ων	ονέσερος	ονέσατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίσερος	ίσατος
εις ην ης	έσερος	έσατος
υς	ύσερος	ύσατος
υς	ύτερος	ύτατος.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*	
ος	(πρᾶος,	πραότερος,	πραότατος, *mitis.*
	(σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος, *ſapiens.*
ων	σώφρων,	σωφρονέσερος,	σωφρονέσατος, *modeſtus.*
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος, *felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος, *niger.*
εις	χαείεις,	χαειέσερος,	χαειέσατος, *gratioſus.*
ην	τέρην,	τερενέσερος,	τερενέσατος, *tener.*
ης	ὅσεβὴς,	ὁσεβέσερος,	ὁσεβέσατος, *pius.*
ις	γάσεις,	γασείσερος,	γασείσατος, *guloſus.*
υς	ἁπλοῦς,	ἁπλούσερος,	ἁπλούσατος, *ſimplex.*
υς	ὁρὺς,	ὁρύτερος,	ὁρύτατος, *latus.*

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens: σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, ſapiens. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Comparatio Irregularis.

	Compar.		Superlat.	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior	ἄριστος, κράτιστος, λῶστος	optimus.
κακὸς malus	κακάτερος, κακίων, χείρων, χερείων	pejor poet.	κάκιστος, χείριστος	peſſimus.
μέγας magnus	μείζων, μάσσων	major	μέγιστος	maximus.

μικρὸς

μικρὸς parvus

- μικρότερος
- μείων
- ἥττων, ἧσσων
- ἐλάττων, ἐλάσσων

minor

- μικρότατος
- ἥκιστος
- ἐλάχιστος

minimus.

καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος,	inimicus.
ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος,	facilis.
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος,	multus.

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος, φίλτερος,

- φίλτατος,
- φίλιστος,

amicus.

γερανὸς, γεραίτερος, γεραίτατος, senex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otiosus*, θερεῖος, *æstivus*, παλαίτερος, παλαίτατος; σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Positivis in ος per

- ἕσερος, ἕσατος.
- αίτερος, αίτατος.
- ίσερος, ίσατος.

ἄκρατος,	ἀκρατέσερος,	ἀκρατέσατος,	incontinens.
ἥσυχος,	ἡσυχαίτερος;	ἡσυχαίτατος,	quietus.
ὀλίγος,	ὀλιγίσερος,	ὀλιγίσατος, & ὀλίγιστος,	parvus.

Sunt

Sunt hujuſmodi: αἰδοῖος, αἰδοιέσερος, αἰδοιέσατος, *venerabilis*: ἄμορφος, ἀμορφέσερος, ἀμορφέσατος, *deformis*: ἄσμενος, ἀσμενέσερος, ἀσμενέσατος, *lubens*: σπουδαῖος, σπουδαιέσερος, σπουδαιέσατος, *ſtudioſus*: ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris*: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius*: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis*: πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus*: λάλος, λαλίσερος, λαλίσατος, *loquax*: λάγνος, λαγνίσερος, λαγνίσατος, *ſalax*.

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, *oſtentator, fit* ἀλαζονίσατος: ἅρπαξ, *rapax*, ἁρπαγίσατος: βλαξ, *mollis*, βλακίσατος: κλέπτης, *fur, ſeu callidus*, κλεπτίσατος: πλήκτης, *percuſſor*, πληκτίσατος: πότης, *bibulus*, ποτίσατος: ψευδής, *mendax*, ψευδίσατος. *Quadam item in* υς, *ſunt in* ότερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex*, διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus*, πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* ενότερος: *ut* τέρην, *tener*, τερενότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθὺς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκὺς, dulcis: παχὺς, craſſus: ὠκὺς, velox: εὐρὺς, latus: ταχὺς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium;

Sing. Nom. ὁ, ἡ τὸ πλείων, ἢ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, ἧς, ἢ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, ἧ τῷ, ἢ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, ἣν τὴν πλείονα, ἢ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἣ τὰ, ἢ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, ἧν ταῖν, ἢν τοῖν πλειόνοιν.

Plural. Nom. οἱ, ἣ αἱ πλείονες, ἢ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, ἧ ταῖς, ἢ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, ἣ τὰς πλείονας, ἢ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, ἢ ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex ſubſtantivo:

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιστος, lucroſiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſimus; κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior: θεός, deus, θειότερος, divinior: βασιλεύς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτός ipſe, αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto. βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέρτιστος, & φέριστος, præſtantiſſimus: δέλω, relinquo, δέλτερος, poſterior, δέλτατος, poſtremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime:

me: πόῤῥω, longe, πορῥώτερος, πορῥώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγύς, prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἔγγιων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἔξωτατος, exterior, extimus.

Ex Præpoſitionibus:

Ὑπέρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρό, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, factaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακός, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

άδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης in άδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἵππότης, Hippotes, Ἱππποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades. ίδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo ος recti in ίδης: ut Πείαμος, Priamus, Πειαμίδης, Priamides: quanquam & in άδης, cum ſcilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo ος genitivi in ίδης: ut Νέςωρ, Νέςορος, Neſtor, is, Νεςορίδης, Neſtorides: Λητώ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεύς, Πηλέος, Peleus, Πηλείδης, & ſynæreſi Πηλή-

Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales ϊ, & οϊ coaleſcunt in diphthongos ει, οι.

Ceterum Πηλεύς, *& reliqua in* εὺς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a τοῦ* Πηλῆος, ὁ Πηλῃάδης, *& epentheſi vocalis* α, *Poetis in Patronymicis familiari,* ὁ πηλῃάδης, *τοῦ* Πηλῃάδεω, *& Jonice* Πηλῃάδεω, *apud Homerum primo verſu Iliados.*

Feminina ſunt in

Α'ς, & ὶς, nata a Patronymicis maſculinis in άδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Η'λιάδης, ἡ Η'λιὰς, filia Solis: ὁ Νεςοείδης, ἡ Νεςοειὰς, filia Neſtoris.

Ι'νη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in ων impurum, habebunt in ίνη: ut ὁ Α'δραςος, Adraſtus, ἡ Α'δραςίνη, Adraſti filia: præcedente autem ι, in ώνη: ut ὁ Ι'καρίος, Icarius, ἡ Ι'καριώνη, Icarii filia: ὁ Η'ετίων, Eetion, ἡ Η'ετιώνη, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in

ων: μωρὸς, ſtultus; μωρίων, ſtultulus.
αξ: Ρ'όδιος, Rhodius; Ρ'όδαξ, Rhodiolus.
ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
λος: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautulus.
ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦ, Bacchulus.

Fœmi-

Feminina in
- ὼν: Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψώ, Hypſipylula.
- ὶς: κρήνη, fons; κρηνὶς, ίδος, fonticulus.
- ιν: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
- σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neutra in
- ιον: γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
- αιον: γυνὴ, mulier; γυναῖον, muliercula.
- εῖον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De Poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in
- κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
- ιος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρειος, Hectoreus.
- ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
- ιος: ὐρανὸς, cœlum; ὐράνιος, cœleſtis.
- αῖος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
- ειος: Ἀχιλλεὺς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
- οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
- ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His adduntur aliqua in ώδης, & εις exeuntia; quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάεις, gratia; χαείεις, gratioſus: ἄμαθος, arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθοεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, *amicus*, ὁ φίλων, *Philo*; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσυνη, *amicitia*; τὸ φίλιον, *amicum*; *quo quidem nomine appellari poſſunt reliqua etiam ſpecies jam dictæ.*

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδροπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ ςαθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In ſingulari numero generis ſunt feminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλει: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis. Attice feminina omnia ſic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt feminini, in plurali feminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius: τὸ ςάδιον, ſtadium, οἱ ςάδιοι, ἢ τὰ ςάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, *equus;* ἡ ἵππος, *equa, & equitatus:* ὁ λίθος, *lapis;* ἡ λίθος, *lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina,* ὁ ἄσβολος, *fuligo,* βῶλος, *gleba,* θόλος, *teſtudo templi, Attice feminina ſunt,* ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. *Sic* ὁ κίων, *communiter, ſed Jonice,* ἡ κίων, *columna.*

Me-

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ, ignis; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Feſta; ut, τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut, Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, neceſſaria ad victum; ἐπινίμια, præmia; ὀνείρατα, ſomnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Caſibus.

1. *Deficientia caſibus.*

Nullos caſus habent nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα; omnes numeri a quatuor uſque ad centum; ut πέντε, quinque, ἕξ, ſex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ, pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ ſomnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νᾶρκαρ torpor, δώς donum, χρεών fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβίδ, David; Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum caſus eſt, ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum caſuum, ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθοῖς, placentæ, τὰς φθόϊας, φθοῖς, placentas: ἄττα pro ἄτινα, quædam; nom. & accuſ. plural.

Trium caſuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλως, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τᾶ ἀρνός, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde ſanctum nomen, Ἰησοῦς, Jeſus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ

Διονῖς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Caſibus.

ὁ Ζεύς, Jupiter: ὁ Ζήν, Ζάν, Δήν, Δάν, Ζῆς, Ζᾶς, Δεύς, Βδὲς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ, Διΐ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεύς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διΐ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia ſimul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione, ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεύς, τοῦ υἱέως, ſeu ὁ ὑὸς, τοῦ ὑΐος, filius, ὗιος.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, & τὸ κάρηνον, τοῦ κρανίου, & κὰρ *indeclinabile*, & τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, & τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput*: ὁ μάκαρ, *ſive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, & ὁ μακάρεως, τοῦ μακαρίου, *beatus*: ὁ δένδρος, & τὸ δένδρον, *arbor*: ὁ μάρτυς, & μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, & ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *teſtis*: ὁ ἔλεος, & τὸ ἔλεος, *miſericordia*: ὁ σκότος, & τὸ σκότος, *tenebræ*.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares*: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metatheſin* δυρὸς, & τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, & τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρυς, & τὸ δῦρας, ατος, *haſta*: ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, & *per craſin* λᾶος, & ὁ λᾶος, τοῦ λάου, & ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, & τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, & ὁ λαΐς, τοῦ λαΐος, & ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, *lapis*: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, & Μίνω, *Minos*: ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, & γέλω, *riſus*. *Hujuſmodi ſunt* ὁ Θαλῆς, οῦ, *vel* Θάλης, ητος, *Thales*: ὁ λάχης, χυ, *vel* λάχης, ητος, *Laches*: ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεύς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεύς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyſes*: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδιπόδου, *vel* ὁ Οἰδιπόδης τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Hetero-

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inuſitatis nominibus, in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: ſic ἦμαρ, dies; ἔδαρ, eſca; φρέαρ, puteus; σέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra; ὄνειαρ, utilitas; οὖδαρ, mamma. His addi poſſunt, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκώρ, τοῦ σκατὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, ſomnium, & alia.

Quandoque nomina ejuſdem rei ſumunt caſus a diverſis: ut ἡ γυάικξ, inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, ſine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonaſmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς, γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νὺξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ὁ ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. τέρος, τρὸς, τέϊ, τεὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, ἡ κύων, *canis*, κυνὸς, κυνὶ, κυνά, *pro* κύονος, κύονι, κύονα: *ſic* ὁ, ἡ ἀρὴν, *agnus*, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, *pro* ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ.

Nomina in οος.

1. *Simpliciter.* Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.
Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοὺς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, *fluxus*: ὁ πλόος, πλοῦς, *navigatio*: & *adjectiva* ἁπλόος, ἁπλοῦς, *ſimplex*: διπλόος, διπλοῦς, *duplex*: τριπλόος, τριπλοῦς, *triplex*: *quorum feminina*, & *neutra ubique contrahuntur*.

2. *Simpliciter.* Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Genit. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.
Plural. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. *Simpliciter.* Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Genit. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλῶ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat; Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *aereus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os*, *oſſis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

οῦς (ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.

ῆς (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆντος.

ᾶς (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.

αἷς (ὁ, ἡ, ἡ παΐς, παῖς, puer, vel puella, τοῦ, καὶ τῆς
αῖς (παΐδος, παιδός.

αἷς (ἡ δαΐς δᾷς, fax, τῆς δαΐδος δαιδός.
ᾷς (

ἔαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος: τὸ ϛέαρ, ϛῆρ,
ῆρ (adeps, τοῦ ϛέαρος, ϛῆρος.

εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (

ἆας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατὸς.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁ λοπαδῆ revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut Ἑρμείας ῆς, τοῦ Ἑρμέου ᾶ, *Mercurius:* ὁ Ἀπελλεὴς ῆς, τοῦ Ἀπελλέου ᾶ, *Apelles: aliqua etiam ſecundæ; ut* ἡ μνᾶα ᾶ, τῆς μνᾶας ᾶς, *mina:* ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *muſtela. Itaque omnes declinationes Simplicium, præter quartam, admittunt contractionem in caſibus omnibus.*

Subſtantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piſcis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος, craſin patiuntur in Dativo ſingulari, Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis Contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, ſuavis. τῷ ἡδεῖ ἡδεῖ, οἱ, ἡ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, ἡ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Impariſyllaba in υς ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut, ὁ βοῦς, τοῦ βοός, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας, βοῦς, ὦ βόες βοῦς.

Com-

Comparativa in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali: ut ὁ, ἡ, τὸ μείζων, major: τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribu caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, αἱ, τὰ μείζονες, μείζοες, μείζυς, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, τὰς, τὰ μείζονας, μείζοας, μείζυς, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζυς, ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρις, *lis*, αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρεις: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, αἱ ὄρνιθες, τοὺς, τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδός, τῇ κλειδί, τὴν κλεῖδα, ἡ κλεῖν, & *in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλῆς: τὸ ἄστυ, *muras*, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ, ἄστει: τὸ πῶυ, *grex*, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει: ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τοὺς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contracta quædam Heteroclita

In Prima Contractorum.

Nomina propria in ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Singul. Nom. ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ. & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Atti. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἡρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Genit. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τοὺς Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eo-

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, *Themiſtocles*, Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*, Ἰφικλέης, *Iphicles: & alia plurima.*

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμέ. & per aphæreſin μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. Acc. νῶϊ νὼ, & νώ, Gen. Dat. νῶϊν νῷν.
Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σύ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Accuſ. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφὼ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, ſui, Dat. οἱ, Acc. ἑ.
Dual. Nom. Acc. σφωὶ σφὲ, Gen. Dat. σφωῖν σφῖν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Poſſeſ-

Poſſeſſivum

Eſt octuplex.

ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meum.
σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum.
ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, ſua, ſuum.

νωΐτερος, νωΐτερα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωΐτερα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.
Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertiæ ſimplicium; feminina autem ſecundæ.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμός, σός, ὅς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, *&* σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶιν, σφῶιν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum

Eſt duplex.

Sing. Nom. ὅδε, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nomin. Acc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heu vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud, Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plural. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

☞ *Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis iota acutum, ut οὑτοσὶ, τουτὶ, τουτῳὶ, τουτονὶ; ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, &c. In neutro autem ſingulari τουτὶ, & ſæpius τουτί: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.*

Relativum

Eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt, carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Accuſat. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτό: & per craſin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinatur

que

que pluraliter & conjunctim, & diviſim: ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἑαυτῶν, *noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum:* ἑαυτοὺς, *nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipſius,* ἑαυτον, *teipſum. Quum reperiuntur aſpirata* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& ſimilia, craſis eſt pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὅ, ἥ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem ſic:

ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν			
ἡ δεῖνα	τῆς δεῖνος	τῇ δεῖνι	τὴν δεῖνα.			
τὸ	τοῦ	τῷ	τὸ			

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι *&* Et, ἡ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: *&* ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas.*

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim
- ſex Barytonorum in ω.
- tres Circumflexorum in ῶ.
- quatuor Verborum in μι.

Voces, ſive Formæ inflectendi
- Activa in ω, ῶ, μι.
- Paſſiva } in μαι.
- Media }

Modi quinque
- Indicativus.
- Imperativus.
- Optativus.
- Subjunctivus.
- Infinitivus.

Tempora novem
- Præſens.
- Præteritum imperfectum.
- Præteritum perfectum.
- Præteritum pluſquam perfectum.
- Aoriſtus primus } indefinita
- Aoriſtus ſecundus } Præterita.
- Futurum primum.
- Futurum ſecundum.
- Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres
- Singularis.
- Dualis.
- Pluralis.

Perſonæ tres
- Prima.
- Secunda.
- Tertia.

Affe-

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt
- *Perſonale, ut* γράφω, *ſcribo.*
- *Impersonale, ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque
- *Activum; ut* πέμπω, *mitto.*
- *Paſſivum; ut* πέμπομαι, *mittor.*
- *Neutrum; ut* ὑγιαίνω, *valeo.*
- *Commune, ſive Medium; ut* βιάζομαι, *cogo, & cogor.*
- *Deponens, ſive Submedium; ut* μάχομαι, *pugno.*

Species duæ
- *Primitiva; ut* γαμέω, *uxorem duco.*
- *Derivativa; ut* γαμπτεύω, *nuptias cupio.*

Figuræ tres
- *Simplex; ut* ἄγω, *duco.*
- *Compoſita; ut* περιάγω, *circumduco.*
- *Decompoſita; ut* συμπεριάγω, *una circumduco.*

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Primæ.

Præsentis.	Futuri.	Præteriti.
ϖ β φ πι	(ϕ)	(φ)

Secundæ.

κ γ χ κτ	(ξ)	(χ.

Tertiæ.

τ δ θ	(σ)	(τ.

Quartæ.

ζ σδ	(ξ)	(χ.
vel		
ζ σδ	(σ)	(τ.

Quint-

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(κ.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ϖ purum) (σ) (ϗ.

In terminationibus πϖ, κτω, μνω, prior conſonans cenſetur Characteriſtica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πϖ; quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præſens		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)		(τέρψω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)	ψω	(λείψω)	φα	(λέλειφα, libo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, ſcribo.
πϖ	(τύπϖ)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)		(πλέξω)		(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)	ξω	(λέξω)	χα	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(τίκτω)		(τέξω)		(τέτεχα, pario.

Tertia.

In πω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα.

π	ἀνύπω	ἀνύσω	ἤνυκα,	perficio.
δ	ἄδω	ἄσω	ᾖκα,	cano.
θ	πλήθω	πλήσω	πέπληκα,	impleo.

Quarta.

In ζω, σσω, vel Attice ττω. Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ	παίζω	παίξω	πέπαιχα,	ludo.
σσ	ὀρύσσω	ὀρύξω	ὤρυχα,	fodio.

vel

ζ	φράζω	φράσω	πέφρακα,	dico.
σσ	πλάσσω	πλάσω	πέπλακα,	fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πράσσω, vendo; πτίσσω, pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, & Prat. in χα; at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinſo. Sed* φείσσω, *ſive* φείττω, *horreo. Fut.* ξω. *Prat.* κα.

Quin-

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Præter. κα.

λ	ψάλλω	ψαλῶ		ἔψαλκα, digitis pulso.
μ	νέμω	νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.
ι	φαίνω	φανῶ	κα	πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω	σπερῶ		ἔσπαρκα, sero.
μν	τέμνω	τεμῶ		τετέμηκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, sed permaneant, ut in præsenti; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sextæ.

In ω purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præter. κα. Nam, quæ in Futuro habent simplex σ, habent κ in Præterit.

α	γελάω	γελάσω		γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω	δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω	ῥώσω		ἐῤῥώκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω	ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππεύω	ἱππεύσω		ἱππεύκα, equito.
οι	οἴω	οἴσω		ὦκα, fero.
ου	χρόω	χρόσω		κέχρουκα, pulso.
υ	ὀπυίω	ὀπυίσω		ὤπυκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν. Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. per. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activæ

Ex prima Conjugatione,

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus,

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S.	τύπτω; τύπτεις, τύπτει.	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον.	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.	*Verberavi.*
D.	ἐτύπετον, ἐτυπέτην.	
P.	ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.	

Unde futurum ſecundum.

S.	τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.	*Verberabo.*
D.	τυπεῖτον, τυπεῖτον.	
P.	τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.	

Fu-

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον.
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.	*Verberarem.*
D.	τύπτοιτον, τυπτοίτην.	
P.	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	τύποιμι, τύποις, τύποι.	*Verberaverim.*
D.	τύποιτον, τυποίτην.	
P.	τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum ſecundum.

S.	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.	*Verberem.*
D.	τυποῖτον, τυποίτην.	
P.	τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.	

Futurum primum.

S.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.	*Verberem.*
D.	τύψοιτον, τυψοίτην.	
P.	τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aoriſtus primus.

S.	τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.	*Verberaverim.*
D.	τύψαιτον, τυψαίτην.	
P.	τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.	

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S.	τύψεια, τύψειας, τύψειε.	*Verberaverim.*
D.	τυψείατον, τυψειάτην.	
P.	τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.	

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S.	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.	*Verberaviſſem.*
D.	τετύφοιτον, τετυφοίτην.	
P.	τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐὰν

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoriſtus primus ἐὰν

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aori-

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπων, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυποῦσης.
N. (τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. (τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. (τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος, *Qui verberavit.*
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. (τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγών
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχώς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Ter-

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Part.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πειθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					

Quarta.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quinta.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor. 2.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					

Se-

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor. 2.	ἤκουον	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοεῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, *pro* εἶπα, *dixi.*

Si Verbum incipiat a ῥ, geminatur ῥ poſt ε; ut ῥίπτω, ἔρριπτον, projicio.

Tem-

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles Vocales	(α)	mutan-	(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
	(ε)	tur in	(η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
	(ο)		(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.
Mutabiles Diphthongi	(αι)	mutan-	(ᾱ, αἴρω, ἦρον, tollo, bam.
	(αυ)	tur in	(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	(οι)		(ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

Immutabiles Vocales
- (η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
- (ι, ἴξλω, ἴξλον, viſco aves capio.
- (υ, ὑβείζω, ὕβειζον, injuria afficio.
- (ω, ὤθω, ὦθον, impello.

Immutabiles Diphthongi
- (ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
- (ευ, εὐθυόω, εὐθυον, dirigo.
- (υ, ὑπάζω, ὕπαζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto poſt ε adſciſcunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑϛήκω, pluſquam perfect. εἱϛήκειν, ſto: ἑϛιάω, εἱϛίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἑρύω, εἵρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſuefco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑόρταζον, feſtum celebro.

Quæ-

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἶαξ, *clavus*) οἰακίζω, οἰάκιζον, *clavum rego.*
οἶνος, *vinum*) οἰνίζω, οἴνιζον, *vinum oleo, ſeu emo.*
οἰωνὸς, *augurium*) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, *auguror.*
οἶμος, *via*) οἰμάω, οἴμαον, *irruo.*
οἶστρος, *æſtrus*) οἰστρέω, οἴστρεον, *æſtro agito, & agitor.*
οἶος, *ſolus*) οἰόω, *deſituo: unde* οἰώθην, *ſolus egi.*

His addunt οἰκουρέω, *domi ſedeo:* οἰμώζω, *lugeo; quod &* οἴμωζον, & ὤμωζον.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, ſapiens, ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλουν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut εἰπέπω, idem cum ſimplici ἔπω, dico, εἶπεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἀντιβόλουν.
- Adverbiis ὁμοῦ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum; ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δυς, male, & ευ, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεςῶ, diſpliceo; δυσηρέςουν: ευεργετῶ, benefacio; ηὐεργέτουν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυςυχῶ, infelix ſum, ἐδυςύχουν: ευσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν: ευημερῶ, proſpere ago, ηὐημέρουν.

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρην: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio: ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθων: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum; ἠνώχλουν: reperitur tamen εὐωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προοδοποιῶ, *viam patefacio*: ἀναίνομαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter ſum, cum ſuis compoſitis.*

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιάκονουν, & διεκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor.*

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione eliditur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & πρόσχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ὀμνύω, pejero, ὤμοσα.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ, & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; Incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud italos, amai: *cum Præteritum Perfectum ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos,* ho amato. *Sunt autem duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignifi-*

can-

cando, ſed propter copiam lingua Græca; ut & duo Futura.

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Ac ſi penultima vocalem habeat longam, aut diphthongum, ejus corripiendæ cauſa ita fere ſemper mutatur, ut hic oſtenditur.

η . (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (καίω, ἔκαον, uro.
αυ (παύω, ἔπαον, ſedo.

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.

ει in ε. Conjug. in (diſſyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, ſero.
(triſſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam diſſyllaba habent penultimam longam: ut ἄδω, ἤδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſſyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metatheſim, ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον; ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α; ut

πλέκω, ἔπλακον, plico
τρέπω, ἔτραπον, verto
στέλλω, ἔστalον, mitto
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco

excipe (ἔλεγον, dixi.
(ἔβλεπον, vidi.
(ἔφλεγον, uſſi.

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥαπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio:

Verba Sextæ finita in ἐω, ὀω, ὑω; ut κρέω, pulſo; τοξέυω, jaculor, ὀπύω, uxorem habeo, carent Aoriſto ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουν ab ἀκέω, audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent; ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Futurum Secundum

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti: variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro: vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut

κεί-

κείνω, κεινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut ϕαλῶ, εἷς, εἶ: εἶτον, εἶτον: ἔμεν, εἶτε, ἔσι.

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βέλομαι, βελήσομαι, *volo:* οἶμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὤσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Diſſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in έσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Præſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito augmento Imperfecti, cum penultima fere longa, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli; ἔθηκα, poſui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔχεα, fudi; ἔσεα, concuſſi; ἤλυξα, vitavi; ἔκπα], ac-

cendi: a χίω, σεῖω, ἀλδῶ, καίω, vel κάω: *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔκδσα, *&* ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α ſimplex in η: ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo.

αι { communiter in α: φαίνω, φανῶ, ἔφανα, { Attice in { η vel: η } { ἔφηνα, vel ἔφηνα, } appareo.

ε in ει; σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Proſodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, aſſumpta Characteriſtica propriæ Conjugationis, præpoſito Augmento.

Regula de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, repetit primam conſonantem Præſentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, ſcribo.

Si incipiat a duabus conſonantibus, quarum ſecunda non ſit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα; ſero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα,

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, eſt idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον,

ἤκουον, ἤκουκα, audio, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γν, & quædam incipientia a γε, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα, & ἐβλάστηκα, *germino: similiter* βλακίζω, *piger fum;* γλωττίζω, *deblatero;* γλύφω, *insculpo;* γναμπτω, *flecto;* βλάπτω, *noceo;* θλάω, *tundo:* κρύπτω, *abscondo.*

Observationes.

Dissyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, fero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, psallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo.*

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per syncopen τέτμηκα, seco.

Diſſyllaba in εἴνω, ἴνω, ὔνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κείνω, κεινῶ, κέκεικα, judico: θυίνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὤλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρώτηκα, interrogo.

abjecta præpoſitiva
- ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
- ευ in υ: ἐλεύθω, ἦλυθα, ἐλήλυθα, venio: Præt. Med.
- οι : ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἑτητοίμακα, paro.

abjecta ſubjunctiva
- in ο
- ου : ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἐρήεικα, *quod ab* ἐείζω, *contendo*.

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδή-

ἐδήδοκα, *edo*: ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, & *aſſumpto o*, ἀγήοχα; *item in Aoriſt. 2.* ἤγον, ἄγηγον, *& per metatheſin* ἤγαγον, *duco*.

Verbis incipientibus ab *o*, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὥρακα, ἑώρακα, video: ὤθω, pello, ὦσμαι, ἔωσμαι, Præter. paſſ. οἴγω, aperio, ἔωγα, Præt. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum*, *Prater. Med.* ἔοικω, εἶπα, ἔειπα, *dixi*, *Aor.* 1. ἧκα, ἔηκα, *miſi*; *unde* ξυνέηκα, *commiſi*, *item*, *intellexi*: ὠσάμην, & ἐωσάμην, *impuli*.

Diſſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis, quæ habent ε in penultima præſentis, Attice vertunt illud ε in *o*: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἔϛαλκα, ἐϛάλκειν, miſeram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut συνέϛαλκα, συνεϛάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio; ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per η: ut ἐτετύφη ἐγώ,

ἐγὼ, verberaveram ego: ἐτετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐτετύφισαν, verberaverant.

Obſervatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum: Aoriſti vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπτε: ſed acuuntur tres, ἐλθὲ, venito: εὑρὲ, invenito; εἰπὲ, dicito: ſic Attice λαβὲ, accipito: ἰδὲ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoriſto primo Activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus: apud Atticos autem maxime in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψειας.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam ῃ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

IN-

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Paſſivæ

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S.	τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.	*Verberor.*
D.	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.	
P.	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.	*Verberabar.*
D.	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.	
P.	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.	*Verberatus ſui.*
D.	ἐτύπητον, ἐτυπήτην.	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde Futurum ſecundum.

S.	τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.	*Verberabor.*
D.	τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.	
P.	τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfe-

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυφαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo poſt Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*
D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pene jam verbera-*
P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται. *Verberabor.*
D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.
P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberatur tu.*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Per-

Perfectum, & pluſquam.

S. (τέτυφο, τετύφθω. *Verberatus eſto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim, vel fuerim.*
D. (τυπείητον, τυπειήτην.
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ſecundum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum, & pluſquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo poſt Futurum.

S. (τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verberer.*
D. (τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην.
P. (τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. (τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, *cum*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verberaſ-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluſ. τετύφθαι.
(Paulo poſt Fut. τετύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. (τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox Verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aori-

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secun-

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγυ	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελέγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθυ	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπειθήσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι (ναι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. 1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Part.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρε	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι (ναι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sex-

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοί-μην	ἀκούω-μαι	ἀκούε-σθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόυν	ἀκόυσ-τι	ἀκουσίμην	ἀκουῶ	ἀκουσῦαι	ἀκουσὶς
Fut. 2.	ἀκούσο-μαι		ἀκουσοί-μην		ἀκούσε-σθαι	ἀκουσόμε-νος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμέ-νος εἴην	ἠκου-σμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσο-μαι		ἠκουσοί-μην		ἠκούσε-σθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκού-σθητι	ἀκου-σθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆ-ναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1	ἀκουσθή-σομαι		ἀκουσθη-σοίμην		ἀκουσθή-σεσθαι	ἀκουσθησό-μενος

Temporum Formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva: quorum tria deducuntur ab Activa (Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in η, *Attice in* ει; *communiter vero in hiſce quatuor,* βούλει, *vis,* οἴει, *putas,* ὄψει, *videbis,* ἔει, *& facta craſi,* εἶ, *es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit*

in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυάεσαι, ὀδυᾶσαι, pro ὀδυάῃ, ὀδυᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando *μαι* in *μην*, & præponendo Augmentum: ut *τύπτομαι, ἐτυπτόμην.*

Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis, non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo *ον* in *ην*: ut *ἔτυπον, ἔτυπην.*

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo *σομαι*, & abjiciendo Augmentum: ut *ἐτύπη, τυπήσομαι.*

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in *μαι*; in Secunda in *σαι*; in Tertia in *ται*: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic oſtenditur.

1. *Conjugatio.*

Ante *μαι*, habet *β*; quæ ob euphoniam vertitur in *μ*: ante *σαι*, habet *π*, non quidem expreſſam, ſed impli-

plicitam in duplici ψ: ante πται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus ſum, es,
πται (eſt.

2. *Conjugatio*

Ante μαι, habet γ: ante σαι, habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται, pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio*

Ante μαι, habet σ: ante σαι, nullam aliam: ante ται, pariter habet σ:

a πέπεικα, perſuaſi, quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: perſuaſus ſum, es, eſt.
σται, (

4. *Conjugatio*

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus ſum, es, eſt
σται, (

5. *Conjugatio.*

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo Immutabiles λ, & ρ:

ab ἔσπαλκα, misi, quod a σέλλω,

λμαι, λσαι, λται, (ἔσπαλμαι, ἔσπαλσαι, ἔσπαλται: missus sum, es, est.

ab ἔσπαρκα, seminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, ρσαι, ρται, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus sum, es, est.

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in νκα, Passivum in νμαι.

a νενέμνκα, distribui, quod a νέμω,

νμαι, νσαι, νται, (νενέμνμαι, νενέμνσαι, νενέμνται, distributus sum, es, est.

a τετέμνκα, secui, quod a τέμνω,

τετέμνμαι, τετέμνσαι, τετέμνται: sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item tertiæ præponitur.

a κέκεικα, judicavi, quod a κείνω,

μαι, σαι, ται, (κέκειμαι, κέκεισαι, κέκειται: judicatus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

a πέφαγκα, ostendi, quod a φαίνω,

μμαι, νσαι, νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: ostensus sum, es, est.

Attice, σμαι, σαι, σται, (πεφασμαι, πέφασαι, πέφασται.

Attice,

6. Con-

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (
σαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεςαι: perfectus ſum,
σται, (es, eſt.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δε: σμὸς, vinculum: ἄρομαι, ab ἄροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Sin penultima Præteriti Activi ſit longa, nihil aſſumit.

a τετύχθκα, ſagitta petii, quod a τυχθέω,

μαι, (
σαι, (τετύχθμαι, τετύχθσαι, τετύχθται: ſagitta petitus
ται, (ſum, es, eſt.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρυσμαι a κρύω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλθσμαι a κελθέω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλυσμαι a κολύω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Prima Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

τέτυμμαι (τετύμμεθον,
(τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον,
(λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον,
(πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι { ὠρύγμεθον,
ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι { νενομίσμεθον,
νενομίσμεθα.

ἔσαλμαι { ἐσάλμεθον,
ἐσάλμεθα.

τετέλεσμαι { τετελέσμεθον,
τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis vertendo αι in ον, & ſecunda pluralis vertendo αι in ε, & ubique tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται { τέτυφθον, τέτυφθον,
τέτυφθε.

λέλεκται { λέλεχθον, λέλεχθον,
λέλεχθε.

πέπεισται { πέπεισθον, πέπεισθον,
πέπεισθε.

ὤρυκται { ὤρυχθον, ὤρυχθον,
ὤρυχθε.

νενόμισται { νενόμισθον, νενόμισθον,
νενόμισθε.

ἐσαλ-

ἔϛαλται { ἔϛαλθον, ἔϛαλθον,
ἔϛαλθε.

τετέλεϛαι { τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Paſſivi deſinit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt *σ*.

νενέμηται { νενέμησθον, νενέμησθον,
νενέμησθε.

κέκειται { κέκεισθον, κέκεισθον,
κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito *ν* ante *ται* purum.

νενέμηται: νενέμηνται.
κέκειται: κέκεινται.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum εἰσὶ, *ſunt*.

τέτυπται: τετυμμένοι εἰσὶ.
λέλεκται: λελεγμένοι εἰσὶ.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua conſonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, (verto.
ϛρέφω, ἔϛρεφα, ἔϛραμμαι,
ſed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Joni-

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando precedentem tenuem in ſuam aſpiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
4. τέταχται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, ϑ, pro ratione Characteriſtica Aoriſti ſecundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσται, ἠνύσθαται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ᾖσται, ᾄδαται, *ab* ἄδω, *cano.*
πέπεισται, πεπείϑαται, *a* πείϑω, *perſuadeo.*

4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύγαται, *ab* ὠρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *oſtendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* ϑέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βαλλω, *jacio.*

Γαν-

Paulo poſt Futurum

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito *ομ* ante *αι*: ut *τέτυφαι*, *τετύφομαι*.

Præteritum pluſquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona *μαι* in *μην*, in Secunda & Tertia *αι* in *ο*, & præfigendo *ε*, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante: ut *τέτυμμαι*, *ἐτετύμμην*: *τέτυφαι*, *ἐτέτυφο*: *τέτυπται*, *ἐτέτυπτο*.

Si Tertia ſingularis deſinat in *το* purum in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interſeritur *σ*, ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in *ντο*: ut *ἐκέκειτο*, accuſatus erat; *ἐκέκεισθον*, *ἐκεκείσθην*, *ἐκέκεισθε*, *ἐκέκειντο*. Si autem exeat in *το* impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum *ἦσαν*, *erant*: ut *ἐτέτυπτο*, *τετυμμένοι ἦσαν*.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando *αι* in *ην*, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut *τέτυπται*, *ἐτύφθην*.

Exceptio.

μέμνηται,	*ἐμνήσθην*,	recordatus fui:	) aſſumunt
ἔῤῥωται,	*ἐῤῥώσθην*,	convalui:	) *σ*.
σέσωσται,	*ἐσώθην*,	ſervatus fui:	abjicit *σ*.
εὕρηται,	*εὑρέθην*,	inventus fui:	)
ἧρται,	*ἡρέθην*,	ſublatus fui:	) mutant
ἐπήνηται,	*ἐπηνέθην*,	laudatus fui:	) *η* in *ε*.
ἔῤῥηται,	*ἐῤῥέθην*, & *ἐῤῥήθην*,	dictus fui:	
τέθεται,	*ἐτέθην*,	poſitus fui.	

Ob-

Obſervatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔσραμμαι, ἐσρέφθην, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκείνθην, *pro* ἐκλίθην, ἐκείθην, *a* κλίνω, *inclino, &* κείνω, *judico. Et a* πνέω, *ſpiro, quamvis non deſinat in νω, fit* ἐπνύνθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſingulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Obſervatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam perſonam a Secunda Perfecti Indicativi, mutando αι in ο, ut τέτυφαι, τέτυφο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante αι in ω, & tenui, vel una, vel duabus in ſuam, vel ſuas Aſpiratas, ut ἔψαλται, ἐψάλθω, τέτυπται, τετύφθω. Si autem ante ται fuerit vocalis, aſſumitur σ, ut κέκειται, κεκείσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito θι: ſed Primus deſinit in τι, propter aliud θ præcedens, ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ, ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia

Præ-

Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ personæ Præteriti passivi fuerit ν, convertitur in η: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, distribuo.
Sing. νενεμήμην, νενεμῆο, νενεμῆτο.
Dual. νενεμήμεθον, νενεμῆσθον, νενεμήσθην.
Plur. νενεμήμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῆντο.

υ in υ: ut

a τέθυμαι, quod a θύω, festino.
Sing. τεθύμην, τεθῦο, τεθῦτο.
Dual. τεθύμεθον, τεθῦσθον, τεθύσθην.
Plur. τεθύμεθα, τεθῦσθε, τεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.
Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο.

ι manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκειμαι, quod a κείνω, judico.
Sing. κεκείμην, κεκεῖο, κεκεῖτο.
Dual. κεκείμεθον, κεκεῖσθον, κεκείσθην.
Plur. κεκείμεθα, κεκεῖσθε, κεκεῖντο.

Si ante μαι sit diphthongus, cujus subjunctiva sit ω, tunc circumlocutione opus est, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.
Sing. πεπαυμένος εἶμην, εἶης, εἶη.
Dual. πεπαυμένω εἶτον, εἴτην.
Plur. πεπαυμένοι εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.

Eo-

Eodem modo a τετόξδμαι, quod a τοξδω, jaculor; τετοξδμένος εἶμι.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἶμι: *sed alii non admittunt, formantes* λελύμμαι, λελῦσο, λελῦται; *vel etiam, quod apud Homerum,* λελύμμαι, λελῦσο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plu. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ personæ Præteriti Indicativi fit ῶ; ut

a νενέμημαι
Sing. νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plu. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, *ut a* πεποίημαι, πεποιῶμαι, *a* μέμνημαι, μεμνῶμαι; *a* κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: *a* τέθειμαι, τεθῶμαι: *ut apparebit loco suo.*

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima acuenda: ut τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit Penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoristis; ut τυφθείς, τυπείς; antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Par-

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium; in εὶς, & ἐν ad quintam: Feminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediæ

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia: Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται. *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτε, ἐτύπτετο *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fu-

Futurum ſecundum.

S. (τυπῶμαι, τυπῇ, τυπέται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπώμεθον, τυπῆσθον, τυπεῖσθον.
P. (τυπώμεθα, τυπεῖσθε, τυπῶνται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verberatus ſum.*
D. (τετύπατον, τετύπατον.
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel Verberatus eram.*
D. (ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπέ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπτεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπέσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύψασθον, τυψάσθων.
P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. (τετύφεσον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel Verberatus ſim, vel fuerim.*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. (τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel Verberatus ſim, vel fuerim.*
D. (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπωται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Præteritum perfectum, & pluſq. perf.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si Verberaverim, vel*
D. (τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπεῖσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τύψασθαι.
(Perf. & pluſq. τετυπέγαι.

Part

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. (τὸ τετυπός, τοῦ τετυπότος.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Part.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτυ	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυπὲ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπέμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπόμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Pluſq.	ἐτετύπειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγυ	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγὲ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγέμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγόμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Pluſq.	ἐλελόγειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ. Imp.	πείθομαι ἐπειθόμην	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς.
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ. Imp.	φράζομαι ἐφραζόμην	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quinta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρε	σπειροί-μην	σπεί-ρωμαι	σπείρε-σθαι	σπειρό-μενος
Imp.	ἐσπειρό-μην					
Aor. 2.	ἐσπαρό-μην	σπαρῦ	σπαροί-μην	σπά-ρωμαι	σπαρέ-σθαι	σπαρόμε-νος
Fut. 2.	σπαρῦ-μαι		σπαροί-μην		σπαρεῖ-σθαι	σπαρύμε-νος
Fut. 1.	σπερῦ-μαι		σπειροί-μην		σπερεῖ-σθαι	σπερύμε-νος
Aor. 1.	ἐσπειρά-μην	σπεῖραι	σπειραί-μην	σπεί-ρωμαι	σπεί-ρασθαι	σπειράμε-νος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροι-μι	ἐσπό-ρω	ἐσπο-ρέναι	ἐσπορώς.
Pluſq.	ἐσπόρειν					

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	ἀκού-ομαι	ἀκού	ἀκυοί-μην	ἀκύω-μαι	ἀκύε-σθαι	ἀκυόμενος
Imp.	ἠκυό-μην					ἀκοόμενος
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἄκυε	ἀκυοί-μην	ἀκύω-μαι	ἀκυέ-σθαι	ἀκυόμενος
Fut. 2.	ἀκυε-ῦμαι		ἀκ οί-μην		ἀκυεῖ-σθαι	ἀκυσόμε-νος
Fut. 1.	ἀκύσο-μαι		ἀκυσοί-μην		ἀκύσε-σθαι	ἀκυσάμε-νος
Aor. 1	ἠκυσά-μην	ἄκυσαι	ἀκυσαί-μην	ἀκύσω-μαι	ἀκύσα-σθαι	ἀκούς.
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοέ-ναι	
Pluſq.	ἠκόην					

Tem-

Temporum formatio.

Præſens

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando *ον* in *όμην*: ut *ἔτυπον*, *ἐτυπόμην*.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo *ῶ* circumflexum in *ῦμαι*: ut *τυπῶ*, *τυπῦμαι*.

Exceptio:

Ε'δόμαι, πιόμαι, φαγόμαι: pro ἐδῦμαι, πιῦμαι, φαγῦμαι; ab ἔδω, edo; πίω, bibo; φάγω, edo, & Poetica illa βιόμαι, ibo; νιόμαι, per craſin νεῦμαι, ibo.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι*: ut *τύψω*, *τύψομαι*.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit

in ῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur, ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπερῦμαι, ϛέλλω, mitto, ϛελῶ, ϛελῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβείζω, contumelia afficio, ὑβειῶ, ὑβειῦμαι.

Aoriſtus Primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi activi, ut a τέτυφα, fit τέτυπα, a τέπαχα, τέπαγα, a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi activi ſunt ἔτυπον, ἔπαγον, ἔφραδον.

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quanquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Quædam in ſexta Conjugatione minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: *a* μεμέλημα, μέμελα, *unde* μέμηλα: *a* δεδέδημα, δέδεμα.

Jones item tollunt κ *ex Præteriso Medio, & penultimam corripiunt: ut* γέγαα *a* γέγηκα: μέμαα *a* μέμηκα: *unde participia* γεγαώς, & γεγώς, μεμαώς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυμμαι.

Exte-

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima Præſentis Activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, ᾱ }

ut { πείθω, πέποιθα: perſuadeo. / φαίνω, πέφηνα: appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando ſervatur: ut ψάλλω, ἔψαλα, cano.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Obſervatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aoriſtus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecun-

ſecundis, & tertiis perſonis differentem ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμεν, τύποιο: Futur. τυποίμεν, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Feminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Femininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce

Activa, Paſſiva, Media,

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμεν	ἐτρεπόμεν
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπεν	ἐτραπόμεν
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθεν	ἐτρεψάμεν
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Mo-

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτροφε	τέτραφο	τέτροπε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμεν	τρεποίμεν
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείεν	τραποίμεν
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμεν	τραποίμεν
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμεν	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραφοίμεν	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſtus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρεψασθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Perf. & pluſ.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo poſt		τετραψόμενος	

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

Τρέπω, *verto.*
βλέπω, *aſpicio.*
πέμπω, *mitto.*
λείπω, *relinquo.*
λάμπω, *luceo.*
μέλπω, *canto.*

π.

λέπω, *exuo.*
θάλπω, *foveo.*
δρέπω, *colligo.*
ἐρείπω, *everto.*
ῥέπω, *inclino.*

θλίβω,

β.

θλίβω, premo.
σίλβω, splendeo.
ἀμείβω, commuto.
σέβω, colo.

φίρβω, pasco.
τείβω, tero.
ῥέμβω, in gyrum ago.

φ.

τύφω, inflamma.
νήφω, vigilo.
ἀλείφω, ungo.
σρέφω, verto.

γλάφω, cavo.
γλύφω, fodio.
δέφω, excorio.
ἐρέφω, tego.

π.

ῥίπτω, projicio.
κλέπτω, furor.
κύπτω, cado.
νίπτω, lavo.
κάμπτω, flecto.
θρύπτω, frango.
κύπτω, incurvo.
θώπτω, assentor.

φαλίπτω, desipio.
χαλέπτω, everto.
χρίμπτω, admoveo.
δάπτω, voro.
δρύπτω, lacero.
ἐρέπτω, edo.
κολάπτω, tunda.
ὀλόπτω, vello.

Secundæ.

κ.

τήκω, liquefacio.
κρέκω, pectine pulso.
ἥκω, venio.
βρύκω, mordeo.
δίκω, jacio.

διώκω, persequor.
ἐρείκω, frango.
ἐρύκω, contineo.
πέκω, pecto.

γ.

πνίγω, strangulo.
οἴγω, aperio.

φλέγω, uro.
θέλγω, mulceo.

λήγω,

λήγω, ceſſo.
θίγω, tango.
τέγγω, tingo.
φρυγω, torreo.
ἀμέλγω, mulgeo.
ἐρεύγω, ructo.

θήγω, acuo.
φλέγω, uro.
σφίγγω, ſtringo.
ἀνόγω, jubeo.
ὀρίγω, porrigo.

γήχω, nato.
τεύχω, ſtruo.
βρύχω, ſtrideo.
ἄρχω, impero.
ἐλέγχω, arguo.

χ.
βρεχω, madefacio.
βράχω, ſono.
βρόχω, ſorbeo.
ῥέγχω, ſterto.
ῥώχω, dentibus freme.

Tertia.

δείδω, timeo.
μέδω, impero.
ἀείδω, cano.
τένδω, comedo.

δ.
ἄρδω, irrigo.
ἐρείδω, figo.
πέρδω, pedo.

κεύθω, abſcondo.
κλώθω, glomero.
λήθω, celo.
πείθω, perſuadeo.
φλεγέθω, comburo.
πέρθω, vaſto.

θ.
βείθω, ſum gravis.
ἐρέθω, laceſſo.
κνήθω, ſcalpo.
αἴθω, uro.
πρήθω, inflamme.

Quar-

Quartæ.

σσ, ττ.

ῥήσσω, att. ττω, frango.
νύσσω, att. νύττω, pungo.
σπάσσω, att. ττω, inſpergo.
τινάσσω, att. ττω, quatio.
μαλάσσω, att. ττω, mollio.
ἀμύσσω, att. ττω, lacero.
ἧσσω, att. ττω, ſedeo.
ἡωΰσσω, att. ττω, clamo.
φλανύσσω, att. ττω, garrio.

φράσσω, att. ττω, munio.
φυλάσσω, att. ττω, cuſtodio.
χαράσσω, att. ττω, ſcalpo.
ἀράσσω, att. ττω, amputo.
ἑλίσσω, att. ττω, volvo.
ὀδύσσω, att. ττω, iraſcor.
πράσσω, att. ττω, ago.
ῥάσσω, v. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cædo.
αὐλίζω, in aula verſor.
αὐγάζω, illuceſco.
κομίζω, fero.
κτίζω, condo.
νομίζω, exiſtimo.
θαμίζω, frequento.
θαυμάζω, miror.
θεείζω, meto.
θεσπίζω, vaticinor.

θωμίζω, flagris cædo.
φαντάζω, apparere facio.
φλάζω, ſtulte loquor.
φλογίζω, inflammo.
φροντίζω, curo.
χωείζω, ſeparo.
βαλλίζω, tripudio.
οἰνίζω, vinum emo, vel ſapio
ὀργίζω, ad iram excito.

Quintæ.

λ.

τίλλω, vellico.
θάλλω, vireo.
ἀγγέλλω, nuncio.
ἰάλλω, emitto.
ἀχάλλω, mœreo.
σφάλλω, ſupplanto.

βδέλλω, mulgeo.
κωτίλλω, fabulor.
ὀφέλλω, adjuvo.
αἰκάλλω, blandior.
πάλλω, vibro.

βρέμω,

μ.

βρέμω, *fremo.*
γέμω, *plenus ſum.*

δέμω, *adifico.*

ν.

ῥαίνω, *perfundo.*
αὐαίνω, *ſicco.*
ἀμυνω, *auxilior.*
κλινω, *incline.*
τείνω, *tendo.*
λαχαίνω, *fodio.*
θαρσυνω, *fiduciam affero.*
θαυμαίνω, *admiror.*
θείνω, *ferio.*

θερμαίνω, *calefacio.*
φαλυνω, *ſplendidum reddo.*
φένω, *interficio.*
χλιαίνω, *tepefacio.*
χραίνω, *coloro.*
διαίνω, *madefacio.*
κραίνω, *perficio.*
ὀνομαίνω, *nomino.*

ρ.

τείρω, *vexo.*
μείρω, *divido.*
θέρω, *calefacio.*
πείρω, *tranſadigo.*
φθείρω, *corrumpo.*
φύρω, *miſceo.*

ἐγείρω, *excito.*
κείρω, *tondeo.*
οἰκτείρω, *commiſeror.*
ἀθύρω, *ludo.*
πταίρω, *ſternuto.*
σαίρω, *ſcopis purgo.*

Sextæ.

ω purum.

χείω, *ungo.*
κωλυω, *prohibeo.*
λύω, *ſolvo.*
φθίω, *labefacto.*
φερύω, *pinſo.*
χλίω, *deliciis frango.*
ἀφύω, *haurio.*
ἀρύω, *germino.*

δνείω, *contendo.*
ἀνύω, *perficio.*
κυλίω, *volvo.*
ὀδόω, *iter facio.*
κιλδύω, *jubeo.*
κολύω, *amputo.*
θραύω, *frango.*

De

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia, duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω, ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Prima.

Præſ.	Fut.	Præt.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Carent Aoriſto ſecundo, Futuro ſecundo, & Præterito Medio.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si post ε sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum.

Ex prima Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.
P. (ποιέετε, ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.
P. (ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιώην, ποιώης, ποιώη.
D. (ποιώητον, ποιωήτην.
P. (ποιώημεν, ποιώητε, ποιώησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ποιέω, ῶ: ποιέης, ῇς: ποιέῃ, ῇ.
D. (ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. (ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ϖοιεῖν.
Fut. 1. ποιήσειν.
Aor. 1. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, ὄντος.
F. (ἡ ϖοιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. (τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, ὄντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, οῖ: ποιέεται, εῖται.
D. (ϖοιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. (ϖοιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, είσθην:
P. (ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

Præt. perf. ϖεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Mo-

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (ποιέω, ῦ: ποιέεσθε, εἴσθω.
D. (ποιέεσθον, εἶσθον: ποιεέσθων, εἰσθων.
P. (ποιέεσθε, εἶσθε: ποιεέσθωσαν, εἰσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήσαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμεν, οίμεν: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

S. (πεποιήμεν, ῆο, ῆτο.
D. (πεποιήμεθον, ῆσθον, ήσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμεν. Aor. 1. ποιησείεν. Fut. 1. ποιησοίμεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.
D. (πεποιώμεθον, ᾶθον, ᾶθον.
P. (πεποιώμεθα, ᾶθε, ῶνται.

Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aoriſtus 1. ποιηθῆναι.
Futurum 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ώμενος: τοῦ ποιεομένου, ωμένου.
F. (ἡ ποιεομένη, ωμένη: τῆς ποιεομένης, ωμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ώμενον: τοῦ ποιεομένου, ωμένου.

Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: reliqua formantur, ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor.

Aor. 1.
Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant, Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco, Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; κορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſſyllaba formant Futurum in ξω: ut χέω, fundo; Fut. χέσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo, cujus Fut. δήσω.

In Diſſyllabis Primæ Conjugationis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo, Aoriſt. 2. ἔφιλον, Futur. 2. φιλῶ, Præter. med. πέφιλα: inflectenda, ut Barytona Activa.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex Secunda Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοαει, βοᾷ. *Clamo.*
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων:

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα. Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοαέτων, βοάτων.
P. (βοάετε, βοᾶτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Aor. 1. βόησον. Perf. & pluſq. perf. βεβόηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι: βοάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον: βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. (βοώην, βοώης, βοώη.
D. (βοώητον, βοωήτην.
P. (βοώημεν, βοώητε, βοώησαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσια.
Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον: βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν: βοάητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Par-

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάουσα, ᾶσα: τῆς βοαούσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ᾶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Perf. & pluſq. βεβοηκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάομαι, ῶμαι: βοᾷ, ᾷ: βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον, βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοᾶ, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ᾶντο.

Perf. βεβόημαι. Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (βοᾶ, ῶ: βοάεσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. (βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοήμην, βεβοῄο, βεβοῄτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθην.
P. (βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐάν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοᾷ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοᾷ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Modus

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, ῥοᾶσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.
Aoriſtus 1. βοηθῆναι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοαόμενος, ώμενος: τοῦ βοαομένου, ωμένου.
F. (ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης.
N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον: τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Perf. & pluſ. βεβοημένος. Paulo poſt Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθεὶς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem, atque Paſſiva: reliqua, ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aoriſt. 1.
Indicat. ἐβοησάμην.
Imperat. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obſerv

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in ἀσω, Præt. in ακα: præſertim habentia ε, vel ι, ante ἀω: ut ἐάω, ſino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante ἀω: ut γελάω rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω *judico*: διφάω *quæro*: θλάω *tundo*: μάω, *&* μαμάω, *vehementer cupio*: νάω *fluo*: πάω *poſſideo*: ταάω, *vello*: ταλάω *ſuffero*: φθάω *prævenio*: φλάω *tundo*: *&* *alia*.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro, & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Attici contrahunt αεις in ᾶς, αει in ᾷ, & αειν in ᾶν, in his quatuor: ζάω, ζᾷς, ζᾷ, ζᾶν, vivo: πεινάω, ᾷς, ᾷ, ᾶν, esurio: διψάω, ᾷς, ᾷ, ᾶν, ſitio: ἀκάομαι, ἀκᾷ, ἀκᾶται, ἀκᾶσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει *in* α *ubique*: *Æoles vertunt in Infinito* ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poeta poſt contractionem in ω *præponunt* ο: *ut* καρηκομόωντες, *pro* καρηκομῶντες, *caput comatum habentes*: *&* α *nonnunquam geminant*, *ut* τιμάασθαι *pro* τιμᾶσθαι, *honorari*.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω honoro, Aor. 2. ἐτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμα.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel υ, fit contractio in υ.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ουν.

Ver-

Verbum Circumflexum

Ex Tertia Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.
D. (χρυσόετον, ᾶτον: χρυσόετον, ᾶτον.
P. (χρυσόομεν, ῶμεν: χρυσόετε, ᾶτε: χρυσόουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν: ἐχρύσοες, ους: ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, ᾶτον: ἐχρυσοέτην, ᾱτην.
P. (ἐχρυσόομεν, ῶμεν: ἐχρυσόετε, ᾶτε: ἐχρύσοον, ουν.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 2. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα. Pluſ. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου: χρυσοέτω, ᾱτω.
D. (χρυσόετον, ᾶτον: χρυσοέτων, ᾱτων.
P. (χρυσόετε, ᾶτε: χρυσοέτωσαν, ᾱτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι: χρυσόοις, οῖς: χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον: χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν: χρυσόοιτε, οῖτε: χρυσόοιεν, οῖεν.

Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσειαν. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν: τοῦ χρυσόοντος, οντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, ουσα: τῆς χρυσούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, ουν: τοῦ χρυσόοντος, οντος.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσοῖ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. (χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον, οῦσθον.
P. (χρυσόομεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, σοῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθην, οῦσθον: ἐχρυσόεσθην, ούσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο, οῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην. Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Mo-

Modus Imperativus.

S. (λυσόϑ, ϑ: λυσοέϑω, ϑσϑω.
D. (λυσόεσϑον, ϑον: λυσοέϑων, ϑων.
P. (λυσόεϑε, ϑσϑε: λυσοέϑωσαν, ϑωσαν.

Perf. & pluſq. κελύσωσο. Aor. 1. λυσώϑητι.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴϑε, utinam.

S. (λυσοοίμεν, οίμεν: λυσόοιο, οῖο: λυσόοιτο, οῖτο.
D. (λυσοοίμεϑον, οίμεϑον: λυσόοιϑον, οῖϑον: λυσοοί-
(σϑεν, οίϑεν.
P. (λυσοοίμεϑα, οίμεϑα: λυσόοισϑε, οῖϑε: λυσόοιντο,
(οῖντο.

Perfectum, & pluſq.

S. (κελυσῴμεν, κελυσῷο, κελυσῷτο.
D. (κελυσῴμεϑον, κεχρυσῶϑον, κεχρυσῴϑεν.
P. (κεχρυσῴμεϑα, κεχρυσῶϑε, κεχρυσῷντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμεν. Aor. 1. χρυσωϑείεν. Fut. 1. χρυσωϑησοίμεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεϑον, ώμεϑον: χρυσόησϑον, ᾶσϑον: χρυσοῆσϑον,
(ῶσϑον.
P. (χρυσοώμεϑα, ώμεϑα: χρυσόησϑε, ῶσϑε: χρυσόωνται,
(ῶνται.

Perfectum & pluſquam.

S. κεχρυσᾶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. κεχρυσάμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσᾶσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσᾶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. ὁ χρυσούμενος, ούμενος: τοῦ χρυσουμένου, ουμένου.
F. ἡ χρυσουμένη, ουμένη: τῆς χρυσουμένης, ουμένης.
N. τὸ χρυσούμενον, ούμενον: τοῦ χρυσουμένου, ουμένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: reliqua formantur, ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt.

Aor. 1.
Indicat. ἐχρυσωσάμεν.
Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμεν.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Partic. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in όω, a Nomine derivata, mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cetera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium, hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla

Primæ Conjugationis

Circumflexorum

in εω.

κινέω, *moveo.*
κομέω, *curam gero.*
κονέω, *feſtino, miniſtro.*
κορέω, *verro.*
κρατέω, *teneo.*
οἰδέω, *tumeo.*
οἰκέω, *habito.*
ὀκνέω, *cunctor.*
αἰνέω, *laudo.*
ῥοφέω, *exhaurio.*
θαῤῥέω, *confido.*
θεωρέω, *ſpecto.*
θρυλλέω, *murmuro.*
φορέω, *geſto.*
φθονέω, *invideo.*
φλέω, *nugor.*
φοβέω, *terreo.*
φρονέω, *ſapio.*

αἰτέω, peto.
ἁλτέω, pecco.
αὐθεντέω, auctoritatem uſurpo.
αὐρέω, fruor.
ϖολέω, verto.
φρυρέω, cuſtodio.
χειροτονέω, per ſuffragia creo.
χωρέω, proficiſcor.
βοηθέω, auxilior.
ζητέω, quæro.

Secundæ.

in αω.

κοιμάω, dormire facio.
κολιράω, proculco.
κολλάω, glutino.
κομάω, comam alo.
ὀπτάω, torreo.
ὁρμάω, prorumpo.
αἰονάω, aſpergo.
πειράω, conor.
ῥιπάω, decipio.
κυβερνάω, guberno.
θλάω, frango.
θράω, ſedeo.
θρυγανάω, frico.
θυμιάω, odores incendo.
φλάω, contundo.
φλιδάω, putreſco.
περάω, vendo, tranſeo.
φοιτάω, ventito.
φυσάω, ſufflo.
χαλάω, remitto.
τιμάω, honoro.
βροντάω, tono.
γοάω, gemo.
ζάω, comedo.
δαμάω, domo.
δαπανάω, conſumo.
ἐρωτάω, interrogo.

Tertiæ.

in εω.

κληρόω, ſorte deligo.
κοινόω, communico.
ὁμοιόω, aſſimilo.
αἱσιμόω, inſumo.
πληρόω, impleo.
ῥ.ζόω, ſtabilio.
χαριτόω, gratum reddo.
ἀρόω, aro.
δικαιόω, juſtifico.
ἐλευθερόω, libero.
λυθρόω, cruento.
λυκόω, deſtruo.

θανα-

θανατόω, *neco.*
θεμόω, *appropinquare cogo.*
θυμόω, *ad iram provoco.*
φανερόω, *manifesto.*
φαρμακόω, *pharmaca misceo.*
φιμόω, *os occludo.*
ἀχειβόω, *exquiro.*
χρυσόω, *inauro.*
θεμελιόω, *fundamentum jacio.*
ἐρημόω, *vasto.*
φυσιόω, *inflo.*
φραγελλόω, *flagello.*

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam syllabam μι, in quam desinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde Quatuor sunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteristica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam syllabam in μι, vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex est:

Propria: cum prima consonans Thematis, vel Tenuis loco Aspiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω,	τιθέω,	τίθημι, pono.
δίω,	διδόω,	δίδωμι, do.

Impropria: cum ι solum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ϛ, vel a Vocali: ut,

ϛάω,	ἱϛάω,	ἵϛημι, sto.
ἴω,	ἰέω,	ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω,	format	τίθημι, pono.
2. a ϛάω,		ἵϛημι, ſto.
3. a δόω,		δίδωμι, do.
4. α ζεύγνύω,		ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβέννυμι, extinguo: φημί, dico: ἅλωμι, capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poeta perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι ſine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλεύθερωμι ab ἐλευθερόω, libero: κλῦμι a κλύω, audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per ε: ut νοέω, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλῆμι, τέτλημι, tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis, repetunt duas primas literas Præſentis; ut ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in angustias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali capta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut ὀνέω, ſeu ὀνάω, ὄνημι, ὀνίημι, juro. Aliquando Reduplicatio ſive per ι, ſive per ε, ſuapte natura brevis, producitur inſerto μ: ut πρήω, πρῆμι, πίμπρημι, comburo: πλάω, ſive πλέω, πλῆμι πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδάσω pro δώσω: διδράσω a διδράσκω fugio.

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi Triſſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μι.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθημι. τίθης, τίθησι.
   D. (τίθετον, τίθετον.
   P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθέᾶσι, Joan. τιθέασι.

2. S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
   D. (ἵετον, ἵετον.
   P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεᾶσι.

3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
   D. (δίδοτον, δίδοτον.
   P. (δίδομεν, δίδοτε, διδόᾶσι, Jon. διδόασι.

4. S. (ζώγνυμι, ζώγνυς, ζώγνυσι.
D. (ζώγνυτον, ζώγνυτον. (γνύσι:
P. (ζώγνυμεν, ζώγνυτε, ζωγνῦσι; in uſu ζω-

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

2. S. (ἵην, ἵης, ἵη.
D. (ἵατον, ἱάτην.
P. (ἵαμεν, ἵατε, ἵασαν.

3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. (ἐζώγνυν, ἐζώγνυς, ἐζώγνυ.
D. (ἐζώγνυτον, ἐζωγνύτην.
P. (ἐζώγνυμεν, ἐζώγνυτε, ἐζώγνυσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. (ἕην, ἕης, ἕη.
D. (ἕητον, ἑήτην.
P. (ἕημεν, ἕητε, ἕησαν.

3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδυτε, ἔδοσαν,

Futu-

Futurum primum.

1. θήσω.
2. ϛήσω.
3. δώσω.

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔϛησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo.*

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕϛακα, pro ἕϛηκα, ad differentiam ἕϛηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἱϛάνω, ſto.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἐϛάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

1. S. (τίθετι, τιθέτω.
   D. (τίθετον, τιθέτων.
   P. (τίθετε, τιθέτωσαν.

2. S. (ἵϛαθι, ἱϛάτω.
   D. (ἵϛατον, ἱϛάτων.
   P. (ἵϛατε, ἱϛάτωσαν.

3. δί-

3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. (δίδοτον, διδότων.
P. (δίδοτε, διδότωσαν.

4. S. (ζώγνυθι, ζωγνύτω.
D. (ζώγνυτον, ζωγνύτων.
P. (ζώγνυτε, ζωγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θές, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. (θέτε, θέτωσαν.

2. S. (σῆθι, σήτω.
D. (σῆτον, σήτων.
P. (σῆτε, σήτωσαν.

S. (δός, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. σῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum Perf. & pluſq. perf.

1. τέθεικε.
2. ἕσακε.
3. δέδωκε.

Modus

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείλω, τιθείης, τιθείη.
   D. (τιθείητον, τιθειήτλω.
   P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.

2. S. (ἰςαίλω, ἰςαίης, ἰςαίη.
   D. (ἰςαίητον, ἰςαιήτλω.
   P. (ἰςαίημεν, ἰςαίητε, ἰςαίησαν, & ἰςαῖεν.

3. S. (διδοίλω, διδοίης, διδοίη.
   D. (διδοίητον, διδοιήτλω.
   P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείλω, θείης, θείη.
   D. (θείητον, θειήτλω.
   P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.

2. S. (ςαίλω, ςαίης, ςαίη.
   D. (ςαίητον, ςαιήτλω
   P. (ςαίημεν, ςαίητε, ςαίησαν, & ςαῖεν.

3. S. (δοίλω, δοίης, δοίη.
   D. (δοίητον, δοιήτλω.
   P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. ςήσοίμι.
3. δώσοιμι.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. τίθημι.
2. ἵσταμι.
3. δίδωμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.
2. ἑσάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
   D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
   P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
   D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
   P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
   D. (διδῶτον, διδῶτον.
   P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
   D. (θῆτον, θῆτον.
   P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
   D. (στῆτον, στῆτον.
   P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

δῶ,

3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. ϛήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑϛάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱϛάναι.
3. διδόναι.
4. ζεύγνύναι.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι.
2. ϛῆναι.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. ϛήσειν.
3. δώσειν.

Aori-

Aoristus primus.

1. θῆμαι.
2. ϛῆσαι.
3. δῶναι.

Præter. perf. & plusq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑϛακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfect.

1. M. (ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
   F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
   N. (τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

2. M. (ὁ ἱϛὰς, τοῦ ἱϛάντος.
   F. (ἡ ἱϛᾶσα, τῆς ἱϛάσης.
   N. (τὸ ἱϛὰν, τοῦ ἱϛάντος.

3. M. (ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
   F. (ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
   N. (τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

4. M. (ὁ ζεύγνυς, τοῦ ζεύγνυντος.
   F. (ἡ ζεύγνῦσα, τῆς ζεύγνύσης.
   N. (τὸ ζεύγνυν, τοῦ ζεύγνύντος.

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
   F. (ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
   N. (τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

2. M.

2. M. (ὁ ϛὰς, τοῦ ϛάντος.
F. (ἡ ϛᾶσα, τῆς ϛάσης.
N. (τὸ ϛὰν, τοῦ ϛάντος.

3. M. (ὁ δοὺς, τοῦ δόντος.
F. (ἡ δοῦσα, τῆς δούσης.
N. (τὸ δὸν, τοῦ δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
2. ϛήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. ϛήσας.
3. δώκας.

Perf. & pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑϛακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. ἵϛα-

2. S. (ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. (ἰσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. (ἰσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον,
P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. (ζδλγνυμαι, ζδλγνυσαι, ζδλγνυται.
D. (ζδλγνύμεθον, ζδλγνυσθον, ζδλγνυσθον.
P. (ζδλγνύμεθα, ζδλγνυσθε, ζδλγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθη, ἐτίθετο.
D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. (ἰσάμην, ἵσασο, & ἵσω, ἵσατο.
D. (ἰσάμεθον, ἵσασθον, ἰσάσθην.
P. (ἰσάμεθα, ἵσασθε, ἵσαντο.

3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδη. ἐδίδοτο.
D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζδλγνύμην, ἐζδλγνυσο, ἐζδλγνυτο.
D. (ἐζδλγνύμεθον, ἐζδλγνυσθον, ἐζδλγνύσθην.
P. (ἐζδλγνύμεθα, ἐζδλγνυσθε, ἐζδλγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕσαμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἐσάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. σάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐσάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σαθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

1. S. (τίθεσο, & τίθου, τιθέσθω.
   D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
   P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

2. S. (ἵσασο, & ἵσω, ἰσάσθω.
   D. (ἵσασθον, ἰσάσθων.
   P. (ἵσασθε, ἰσάσθωσαν.

3. S. (δίδοσο, & δίδυ, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων.
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.

4. S. (ζολγνυσο, ζολγνύσθω.
D. (ζολγνυσθον, ζολγνύσθων.
P. (ζολγνυσθε, ζολγνύσθωσαν.

Perf. & pluſq.

1. τέθεισο.
2. ἕσασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus.

1. τέθητι.
2. σάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1 S. (τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

2. S. (ἱσαίμην, ἱσαῖο, ἱσαῖτο.
D. (ἱσαίμεθον, ἱσαῖσθον, ἱσαίσθην.
P. (ἱσαίμεθα, ἱσαῖσθε, ἱσαῖντο.

3. S. (διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Per-

Perfectum, & pluſquam.

1. S. (τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. (ἐσαίμην, ἐσαῖο, ἐσαῖτο.
D. (ἐσαίμεθον, ἐσαῖσθον, ἐσαίσθην.
P. (ἐσαίμεθα, ἐσαῖσθε, ἐσαῖντο.

3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo poſt Futur.

1. τεθησοίμην.
2. ἐσασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην.
2. σαθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σαθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
   D. (τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
   P. (τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

2. S. (ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται.
   D. (ἱςώμεθον, ἱςᾶσθον, ἱςᾶσθον.
   P. (ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.

3. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
   D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδᾶσθον.
   P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum, & pluſq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
   D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
   P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

2. S. (ἑςῶμαι, ἑςᾷ, ἑςᾶται.
   D. (ἑςώμεθον, ἑςᾶσθον, ἑςᾶσθον.
   P. (ἑςώμεθα, ἑςᾶσθε, ἑςῶνται.

3. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
   D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
   P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoriſtus primus.

1. τεθῶ.
2. ςαθῶ.
3. δοθῶ.

Modus

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τίθεσθαι.
2. ἵεσθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & pluſquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑεῖσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo poſt Futur.

1. τεθείσεσθαι.
2. ἑσταίσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθῆναι.
2. σταθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
2. σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου.
   F. (ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
   N. (τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.

2. M. (ὁ ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου.
   F. (ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.
   N. (τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.

3. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
   F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
   N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.

4. M. (ὁ ζεύγνύμενος, τοῦ μένου.
   F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
   N. (τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & Pluſq.

1. τεθειμένος.
2. ἑσταμένος.
3. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθησόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. τεθείς.
2. σταθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. τεθησόμενος.
2. σταθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis

Vocis Mediæ

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
   D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
   P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

2. S. (ἐστάμην, ἔσπασο, ἔσπατο.
   D. (ἐσπάμεθον, ἔσπασθον, ἐσπάσθην.
   P. (ἐσπάμεθα, ἔσπασθε, ἔσπαντο.

3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο.
   D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
   P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. ϛήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐϛησαμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
D. (θέσθον, θέσθων.
P. (θέσθε, θέσθωσαν.

2. S. (στάσο, στάσθω.
D. (στάσθον, στάσθων.
P. (στάσθε, στάσθωσαν.

3. S. (δόσο, & δοῦ, δόσθω.
D. (δόσθον, δόσθων.
P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶναι.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην.
P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.

3. δοῖ-

3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. (δοίμεθον, δοῖσθον. δοίσθην.
P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. στησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. στησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐάν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. (θῶμεθα, θῆσθε, θῶνται.

2. S. (στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
D. (στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
P. (στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.

3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι.
2. στήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. σπάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δῶκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένος.
   F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
   N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένος.

2. M. (ὁ στάμενος, τοῦ σταμένος.
   F. (ἡ σταμένη, τῆς σταμένης.
   N. (τὸ στάμενον, τοῦ σταμένος.

3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένος.
   F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
   N. (τὸ δόμενον, τοῦ δομένος.

Futu-

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. σησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. σησάμενος.
3. δωκάμενος.

Temporum quorundam formatio

In Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum

Formatur a Præſenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab ι poſitione longo: ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵσημι, ἵστην.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut τίθετον, ἵστατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Im-

Imperfectum ſingulare trium priorum Conjugationum vix eſt in uſu; ſed utimur perſonis circumflexorum: ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἴφαον, ἴφων, ἴφαες, ἴφας: ἐδίδοον, ἐδίδουν, ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur: ut τίθει, ἴφα, δίδου, a contractis τιθῶ, ἰφῶ, διδῶ.

Aoriſtus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem; & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην: ſed ἴφην, ἔφην: quod, ſicut etiam Præteritum ἔφαχα (quod & ἔφαα) neutram, ſeu paſſivam habet ſignificationem: *ſteti, jacui, vel poſitus ſum.*

Similis eſt Imperfecto, niſi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἦν, ab εἶμι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus: ut σβέννυμι, ἔσβην, extinguo: κλύω, ἔκλυον, audio.

Hi tres Aoriſti ſecundi ἔθην, ἔδων, βῶ, in Indicativo ſingulariter ſunt inuſitati.

Obſervatio

In Modos reliquos.

IMPERATIVI Præſens formatur a Præſenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem: ut ἵημι, ἵεθι: ſed τίθημι, non τίθεθι, propter aliud θ præcedens.

Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut ϛῆθι, ϛῆτε: γνῶθι, γνῶτε: ſed θές, & δός, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χές, habeto, a χάω: φρές, fer, a φέρω: ἕς, mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.

OPTA-

OPTATIVI Præſens, τιθείην, ἱσταίην, διδοίην: & Aoriſtus ſecundus, θείην, σταίην, δοίην, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugationis ι, αι, οι.

SUBJUNCTIVI Præſens, τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda & Tertia perſona per diphthongum impropriam ῃ in prima Conjugatione, ᾳ in Secunda, ῳ in Tertia. Aoriſtus autem ſecundus θῶ, θῇς, θῃ: στῶ, στῇς, στῇ: δῶ, δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.

INFINITIVI Præſens, τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζεύγνυναι per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἱστάναι, στῆναι. Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præſens, τιθείς, διδούς, a themate τίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito ι in τιθείς, υ in διδούς: ἱστάς ab ἵστημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζεύγνυς a ζεύγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἑστακώς, ἑστακυῖα, ἑστακός: & Jonice, ἑστεώς, ἑστεῶτος: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per craſin, ὁ ἑστώς, ἑστῶτος: ἡ ἑστῶσα, ἑστώσης: τὸ ἑστός, ἑστότος, maximo in uſu.

Tem-

Temporum quorundam Formatio

In Voce Paſſiva.

Præſens

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis Perſonis omnibus.

Obſervatio.

Secunda Perſona Præſentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵστασαι: Attice tamen τίθῃ, ἵστῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in η: κάθημαι, κάθῃ, ſedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίστῃ, ſcio; δύναμαι, δύνῃ, poſſum: pro κάθησαι, ἐπίστασαι, δύνασαι: quamvis iſtæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præſertim, retinent longam vocalem Activi: ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, fruor; pro ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, pro κάλεμαι, ab Activo κάλημι, voco: δίζημαι, pro δίζεμαι, a δίζημι, quæro: ſic in Secunda Conjugatione: ὄρημαι, pro ὄραμαι, ab ὄρημι, video.

Imperfectum

A Præſenti τίθεμαι, verſo αι in ην, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐτίθεσο, eſt etiam ἐτίθου: ſic ἵστασο, & ἵστω: ἐδίδεσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præ-

Præteritum Perfectum

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut ἵσπακα, ἵσπαμαι, ἐσπάμεθον, ἐσπάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Bœoticam Activi diphthongum.

Aoristus Primus.

Aoristus Primus ἐτέθλω formatur a Tertia persona Perfecti τέθειπαι, mutata αι in λω; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoristi corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva ι, verso autem θ in τ, propter alterum θ sequens.

Observatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præsens τίθεσο formatur a Præsenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit crasis Attica: τίθεσο, τίθεο, τίθευ: ἵστασο, ἵστασο, ἵστω: δίδοσο, δίδοο, δίδευ.

OPTATIVI Præsens τιθείμλεν, a Præsenti Indicativi mutando αι in λω, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵσπαμαι, ἱσπαίμλεν, δίδομαι, διδοίμλεν. Præterea Secunda, ac Tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, nisi Activum non sit in usu: ut δύναμαι, possum, δυναίμλεν, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur δύνημι, δυναίλεν. Quidam tamen ἱσπαίμλεν, ἵσπαιο, ἵσπαιτο.

Perfectum τεθείμλεν nihil differt a Præsenti τιθείμλεν, nisi prima syllaba: quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUB-

SUBJUNCTIVI Præſens τιθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱστῶμαι, ᾖ, ῶται: ſic διῶμαι, διῷ, διῶνται.

Perfectum τιθῶμαι nihil differt a Præſenti τιθῶμαι, niſi prima ſyllaba: quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio

In Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis.

Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: ceterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aoriſtus primus vix eſt in uſu, maxime extra Indicativum; ut etiam Aoriſtus primus Activus.

Aoriſtus Secundus

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτιθέμην, ἐθέμην, ἱστάμην, ἐστάμην, ἐδιδόμην, ἐδόμην. Convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, σπάσο, σπάμην, σπῶμαι, σπάσθαι.

Im-

Imperativi Aoriſtus ſecundus θές, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ε contractis.

Cæterum Verba in μι, præſertim vero Polyſyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde ſarciunt: ut ζεύγνυμι a ζευγνύω: Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum ſubſtantivum Εἰμὶ, ſum.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ.
D. (ἐστὸν, ἐστὸν.
P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.

Imperfectum.

S. (ἦα, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦτον, ἤτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſq. perfectum.

S. (ἤμεω, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.
D. (ἔστον, ἔστων.
P. (ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperf.

εἴθε, utinam.
S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἶτον, εἴτην.
P. (εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

S. (ὦ, ἦς, ἦ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὤν, τοῦ ὄντος.
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸ ὄν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.
D. (ἴτον, ἴτον.
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Imperfectum.

S. (ἦν, εἶς, εἶ.
D. (ἴτον, ἴτην.
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἰκειν, εἶκεις, εἶκει, vel Attice ᾔκειν, ᾔκεις, &c.
D. (εἶκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἶκειτε, εἶκεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ᾶ, ᾶς, &c.
D. (εἶατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἶατε, εἶασι.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
D. (εἶσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἶσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἶον.

Futu-

Futurum primum.

S. εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. εἴσετον, εἴσετον.
P. εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt: utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
D. ἴτον, ἴτων.
P. ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔς, ἐέτω.
D. ἔστον, ἐέτων.
P. ἔστε, ἐέτωσαν.

Per craſin autem εἶ, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, & πρός.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu: Habet tamen Demoſt. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἴναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἰὰν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι, & ἵᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵης, ἵη, & ἵεον, ἵεις; ἵεις, ἵεις; ἵει, ἵει contracta:
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. (εἵκατον, εἵκατον.
P. (εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

S. (εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. (εἵκειτον, εἵκείτην.
P. (εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. ἦκα, ἦκας, ἦκε, vel ἔηκα, ἔηκας, &c. Att.
D. ἤκατον, ἡκάτην.
P. ἤκαμεν, ἤκατε, ἦκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἦν, ἦς, ἦ.
D. ἔτον, ἔτην.
P. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Futurum.

S. ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. ἥσετον, ἥσετον.
P. ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. ἴεθι, ἱέτω.
D. ἵετον, ἱέτων.
P. ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἕς, ἕτω.
D. ἕτον, ἕτων.
P. ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἰείην, εἰείης, εἰείη.
D. (εἰείητον, εἰειήτην.
P. (εἰείημεν, εἰείητε, εἰείησαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ.
D. (ἰῆτον, ἰῆτον.
P. (ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ῶ, ῇς, ῇ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἰέναι.

Aoriſtus ſecundus.

εἶναι.

Par-

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ἰείς, τοῦ ἰέντος.
F. (ἡ ἰεῖσα, τῆς ἰείσης.
N. (τὸ ἰέν, τοῦ ἰέντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ εἷς, τοῦ ἕντος.
F. (ἡ ἕσα, τῆς ἕσης.
N. (τὸ ἕν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἶσαι, εἶται.
D. (εἵμεθον, εἶσθον, εἶσθον.
P. (εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται.

Plu-

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην, εἶσο, εἶτο.
D. (ἕμεθον, ἕσθον, ἔσθην.
P. (εἵμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Aoriſtus primus.

S. (ἕθην, ἔθης, ἔθη, & εἴθην, εἴθης.
D. (ἔθητον, ἐθήτην.
P. (ἔθημεν, ἔθητε, ἔθησαν.

Futurum.

S. (ἐθήσομαι, ἐθήσῃ, ἐθήσεται.
D. (ἐθησόμεθον, ἐθήσεσθον, ἐθήσεσθον.
P. (ἐθησόμεθα, ἐθήσεσθε, ἐθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.
D. (εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
P. (εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ἴεσο, καὶ ἶσ, ἱέσθω.
D. (ἴεσθον, ἱέσθων.
P. (ἴεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἰείμην, ἰεῖο, ἰεῖτο,
D. (ἰείμεθον, ἰεῖσθον, ἰείσθην.
P. (ἰείμεθα, ἰεῖσθε, ἰεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (ἰῶμαι, ἰῇ, ἰῆται.
D. (ἰώμεθον, ἰῆσθον, ἰῆσθον.
P. (ἰώμεθα, ἰῆσθε, ἰῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἵεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ἰέμενος, τοῦ ἰεμένου.
F. (ἡ ἰεμένη, τῆς ἰεμένης.
N. (τὸ ἰέμενον, τοῦ ἰεμένου.

Vox Media.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἠκάμην, ἥκω, ἥκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐμην. ἔσο, & ἔο, & οὔ, ἔτο.
D. (ἐμεθον, ἔσθον, ἔσθην.
P. (ἐμεθα, ἔσθε, ἔντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔσο, & ἔο, & οὔ, ἔσθω.
D. (ἔσθον, ἔσθων.
P. (ἔσθε, ἔσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

S. (εἰμην, εἶο. εἶτο.
D. (εἰμεθον, εἶσθον, εἰσθην.
P. (εἰμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐάν, cum.

S. (ὦμαι, ᾖς, ᾖται.
D. (ὦμεθον, ἦθον, ἦσθον.
P. (ὦμεθα, ἦτε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἔσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἑ̓μενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἑ̓μενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵ̓ημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵ̓ημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵ̓εμαι, quam in aliis: unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἴ̓ημι, Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵ̓ημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧ̓μαι,

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσαι. Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧσο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus
non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

— Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Mo-

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Compoſita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, ἴασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ἰσάτην.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν Syn.

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel

Vel per Synæ.

S. (ἴσθι, ἴσω.
D. (ἴσον, ἴσων.
P. (ἴστε, ἴσωσαν, vel ἴσων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Atticè.

Participium.

M. (ὁ ἵσας, τοῦ ἵσαντος.
F. (ἡ ἵσασα, τῆς ἰσάσης.
N. (τὸ ἵσαν, τοῦ ἵσαντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. (ἰσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. (ἰσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἵστσαμαι, ἵστσασαι, ἵστσαται.
D. (ἰστσάμεθον, ἵστσασθον, ἵστσασθον.
P. (ἰστσάμεθα, ἵστσασθε, ἵστσανται.

Imperfectum.

S. (ἰστσάμην, ἵστσασο, ἵστσατο.
D. (ἰστσάμεθον, ἵστσασθον, ἰστσάσθην.
P. (ἰστσάμεθα, ἵστσασθε, ἵστσαντο.

Modus Imperativus.

S. (ἴσασο, ἰσάσθω.
D. (ἴσασθον, ἰσάσθων.
P. (ἴσασθε, ἰσάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἴσασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compoſitum Ἐπίσαμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσαμαι, ἐπίσασαι, ἐπίσαται.
D. (ἐπισάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθον.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσανται.

Imperfectum.

S. (ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἐπίσα Jon. ἐπίσω craſi, ἐπίσατο.
D. (ἐπασάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπισάσθην.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσαντο.

Fut. ἐπιστήσομαι, ἐπιστήσῃ, ἐπιστήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίσασο, ἐπισάσθω.
D. (ἐπίσασθον, ἐπισάσθων.
P. (ἐπίσασθε, ἐπισάσθωσαν.

Mi-

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

S. (ἐπίσωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσηται.
D. (ἐπισώμεθον, ἐπίσησθον, ἐπίσασθον.
P. (ἐπισώμεθα, ἐπίσησθε, ἐπίσωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίσασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπισάμενος, τοῦ ἐπισαμένου.
F. (ἡ ἐπισαμένη, τῆς ἐπισαμένης.
N. (τὸ ἐπισάμενον, τοῦ ἐπισαμένου.

Φημί, dico.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (φημὶ, φῂς, φησὶ.
D. (φατὸν, φατὸν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφλω, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφητον, ἐφήτλω.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (φάθι, φάτω,
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίλω, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτλω.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Mo-

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperfectum.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus. φεῖναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. (τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vocis Mediæ

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαὶ &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla Conjugationum in μι.

Prima.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *argor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίαπημι, *dico.*
καλημι, *voco.*
αἴνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in angustias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
χῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secundæ.

τέθνημι, *morior.*
ἄλημι, *erro.*
τέθλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*

νίκη-

νίκημι, *vinco.*
κτῆμι, *occido.*
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo.*
ὄρημι, *video.*
ἵλημι, *propitius ſum.*
ἀείζημι, *prandeo.*
ἀφίημι, *dimitto.*
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo.*
ἄημι, *ſaturo.*
φθάνω, *pravenio.*

Tertia.

ἅλωμι, *capio.*
ἐλεύθερωμι, *libero.*
γνάμι, *cognoſco.*
βίωμι, *vivo.*
δοκίμωμι, *probo.*

Quarta.

ἄγνυμι, *frango.*
κλύω, *audio.*
ῥώννυμι, *roboro.*
σβέννυμι, *extinguo.*
ὄμνυμι, *juro.*
μίγνυμι, *miſceo.*
δύω, *ſubeo.*
ὄλλυμι, *perdo.*
πήγνυμι, *pango.*
πετάννυμι, *extendo.*
φύω, *naſcor.*
ὀμόργνυμι, *abſtergo.*
ἔνυμι, *induo.*

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμός, pſalmus: a τέτομα, τόμος, ſectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia; & horum pleræque Terminationes.

A prima Persona Præteriti Passivi in

- μα, γράμμα, litera.
- μος, δεσμὸς, vinculum.
- μη, γραμμὴ, linea.
- μων, νομεὼν, intelligens.

A Secunda persona Præteriti Passivi in

- ις, ποίησις, poesis.
- ια, δοκιμασία, probatio.

A Tertia persona Præteriti Passivi in

- της, Ποιητὴς, Poeta.
- τος, ἀκυστὸς, audibilis.
- τηρ, χαρακτὴρ, character.
- τωρ, ut κοσμήτωρ, princeps.
- κος, κριτικὸς, judicialis.
- τις, πίστις, fides.
- τυς, ὀρχηστὺς, saltator.
- τεια, ὀρχήστεια, saltatrix.
- τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
- τηριον, ποτήριον, poculum.
- τρον, δίδακτρον, minerval.

Adverbia positionis in ός, ά, όν, ut γραπτός, γραπτὰ, γραπτόν.

A Præterito Medio in

- ος, λόγος, sermo.
- η, ἐπιστολὴ, epistola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- δυς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut λευκὸς, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

De

De Impersonalibus.

Impersonalia sunt, quæ cum Vocem Tertiis personis similem præseferant, Personarum tamen significandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ: rursus quædam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compos. ἀπαρέσκει. displicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρρε, decretum est, ab ἄρω congruo.

Ἀρκεῖ, sufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ενδεῖ, κατεδεῖ, προσδεῖ. deest, vel opus est. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεήσειν, ενδεῆν, προσδεῆν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει Aor. 1. ἔδοξε. subjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. pas. δέδοκται, a δοκέω videor. Compos. ἀπέδοξε, non visum est. Μεταδοκεῖ, mutata sententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. subjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, simul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἐγχωρεῖ, licet, locus est. imperf. ενεχώρει. fut. 1. ἐγχω-

ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωρῶν ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt, ab ἐρέομαι dicor. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt. pluſ. perf. ἀπειρήτο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἐξεστι, licet, minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt. ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab εἴκω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἔξι cum compoſitis ἔνεξι, ἔξεξι, πάρεξι, πρόσεξι, licet. Ἔξι. imperf. ἐΐν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεξι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέτω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεξι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. ἐντετυχών.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Συμφέρει, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε in comp. perf. μεμέλησε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. optat. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt. perf. ἠμέλημαι, ab ἀμελῶμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄ'ψε-

Ὄ"ψεται, viſum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inuſit.

Παρείκει, facile, vel integrum eſt. optat. παρείκοι. ſubjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. ἐξὸν παρέχον.

Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſ. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a πεπρατόω ſinio, parum uſitat.

Πέφαται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a φέφαται inuſit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. par. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.

Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. σημήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ὑποσημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.

Ὑ"ει, pluit. Compoſ. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρὴ, oportet. imperf. ἐλῆν, vel λῆν. fut. 1. λήσει. infinit. λῆναι, pro quo etiam λῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόλλη, ſufficit. imperf. ἀπέλλη. fut. 1. ἀπολλήσει. aor. 1. ἀπέλλησε. infinit. ἀπολλῆναι, & ἀπολλῆν. Item ἀπολλᾷ, ἐκλλᾷ, & καταλλᾷ, ſufficit. fut. 1. ἐκλλήσει, καταλλήσει. aor. 1. ἐξέλλησε, κατέλλησε. Hæc tria a λλάω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Impersonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ὀφθὸν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & ſi qua Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω:		μαθητιάω, diſcere cupio.
υω:		ῥηγνύω, rumpo.
ειω:		ὀψείω, videre cupio.
γω:		ὑπῡ́ω, uxorem habeo.
μβω:		ῥέμβω, circumago,
ρβω:		φέρβω, paſco.
λδω:		μέλδω, elixo.
νδω:		κυλίνδω, volvo.
αζω:		κυπτάζω, inclino me.
ιζω:		στοναχίζω, gemo.
αθω:		κιάθω, vado.
εθω:	ut	φλεγέθω, uro.
υθω:		μινύθω, minuo.
χθω:		ἐρέχθω, ſcindo.
σκω:		μολίσκω, venio.
βλω:		μέμβλω, curo.
φλω:		ὄφλω, debeo.
ανω:		ἁμαρτάνω, pecco.
αινω:		τιτάινω, tendo.
ειvω:		φαείνω, luceo.
κνω:		δάκνω, mordeo.
ρσω:		ὄρσω, concito.
ψω:		ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, apparco: μαρμαίρω a μαίρω, luceo:

Tum

Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: τίκτω a τέκω, pario: εἶπον ab εἶπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut ὠσφρέκω ex πέφρεκα, quod a φρίσσω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in εύω ſunt quæ derivata plerunque a Futuro interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa; ut γαμπσείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Ceterum Verba in εύω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in άω ſunt & ipſa Deſiderativa; ut θανατιάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum κτένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. κτείσω. Aor. 1. ἔκτεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur; quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Ano-

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. aoriſt. 1. paſſ. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἤγον, Attice ἤγαγον.

Frango Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inuſitatum; unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab ἔρω.

Cano Ἄδω. futur. ἄσω. Aor. 1. ἦσα.

Placeo Ἄδω. præt. med. ἧδα, & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.

Eligo Αἱρέομαι. fut. 1. med. αἱρήσομαι. præt. paſſ. ἥρημαι. aor. 1. ἡρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.

Sentio Αἰσθάνομαι. futur. 1. med. αἰσθήσομαι. præt. paſſ. ἴσθημαι. aoriſt. 2. med. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθέσμαι inuſitato.

Arceo Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.

Tollo Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἤρα. aor. 2. ἦρον. præt. ἦρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τὸ ἄραντος. imperat. paſ. ἄρθητι.

Capior Ἁλίσκομαι. fut. 1. med. ἁλώσομαι. præt. act. ἑάλωκα, & ἐάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἐάλωσα,

σα, ab ἀλόω, ῶ. aor. 2. ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων. aor. 2. inf. med. ἀλῶναι. part. ὁ ἁλούς, τῷ ἀλόντι ab ἅλωμι.

Pecco Α'μαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.

Induo Α'μφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.

Renuo Α'ναίνομαι. præt. paſſ. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Conſumo Α'ναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio Α'νοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα; paſſ. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Α'ναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. med. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Α'πεχθάνομαι. fut. med. ἀπεχθήσομαι. præt. paſſ. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι ἦμαι inuſitato.

Perdo Α'πολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Α'πέσκληκα, ἀπεσκληκέναι, ἀπεσκληκώς, ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Α'παυράω, ῶ. aor. 1. ἀπῆυρα. aor. 2. ἀπῆυρον.

Placeo Α'ρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Α'υξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἤυξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Α''χθομαι. fut. 1. paſſ. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

Mitto

B

Mitto Βάλλω ἰ futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quaſi a βλέω. aoriſt. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. futur. 1. med. βήσομαι. Aoriſt. 2. ἔβλω, a βῆμι inuſitato.

Germino Βλαςάνω. fut. βλαςήσω. aor. 2. ἔβλαςον, a βλαςέω inuſitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὺς, τῦ βιόντος, a βίωμι inuſitat.

Volo Βέλομαι. fut. 1. med. βεληθήσομαι. præt. paſſ. βεβούλημαι. pluſq. ἐβεβουλήμην. aoriſt. 1. ἐβουλήθην, a βουλέομαι inuſitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inuſit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω. ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γένομαι. fut. med. γενοῦμαι. aor. 1. ἐγενάμην.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præt. med. γέγηθα, a γήθω.

Seneſco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inuſitat.

Fio, Sum Γίνεμαι, & γίγνομαι. fut. med. γενήσομαι. præt. paſſ. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην, a γενάομαι inuſitat. præter. med. γέγονα, a γείνω inuſitat.

Cognoſco Γινώσκω. fut. med. γνώσομαι. aor. 1. act. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. partic. ὁ γνὺς, τῦ γνόντος, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præt. med. ἐγρήγορα. pluſq. ἐγρηγόρειν.

Scio,

Δ

Scio, & etiam Divido — Δαίω. fut. δαΐσω a δαΐω. præt. paſſ. δεδάϊσμαι, & δέδασμαι a δάζομαι. aor. 2. ἐδάϊν. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo — Δάκνω. futur. 1. act. δήξω, med. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet — Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo — Δείδω. fut. δείσω. præt. δέδοικα. med. δέδιμα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. pluſq. ἐδεδίειν. Præſ. imperat. δέδιθι ab inuſit. δέδιμι.

Rogo — Δέομαι. fut. med. δεήσομαι. præt. paſſ. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι δεῦμαι.

Suſcipio — Δέχομαι. futur. med. δέξομαι. præt. paſſ. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo — Δέω. fut. δήσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδηκα, & δέδεκα. præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo — Διδάσκω. imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio — Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. δέδρακον, pro διέδρην. part. διαδράς, τὸ διαδράντος a διαδρήμι.

Exiſtimo — Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκημαι a δοκέω, δοκήσω.

Facio — Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Subeo — Δύω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

Poſſum — Δύναμαι, δύνασαι, & δυῆ, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνάω; vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo pr omnia tempora.

E

Sino — Ε᾽άω ᾶ. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Edo — Ε᾽δω. præt. perf. ἤκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα. præt. med. ἴδα, Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδώς. fut. med. ἔδομαι pro ἐδήσομαι.

Volo — Ε᾽θέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum — Ε᾽θω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonaſmum ω.

Excito — Ε᾽γείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα.

Polliceor — Ε᾽γγυάω, fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Scio, & Video — Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ἴδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκώς, & εἰδώς. præt. med. οἶδα, & ſecunda ſingularis οἶδαθα, & οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἶδον.

Dico — Ε᾽πω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἶπασθαι. partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.

Abigo — Ε᾽λαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην. partic. ἐλαθείς.

Venio — Ε᾽ρχομαι. fut. 1. med. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα. aor. 2. ἦλυθον, ἦλυθες, ἦλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε. infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Operor — Ε᾽ργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργᾶμαι, ᾷ, ᾶται. aor. 1 εἰργασάμην.

Dico — Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω. præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐρρήθην. partic. ῥηθείς.

Interrogo — Ε᾽ρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. med. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Scr.

Sortitus ſum — Ἔμμορα præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Speravi — Ἔολπα, præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Pereo — Ἔρρω. fut. ἐρρήσω. præt. ἔρρηκα.

Invenio — Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aoriſt. 2. εὗρον ab εὑρέω εὑρῶ. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην. part. εὑράμενος.

Habeo — Ἔχω. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον in compoſitis; imperat. σχές; optat. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ; infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2. σχῶ, σχῇς, σχεῖ.

Z

Jungo — Ζεύγνυμι, & ζεύγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt. ἔζευχα.

Vivo — Ζάω ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα, utrumque interdum ſignificat Active *vivifico*. imperf. ἔζων a ζημι. imperat. ζῆν, & ζῆθι; optat. ζαίην & ζώην a ζάω.

Cingo — Ζωννύω, ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor — Ἥδομαι. fut. 1. med. ἥσομαι. perf. paſſ. ἧσμαι aor. 1. ἥσθην. med. ἡσάμην.

Triſtavit — Ἤσχυνεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio — Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέτροφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo — Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior — Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι a θνήω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνεα a θνάω.

Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθναα; a τέθνημι, unde præſ. imper. τέθνηθι; optat. τεθναίην; infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκώς, τεθνεικὰς, τεθνεικὼς, τεθναὼς, τεθνεὼς, & poet. τεθνηώς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

P

Pervenio Γ'κνέομαι ῆμαι. fut. 1. med. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι. perf. paſſ. ἷγμαι.

Placo Γλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Γ"πταμαι. fut. 1. med. πτήσομαι a πτάω. præt. paſſ. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην; infin. πτῆναι, & πτέσθαι; partic. πτάμενος.

Eundum Γτέον, & pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. præt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo Καθίζω, & καθέζομαι. fut. 2. med. καθεδοῦμαι. Κάθημαι. fut. 1. med. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω, & κάμω. futur. med. καμοῦμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Miſceo Κερανύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κρήσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι, infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκερᾶσθαι.

Clango Κλάζω. futur. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. fut. κλαύσω a κλαίω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato. aor. 1. ἔκλαυσα. perf. paſſ. κέκλαυμαι.

Au-

Audio Κλύω, a κλυέω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον. imperat. κλῦθι. particip. κλύς, τῦ κλυύτος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. futur. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκρᾰγον. fut. 2. κράγω. præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμέσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. 1. med. καταδαρθήσομαι. aor. 2. act. κατέδαρθον & κατέδραθον metathesi. præt. act. part. καταδεδαρθηκώς. aor. part. καταδαρθείς, a καταδαρθέω.

Sum, & Nanciscor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 2. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας, Æolica sunt. Est etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα. infin. κυρῆσαι.

A

Sortior Λαγχάνω. fut. 1. med. λαχήσομαι a λαχέω ῶ. perf. med. εἴλογχα. præt. act. λέλαχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inusit.

Capio Λαμβάνω. fut. 1. med. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. act. ἔλαβον. perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo, & obliviscor Λανθάνω. fut. 1. med. λήσομαι a λήθω. perf. λέληθα. aor. 2. act. ἔλαθον. perf. pass. λέλησμαι. aor 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι. fut. med. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. pass. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω. fut. 1. med. μαθήσομαι a μαθέω. perf. act. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inusit.

Pugno Μάχομαι. fut. med. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inusitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, præt. pass. μεμάχημαι.

Curo Μέλω, raro perſonale. Impersonal. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω, inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.

Recordor Μιμνήσκω. fut. med. μνήσομαι. præt. paſſ. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω. fut. νεύσω.

Paſco Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Lacero Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνίσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo Ὄζω. futur. ὀζήσω, & ὀζήσω. perf. ὄζηκα. præt. med. ὄδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα. præt. paſſ. ὄσμαι.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι, per Sync. οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync ὤμην. futur. οἰήσομαι ab οἰέομαι, οἰῶμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθην.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Abſtergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, & ὄφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ἄφελον, per Sync. ἔφλον.

Per-

Perdo, vel Pereo Ὀλλύω, ſive ὄλλυμι. perf. med. ὄλλα, Att. ὀλωλα. aor. 2. ὤλον; med. ὠλόμην.

Video Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. med ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα pro ὤπα.

Moveo Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. med. ὦρα, Att. ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo Πετανύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per ſync. πέπτακα, unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετάω inuſit.

Figo Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2. paſſ. ἐπάγην a πήγω.

Bibo Πίνω. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aoriſtus 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med πιόμαι pro πιέσμαι. perf. paſſ πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.

Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκώς, per craſin πεπτώς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 1. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.

Fingo Πλήττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα; vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.

Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio P'έζω, & ἔρδω. futur. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθεὶς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, ſeu ἔρογα. pluſq. perf. ἐώργειν.

Fluo P'έω. fut. ῥύσω. & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico P'έω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo P'ηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aoriſt. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro P'ωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo P'ωννύομαι. fut. med. ῥώσομαι. præt. paſſ. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. act. σβέσω, & σβήσω, & med. σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aoriſt. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι. inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σείω. aor. 1. ἔσεισα, & ἔσεια. infinit. σεῦσαι, & σεῦαι. part. σείσας, & σείας. præſ. paſſ. σείομαι. præt. ἔσυμαι. aor. 1. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 1. paſſ. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεισμαι.

Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.

Sterno Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum; vide ἔχω.

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα. paſſ. τέταμμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμίω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην. aor. 2. act. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμαγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſi. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. med. τέξομαι. aor. 2. act. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Solvo Τίνω. fut. τίσω a τία.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω ῶ.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω. præt. paſſ. τέτρημαι.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλην a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. med. τέτροφα, paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τράγω. fut. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. 1. med. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſ. τέτυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. paſſ. τευχθείς.

Υ

Promitto Ὑπισχνοῦμαι. fut. med. ὑποχήσομαι. præt. paſſ. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Fero

Φ

Fero Φέρω. fut. *οἴσω* ab *οἴω* inuſitat. aor. 1. *ἤνεγκα*. aor. 2. *ἤνεγκον* ab *εἰνέγκω*. præt. med. *ἤνοχα*, Attic. *εἰνοχα*, tanquam ab *εἰνέχω*. præt. paſſ. *ἤνεγμαι*, & *εἰνένεγμαι*. aoriſt. 1. paſſ. *ἠνέχθην*, & *ἠνείχθην*.

Fugio Φεύγω. fut. *φεύξομαι*, & *φεύξουμαι*. præt. med. *πέφυγα*. aor. 2. *ἔφυγον*.

Ajo Φημί. fut. *φήσω*. aor. 1. *ἔφησα*. aoriſt. 2. *ἔφην*. infinit. præſ. *φάναι*.

Prævenio Φθάνω, fut. *φθάσω* a *φθάω*. præt. *ἔφθακα*. aor. 1. *ἔφθασα*, & aoriſt. 2. *ἔφθην* a *φθῆμι*. participium *φθάς*.

Tabeſco Φθίνω. fut. *φθίσω* a *φθίω*.

Horreo Φείττω. fut. *φείξω*. præt. *πέφεικα*.

Produco Φύω. futur. *φύσω*. præt. *πέφυκα*. aoriſt. 2. *ἔφυν* a *φῦμι*.

X

Gaudeo Χαίρω. fut. *χαρήσομαι* a *χαρίω*. aor. 2. paſſ. *ἐχάρην*.

Dehiſco Χάσκω. fut. med. *χανοῦμαι*. præt. med. *κέχηνα*. aor. 2. *ἔχανον*; a *χαίνω*.

Fundo Χέω. futur. *χέσω* a *χέω*. aoriſt. 1. *ἔχεα*. infin. *χέαι*.

Coloro Χρωννύω, & *χρώννυμι*. fut. *χρώσω*. præt. paſſ. *κέχρωσμαι*.

Fundo Χυύω. fut. *χύσω*, a *χύω*.

Obruo aggere Χωννύω, & *χώννυμι*. fut. *χώσω*, a *χώω* inuſitato.

Pello

Ω

Pello Ω'θέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ω'νέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι; unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis

Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκολαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιάομενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur, aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species

Duplex eſt: Primitiva, ut χθές, heri: αὔριον, cras; Derivativa, ut ἑλλωνιστί, Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

Loci: ut οὐταῦθα, hic; αὐτόθι, iſtic; ἐκεῖ, illic; χαμαί, humi; ἐγγύς, prope; ἐπέκεινα, ultra; μακράν, longe; ἑκάς, procul; πολλαχῇ, multis in locis; ὀλιγαχῇ, in paucis locis; ἁπανταχῇ τῆς γῆς, ubique terrarum; ᾗπιαχῇ, in quibuſdam locis; ἑκαστοχῇ, in ſingulis locis; αὐτῇ, ideſt ἐπ' αὐτῇ τῇ πόλει, ibidem; ἀλλαχῇ, alibi; οὐδαμῇ, nuſpiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel ſignificant in loco, præſertim deſinentia in θι, aut deſinentia ſimiliter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθήνησι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præſertim in δε, σε, ζε deſinentia: ut, οἴκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Vel de loco, deſinentia in θεν: ut, οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Inſula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

Adverbia maxime loci, ac temporis regunt Genitivum: ut, ἔξω βελῶν, extra teli jactum: μεταξὺ λόγων, inter verba, ideſt inter dicendum. Sic & multa alia: ut, ἄλις δρυός, ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c.

Geni-

Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχει πρὸς τὴν πόλιν, uſque ad urbem; ἄχει πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, ſtatim; μεταύριον, perendie; πρωϑὲς, nudius tertius; ἡνίκα, cum; τηνίκα, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; πρίν, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκε, donec.

3. Numeri: ut, δίς, bis; πολλάκις, ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, οὐ, non; οὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; οὐ δήπα, haudquaquam. Dicimus οὐ ſequente conſonante; οὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; οὐχ ſequente vocali aſpirata; οὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληϑῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonſtrandi: ut, ἰδοὺ, ecce; ἐνϑάδε, hic. Poet. ἰνὶ, & λοὶδε, ecce.

7. Optandi: ut, εἴϑε, Poet. αἴϑε, & αἲ utinam; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, utinam, movetur per tres perſonas.

8. Hortandi: ut, ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut, ἐξῆς, deinceps; εἶτα, poſtea.

10. Interrogandi: ut, πόϑεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τί πῆε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diverſitatis: ut, ὥσπερ, ſicut; καϑάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἥϋτε, οἷα τε ſicut, Poetica ſunt.

12. Qualitatis: ut, καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim; ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμηχανημένως, ſolerter, aut ſubdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνοματικὰ ὑπερῤήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent caſum

ſui

ſui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ſimiliter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονυχὶ, tantum non; χολῇ, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe; πάχα, forſitan: Poet. pro παχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut, ὦ, o. Euripid. Phœniſſis: ἰὼ, ἰώ, πότνια, μόλε πρὸδρομος: Heus, heus veneranda, progredere: ὠὴ, τίς σὺ πύλαισι δωμάτων λυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus eſt? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum; πλὴν, præter.

17. Jurandi: ut, νὴ per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur: ut νὴ δία, per Jovem; μὰ δία, non per Jovem. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut, ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi: ut, ἔστω, eſto.

21. Prohibendi: ut, μὴ, ne; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut, κατὰ συγχυείαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut, μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; νὴ γὰν, videlicet; τυτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia.

26. Celandi: ut, λάθρα, clam.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθές, heri, ὁ χθές, heſternus, &c.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχρι πῦ, & μέχρι πότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta

apud

apud Ariſtophan. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις, deinde ruſſum.

Figura

Triplex eſt: ſimplex, ut αὖειον: Compoſita, ut μεπάυειον. Decompoſita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥᾳδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷσα, vel ῥᾴσων.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλισα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, πορῤῥωτέρω, πορῤῥωτάτω.
Πολλάκις ſæpe, πλεοναάκις, πλειϛάκις.

Inter Adverbia numerantur

Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαί, papæ; φεῦ, papæ: παπαιαῖ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Pape quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus procemiis auſpicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæſo: Eurip. Her. ὦ ὤ, ἰὼ ἰώ apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi: ut, οὐαί, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι; hei mihi; φεῦ, heu; ἰώ, heu. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς.
O nimis ego infelix, & inviſus diis. Sophocl. Philo.

5. Do-

6. Exclamandi: ut, ὦ ὦ, ἰὺ ἰύ. heu. Eurip. Hippol.
7. Metus: ut, ἄ ἄ, at at; ἔα ἔα, ὤὤ, chem. Eurip. Rheſo.
8. Indignandi: ut, φεῦ, pro.
9. Lætandi: ut, εὐοῖ, evax; ἰὺ iv. Eurip. Cyclope. ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, o fili patris chariſſimi, Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ᾱ, ᾱ, ᾱ, ha ha ha. ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt; Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ: ut, καί &, τε que: μέν quidem, δέ autem, interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.
2. Disjunctivæ, ut ἤ aut, ἤτοι ſive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut, οὐδέ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut, εἰ, αἰ, ἆρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte.

3. Adverſativæ: ut, ἀλλά ſed; καίπερ interdum; καίτοι, etſi: εἰ καί, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μήν atqui; δὲ μήν ἀλλά verumtamen: Poet. ἔμως tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δέ, potius, vel imo.
Diminuendi, γε, γοῦν, κᾶν, ſaltem.

4. Cauſales: ut, γάρ enim; καὶ γάρ etenim; ὅτι, quod; ἐπειδή, poſtquam; ἐπειδήπερ, quandoquidem; ἵνα, ut; ὅπως, ut; ὡς, ut; μή, ne. Poet. ὄφρα, ut.

Huc pertinent

Conditionales, ſeu exceptivæ: ut, ἤν, quatenus; εἰ, ſi; ἄν, ſi; ἐάν, ſi; ἤν, ſi; εἰ μή, niſi;

ὅτι

ὅτι μὴ, niſi, Poet. αἴχε, & ἄχεν, ſi modo. Advertendum eſt, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἐὰν, ἄν, ἤν, & eorum compoſita ſubjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicitur, *ſi verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut, εἰ ἔτυπτον. Item *verberaviſſem*: εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra poſt Syntaxim dicemus.

5. Ratiocinativæ: ut, ἄρα, vel ἆρα, ergo; ἦν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

6. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.

7. Approbativæ: ut, γέ, ἔν. Νὴ δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ ἔν γε δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector: altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.

8. Completivæ: ut δὴ, νὴ, πέρ, ῥά, τοί, ſane, quidem; ὦν dum.

9. Potentiales: ut, ἄν, κε, κεν, utique. De uſu ἄν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura

Duplex eſt: Simplex, ut γῆ: Compoſita: ut καὶπερ.

Ordo

Triplex: Præpoſitivus, ut γῆ, ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus: ut, μὲν, δέ.

Communis. ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt { Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρό, πρός, σύν. Diſſyllabæ duodecim: ἀνά, ἀμφί, ἀντί, ἀπό, διά, κάτ, κατά, μετά, παρά, περί, ὑπό, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut, Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.*

In Compoſitione { Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρ, ſupra modum bene. Minuit: ut, λευκὸς albus; ὑπόλευκος ſubalbus. Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, colligo.

Monoſyllabæ.

1. Ἐν ſoli Dativo jungitur, & rei ſtatum ſignificat; ut ἐν οἴκῳ, *in domo*: ſed per Ellipſin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*
   Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, injicio.
2. Εἰς, & Attice ἐς Accuſativo *in*, cum motus ſignificatur: ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aqua ſcribo.*
   Compoſita *in*, cum motus ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio.*
3. Ἐξ ſequente vocali, & ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγμα, *ex otio negotium.*

Com-

Compoſita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem ſignificat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

4. Πρὸ *ante*, ſoli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.
Compoſita *pra* ſignificat, ut προβάλλω, præpono.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, ἡ πρὸς φιλοσόφου, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Epiſcopo. Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.
Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſchola: & *adverſum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.
Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

6. Σύν, & At. ξύν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo.
Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.
Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἄστρων, de aſtris.
Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.
Cum Accuſativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, circa diluculum.
Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, mala pro bonis reddere.
Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, inverto.

4. Ἀπὸ cum Genitivo *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.
Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. *Contrarium* etiam ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque ſignificat, ut ἀπογράφω, deſcribo.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam; διὰ ἡδονῆς, per voluptatem: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν,

cum gladiis. Significat etiam *Potentiam*, ut δι' ἑαυτὸν, suis viribus.

Accusativo iuncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem: δι' αἰσχύνην, propter pudorem.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, dividere.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua: *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis potestate: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, post hæc.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμὲ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut ἐπιμυθέομαι, post factum consulo.

7. Κατὰ cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χειστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *pra*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar, κατὰ νόμον, secundum legem: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendo.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισι, inter primos.

Cum Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum: μετὰ τὴν γραφὴν, post scriptionem.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transfero.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino: Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, est super omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγον, contra rationem.

Da-

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum misericordia.

Accusativo *motum ad rem*, ut παρά σε, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικά, in studiis Mathematicis: Item *prater*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, ut παράσιτος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *comparationem*, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut πάραλος ἀκτή, proxime lequor:

16. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima: περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica Auscultatione: *pra*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κραδίῃ φιλῶ σε, amo te ex animo. Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλής, admodum venustus; περιγίνομαι, præsto.

17. Ὑπὲρ cum Genitivo *pro*, ut πρόσβαλε ὑπὲρ ἡμῶν, ora pro nobis: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, super hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: *prater*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερμαχίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

18. Ὑπὸ cum Genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδοῦς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπ' αὐτοῦ, *ab ipso*.

Cum Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιέλλει, sub pelle leonina ridiculam simiam tegit.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Compoſita notat *diminutionem*, ut ὑποδειδῶ, ſubvereor: *improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρήνης περὶ, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι.

Tranſlato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι *licet*: ἔστι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt*: πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*. Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi caſu: dabis εἰς, ἀνὰ quarto.
Cum patrio, & quarto κάθ', ὑπὲρ, διὰ, ἢ μετὰ junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, ἢ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, ἢ μετὰ juncta.

Præ-

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent ut:
- ἀει: ἀείδηλος, valde manifeſtus.
- εει: ἐείβρομος, graviter fremens.
- δα: δάσχιος pro δασύσχιος, ſpiſſam umbram faciens.
- ζα: ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
- λαι: λαικάζω, decipio, quod a λα, & κάζω, orno.
- λι: λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
- βο: βουλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
- ἵππο: ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant ut:
- α: ἀθάνατος, immortalis.
- νη: νήκερος, ſine cornibus.

Interdum tamen α ſignificat πολύ, multum; ut ἄξυλος, lignoſus: ſic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum ſuaviter membra pervadens ſomnus. Interdum ἅμα, ſimul; ut ἄλοχος, ideſt ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale: ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phœbo adverſariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis eſt pedibus. Interdum δυς, non facile; ut ἀόρατον, quod non facile conſpicitur. Interdum nihil facit; ut σάχυς, ἄσαχυς ſpica: βλητὸς, ἀβλητὸς, debilis.

δυς, cui adverſatur εὖ, difficultatem, aut vitium ſignificat; δυσυχία, adverſa fortuna: εὐτυχία, proſpera fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tradendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinito τὶς: nam πῐσθῐσι, τᾰῐσθῐσι, ἔτινος, ἥτινος, ὅτιν, ἅτιν, Circumflexum habent in antepenultima.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, id eſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*:

nus: θεός ἐστι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός, *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ', καλὰ', χαλεπὰ', πόλλ', κάλ', χαλέπ': ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *ſtudioſus munditiæ*: σοφὸς, *ſapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, δυς: ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*; δύσκινητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; εὔπαις, *bonos habens liberos*: πῦς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice, pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι: ut οὑτοσὶ pro οὗτος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum ε præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, πεντόφι, *e ponto*: ἐμεῦ, ἐμεόθεν, *mei*.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando acuuntur: ut ἧπμι, χρὴ, *opus ſum*: aliquando circumflectuntur: κεῖ pro κειθὶ, *hordeum*.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur: ut ἔφλεν, φλεῖν, *dixi*: ἔφυν, φυῦν, *natus ſum*.

De

De Accentu Acuto.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur

1. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contractæ, ut πόλεως, πόλεων, πόλεων: δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
2. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμένος *verberatus*; λελεγμένος *dictus*.
3. Verbalia in έος, ut ἰτέον *eundum*; παιδευτέον *curandum*.
4. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος *Theologus*. Sed compoſita a κτείνω, *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cum active capiuntur, ſunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηρητρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητρόκτονος, *a matre occiſus*; θηρήτροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
5. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεω, μενέλεων, &c.
6. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magiſtri*; σύνοδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Compoſita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Prepoſitionem*,

Pro-

Proparoxytona ſunt, ut ὡρόχος, *aqualis; σύμβολος, omen; περίφολος, qui circumit; καπάλογος, catalogus: cum vero aliam particulam propoſitam gerunt, ſunt Paroxytona, ut* οἰνοχόος, *pincerna; ἐκηβόλος, eminus jaculans; ὑμνοπόλος, qui hymnos tractat; θεολόγος, Theologus.*

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιέετω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus*; μοῦσα, *muſa*. At τύπτε, τύψον Paroxytona ſunt, quia ſola poſitione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἶκοι *domi*, ad diſtinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, *domus*.
2. Tertia perſona Aoriſti primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad diſtinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, eſt Aoriſtus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ perſonæ Optativi Activi deſinentes in οι: in his enim cenſetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι; φάγοιμι, φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima ſola poſitione ſit longa, ut χοῖνιξ, *chœnix*: αὖλαξ, *ſulcus*. Id tamen non obſervatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coale-

& ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: ſic ποιεῖτε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητώ, non λατώ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδώ, *verecundiam*, quamvis hoc poſterius aliqui circumflectant. Adde πὶ νόω, νώ, a νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγος, λόγε, λόγῳ: αἰνείας, αἰνείᾳ, αἰνείᾳ. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *conſiliarius*: ὁ ἑρυόπης, *late videns*, vel *ſonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ ἑρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεὸν, Θεέ, Θεοί, Θεώ, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον *lignum*, ξύλε, ξύλω.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκος, οἶκε, οἴκω, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπος, *homo*, ἄνθρωπε, ἀνθρώπω, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis femininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγιος, *ſanctus*, τῶν ἁγίων: ἡ ἁγία, *ſancta*, τῶν ἁγίων.

In

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima fit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆες, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγᾶνι, *certamen*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima fit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι: μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυες.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima fit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειρῶν, χερῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur

1. Participia θείς, θέντος, *qui posuit*: στὰς, στάντος, *qui stetit*: δοὺς, δόντος, *qui dedit*: ὤν, ὄντος, *qui est*.

2. Τίς, τίνος interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus: sed τις Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

3. Ge-

3. Genitivi *παίδων* puerorum, a *παῖς*: Τρώων Trojanorum, a Τρώς: *δάϊδων* a *δᾷς*, fax: *δμώων* a *δμώς* famulus: *φώτων* a *φώς* vir: *θώων* a *θώς*, lupus cervarius: *φάδων* a *φάς*, *φαδὸς*, uſtio: *κράτων* a *κρᾶς*, caput: *πάντων* a *πᾶς*, omnis, cujus dativus pluralis eſt *πᾶσι*.

Diphthongi *ευ*, & *υ* finales circumflectuntur, ut *ὦ βασιλεῦ*, o Rex: *πανταχῆ*, *ubique*. Adverbium tamen *ἰδοὺ*, *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo *ἰδὲ*, *vide*, diſtinguatur.

Vocativus in *ες* a Nominibus Propriis in *ης* eſt Properoxytonum, ut *ὁ Δημοσθένης*, *ὦ Δημόσθενες*: Σωκράτης, *ὦ Σώκρατες*.

Irregularia ſunt *ἡμία* una, *τῆς μιᾶς*, *τῇ μιᾷ*, *τὴν μίαν*: *μηδεμία*, *μηδεμιᾶς*: *ἄμφω* ambo, *ἀμφοῖν*: *δύο* duo, *δυοῖν*: *μήτηρ* mater, *Δημήτηρ* Ceres: *θυγάτηρ* filia, quæ in obliquis Paroxytona ſunt, *τῆς μητέρος*, *τῆς θυγατέρος*. Item Vocativi *ὦ σῶτερ*, *ἄνερ*, *δᾶερ*, *πάτερ* a Nominativis *σωτὴρ*, *ἀνὴρ*, *δαὴρ*, *πατὴρ*.

Nullo accentu notantur *ὅ*, *ἥ*, *οἱ*, *αἱ*, *εἰς*, *ἐς*, *ἐν*, *ἐκ*, *ἐξ*, *ἐπ*, *ἐπὶ*, *ἐχ*, *ἐὰν*, *ὡς*. Poſſunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, ſi illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones ſunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam ſyllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, *ἤκουσά τινος*, *audivi quemdam*: *λόγος μου*, *ſermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in ſequentibus partibus Orationis.

1. In nomine *τὶς*, *quidam*, per omnes caſus: At *τίς*, *τί*, *quis*, *quid*, Interrogativum non eſt Encliticum; nuſquam enim ſuum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μέ: σοῦ, σοὶ, σέ: οὗ, οἷ, ἕ cum ſuis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ perſonæ Encliticum eſt σφὶ, & σφῶ, ſeu σφὲ, quando accipitur pro σφέ tertiæ perſonæ: nam σφῶ ſecundæ perſonæ non eſt Encliticum. In Plurali autem ejuſdem Perſonæ Encliticum eſt σφίσι, & σφὶν, ſeu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; ſed non ſemper omnes. Poſt Præpoſitionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἤ non inclinant.

3. In Verbis εἰμὶ *ſum*, & φημὶ *dico*, in omnibus perſonis, & numeris Præſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.

4. In Adverbiis ποτὲ *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ *alicunde*: ποθὶ *alicubi*: πῶς *quodammodo*: πὼ *adhuc, dum*: πῆ *alicubi*: πὸ *uſpiam*, cum infinite accipiuntur: ſi enim interrogative capiantur, Enclitica non ſunt.

5. In conjunctionibus γὲ, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & ſimilibus.

Syncliticæ vocantur, quando plures Enclitica conjunguntur, ut τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*, & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplo allato.

Inclinant, hoc eſt transferunt Enclitica accentum ſuum in dictionis precedentis finalem ſyllabam.

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima eſt Trochæus: ut ὅτέ τι; ὅτέ ποτε; ἄλλό τι; ἵεσέ με. Sed εἰμὶ, & φημὶ poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐσὶ, *præco eſt*.

Amit-

Amittunt vero Accentum,

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica: nam tunc servat accentum, ut Πέτρος φησί, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ τινας, *video quosdam*,

Exceptio.

Persona ἐστὶ habet acutum in prima; quando est initium orationis, vel subdita post οὐκ, ἦν, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο: ut ἔστι πόλις, *est civitas*: εἰ ἔστι, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut χαρτός σου, non χαρτὸς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te*: περὶ σοῦ, *de te*: κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *secundum me, aut te*.

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut τεπαγὼν pro παγὼν, a τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syn-

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut ἐράμην pro ἐφυράμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt*.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁπωστέρῳ, pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*: βεᾶ pro βεαροί.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu; ut κλάδι pro κλάδω, *ramus*. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio; ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video*; κρατερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus: ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; ϑοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*; ὦπαν pro ὦ ἔπαν, ab ἕτης, O *amice*, vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀπαρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

SYNTAXIS

De Concordantiis.

CONcordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut feminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ πρωτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τὸν αὔριον, *in craſtinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ἂν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐγράψατε, *ex iis, quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα, οὔτινα, *nullum*, apud Hermogenem: ὁτιοῦν ἁβρότατος, *delicatiſſimus*; πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Re-

3. Relativum ὅιος, aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἵῳ μὴ ψεύδεσθαι, *is est, qui non mentiatur*, vel *talis, ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, sequente Verbo finito, adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo substantivo, ἐστί. Vide infra.

2. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia plerumque regunt verbum singulare: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo ἐστί, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἔστιν ὅς, ἔστιν ἅ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis, alicujus*, &c. Item pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito τις. ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter ἔστιν ὅιτινες, quod & εἰσὶν ὅιτινες, vel εἰσί τινες, οἵ, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν ἅ, vel ὅπου, *est ubi*, i. e. *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *est quando*, i. e. *aliquando*: ἔστιν ὡς, vel ὅπως, vel ἔστιν ὅν τρόπον, *est quomodo*, i. e. *aliquo modo*. Vel sic; ἐφ' ᾧς, ἐφ' ἅ, &c. *est qui, est cujus*, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt:

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ ἀνὴρ, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ καλὸς, ὁ μέν, &c. ὁ δέ, &c. ὁ ἐν οὐρανῷ.

2. Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum nominibus appellativis ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni ſuæ poſtpoſitus nunc diſtinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni ſuæ poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγυ, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίυ, *Cliniæ filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo; ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium*: *ratio itinerum*, ideſt *itinera*. Interdum alio ſenſu: ut τὰ τῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. De Articulo cum pronomine, ceteriſque partibus vide ſuo loco.

9. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ ὃ, *hic*, *ille*. Interdum & ſubjunctivus, ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem eſurit*, *alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὅς, ὅσις, ὅστις, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐςὶ. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide Art. præpoſ.

De

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ δὲ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἤκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel ἐλαχὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bona indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κεφαλὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut ταχέως, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut μίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλείστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *consors*, μέτοχος, *particeps*, ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*, ἐθὰς, *assuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκας ἡμῶν, *unusquisque nostrum*: & partitive posita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Verbalia in κος: ut ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut suppeditat vitæ necessaria*. Item verbalia in τος privantia, active sumpta: ut ἄγευστος, *qui non gustavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter visionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a sapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his discrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diversum a summo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos*, *qui coercere scit*, *ac regere*; ἀκρατὴς, ideſt, ἥττων, *qui vincitur*, *qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœsa ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut ὑπέρτατος, *eximius*: ἔσχατος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *similis*: παρόμοιος, *assimilis*: ἀνόμοιος, *dissimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *necessarius*: πιστὸς, *fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4. Composita a σὺν, & ὁμοῦ: ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόφρων ἐμοὶ, *mecum sentiens*. Item

cum

cum genitivo; ὁμοτράπιζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῆς ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

1. Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος τὴν γένναν, τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide ſubſtantiva.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione. ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, *i. e. manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ὑπὸ τῆς ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*: φρόνιμος ἐπὶ τούτων, ideſt, σοφὸς πρὸς, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Creſus. *Reperiuntur & cum poſitivis*: ut οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva: ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *ſemper: ut* ἐφίλων ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper: ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, &c. *Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, & ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit, i. curriculo*, vel *curſim*: ſic παχύς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ ſignificant tempus: ut τριταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativum οὗτος ad hunc modum, αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. (ſic Demoſthenes) vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc eſt principium malorum, nolle*, &c.

3. Relativum αὐτὸς, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἕλκῃς, *idem feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐμβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut *ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Dativum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut *ἀναμιμνήσκω*, vel *ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, admoneo te juris jurandi.*

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut *ταῦτ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, hæc vobis nunc in memoriam redegi.*

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut *αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι* (reperitur & *γράφω*) *τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, accuſo fratrem proditionis.*

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγορεῖμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris: ut ἐπεξέρχομαί σοι φόνου*, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut *κατηγορῶ σου κλοπὴν*: atque hoc rectius, quam *κατηγορῶ σε κλοπῆς, accuſo te furti, καταψηφίζομαί σου κλοπὴν, condemno te furti.*

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo:

vo: ut καταγινώσκω, καταχείνω, καταψηφίζομαί σε θανάτου, τιμῶμαί σοι θανάτου: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo: ut καταγινώσκω σε θανάτῳ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *mulcto te pecunia*. Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut ζημιοῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te predico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, μακαρίζω σε τῇ ἀρετῇ, &c.

Item pro caſu rei aliud quidpiam: ut θαυμάζω σε, ὅπως οὐ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hac æſtimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æſtimo*, vel, *nihil eſt, quod malim, nihil eſt, quod æque cupiam, nihil eſt omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι ferme cum ἐπὶ: ut ἐπὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: ἐπὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut ſupra: ἐπὶ ὀλίγου, *parvi*: ἐπὶ ἐλάττονος, *minoris*: ἐπὶ οὐδενὸς, *nihili*. οὐδὲν τίθεμαι, vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ὑπὸ γῆς, *ea, quæ in terris ſunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud Baſilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magnifacio*.

Huc referri poteſt ἀξιῶ, *æſtimo*: ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω

ζω τὰν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*: πίμπλημι, *impleo*: πλησόω, *idem*: κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πλησόω.

Ad implendi Verba referri potest γεύω σε τῆς θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῆς κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῆς δεσμῶν, *solvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit*.

Item cum præpositione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῆς κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi, ut γυμνῶ σε πάντων τῆς ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cade*, ideſt, *impedio quominus cadem faciat*: ἐχώρισέμε τῆς ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut λύκον τῆς ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili.

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι cum hujusmodi Genitivo: *ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid est, quod a me petis? *Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δίδωκα

χειν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*; ὁμολογῶ σοι χάειν, vel χαειςήεια τῆς φυλαχθείσης πίςεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάειν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάειν, *magnam habeo tibi gratiam*, *multum te amo*: χάειν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάειν ἴθι, *beneficii loco pone*: χάειν σοι προθήσουσι, Thucyd. *id gratiæ apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάειν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάειν, *gratiam retulit*. Sic χάειν, vel χάειτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάειτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æſch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάειν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur, Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' ὀχαῖς, *non armis, ſed orationibus ſe munivit*.

Multa ſunt Acquiſitiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito*, *peto*: ἀπαιτῶ, *poſco*, *repoſco*, *exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & ἐκπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo*, *commonefacio*. Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

3. Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hæc perſuadere*.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, vel δρώης, vel ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detri-*

crimenta. Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva; ut Ἀφαιρῶμαί σε τὰ χρήματα, *ſpolio te pecunia*: pro Ἀφαιρῶμαί σε τῶν χρημάτων, vel σὺ τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποσερεῖ, *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit*.

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi; ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίςημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem*. In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω & μι deſcendunt Paſſiva, de quibus infra: ſed non ab omnibus: πάσχω enim non facit πάσχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva. Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur: ut Πολλὰ εἴργασαι κακὰ, *multa perpetrata ſunt mala*, &c.

De Paſſivis.

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus abſque præpoſitione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex Accuſativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθη-

μαθητὴς τύπτεται, *verbero diſcipulum, diſcipulus verberatur.*

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ, ſequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγορῶμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accuſativo: ut κατεψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus ſum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus ſum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus ſum capite*: nunc vero rei: ut κατεψήφισαι, καταγέγνωσαί μου θανάτου, *damnatus ſum capite.*

Pro Genitivo pœna reperitur & verbum infinitum, in Lucian. in Aſino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad beſtias.

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum, manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττομαι, *impero meis multa*, &c. ſed interdum Dativus, manente Accuſativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίκαιαν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίκαιαν, *permitto ipſis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστεύομην τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum manente caſu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχύν, *poſtulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *diſco hymnos*, &c.

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum: ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, *renuncio Ciceronem Conſulem; Cicero renunciatur Conſul.*

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Paſſivum, ſed ejus loco dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μεγάλα ὑπὸ τούτου εὖ ἔπαθον, *magna ab hoc beneficia accepi*: εἰς κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpoſitio ferme eſt ὑπό. Quando vero pro adver-

verbio eſt nomen, ut ἀγαθὸν πάϑειν, κακὸν πάϑειν, δίκαια πάϑειν, tunc præpoſitio eſt vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάϑειν πρὸς τοῦ φίλου, & κακὸν πάϑειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντευεργῶ, ἀντευποιῶ, *beneficium repono*, *beneficium reddo*, Paſſivum erit ἀντευπάϑω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra: ut Ἀπόϑανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου ἐκπέπτωκεν, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*. Τὸ ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire*, ideſt, *interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc:

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *fum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati*.

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκούει ποιητής, *ille audit poeta*, ideſt, *vocatur*.

Obſer-

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐϛὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεϛιν ὑμῖν γρῆϛθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæ ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item ἀπολαγχνίζομαί σε, vel ϭπί σοι, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ϭπλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρᾶμαι τ' ἀγαθὰ) σαίνω, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ϭπουδῶ, *concupiſco*: γλίχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*: ἐράω, ῶ, *amore teneor*: ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: ϛοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέϭθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: ϭυγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, ϭφάλλεϭθαι, ψεύδεϭθαι, pro eodem.

6. Copiæ, & inopiæ: ut ϭπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλουτέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρῄζω, δέο-

δέομαι, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus ſum*, *vaco*.

Idem Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphraſi: ut ὧν λείαν ἔχω, quibus egeo: ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσι, quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. c.8. Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, ἢ ταῖς παρασκευαῖς, *cum deſtituuntur multitudine, & apparatu*. Item βρύω, *ſcateo, abundo*, cum Dativo, & cum Accuſativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνῶ, *particeps ſum, ſocius ſum*: κληρονομῶ, *hæres ſum*. Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*: ὀλιγωρῶ, *parum curo*.

Sic ἐ φροντίζω, ἐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῆς φίλων. *Item cum Accuſativo*: τὰς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpoſitione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῆς ἐνδάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνδάδε: *item cum adverbio*: φρόντιζε, ὅπως τοιήσεις: ἐ φροντίζω, εἴτε χεῖρων, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, διΐσαμαι, vel διέσηκα, *differo*: ἀπέχω, *abſum*: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat, quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρατέω, κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστεύω, *principatum gero*: ſic ἡγεμονῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præſum, tueor*. Item ἡγέομαι, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγέομαί σε, *præſum tibi*, vel *duco te*: ἡγέομαί σοι, *dux ſum tibi, præeo*.

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præſto*: διαφέρω, *excello*. Item contraria, ἀπολείπομαι, ἥττωμαι, νικῶμαι, *cedo, vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus. Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum

virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria laceſsere*; *priorem eſse in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*: ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus. Demoſth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τὰς λόγους: *Neque obliviſcitur ſermones*. Xenophon, ἐπελάθε τι, ὧν ἐβούλε εἰπεῖν: *Oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. ἀεὶ τῆς ποδὸς ἀναμνησθεὶς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba ſenſuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *guſto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Quæ regunt dativum, hæc ſunt:

1. Verba Subſtantiva: ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμύνω, *idem*: συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: κακουργέω, *infeſto*, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt.*

7. Favoris, aut ſtudii: ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo.*

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo, confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido, nitor*: θαῤῥῶ, *idem.* Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere.*

9. Imperandi: ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis, ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι χάρειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor.* Huc referri poſſunt ὀνειδίζω, ὀνειδιστικῶς, *increpo, objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδορῦμαι, *convicior.*

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro, famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio*: εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem.*

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*: ἀνθίσταμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio.*

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor.* At διώκω, *perſequor, conſector*, &c. cum Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo.*

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem.* Ἀσθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo.*

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*: ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *ſatis eſſe*: ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι, *delectari*: κολλᾶσθαι, *affixum eſſe, adhærere*: ἐμπίπτειν, *incidere*: χαίρειν, *gaudere*: ἄχθεσθαι, *dolere.* Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *boni conſulo, contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητόν ἐστί μοι

ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te diſſentio*; *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαι ὑπό σου, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακούς, *fugio improbos*: φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio*, *reus ſum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *arcuſo te injuriæ*: ἔχομαι ὑπὸ τῆς Λαΐδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερείας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia conſtruuntur his ferme modis:

1. Abſolute: ut συνέφει, *cœlum obductum eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί δεῖ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *cura eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδύνου, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. c. 3. οὔτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῶνται, μέλει αὐτῷ, οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται. *Neque enim ut laudentur, ipſi cura eſt, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum ſolo Infinito: ἐνδέχεται, ἔξεστι, *copia eſt*, *licet*: δεῖ, δεῖν, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet*, *convenit*: συμβαίνει, *contingit*, *accidit*: ut ἔξεστι νῦν εὐτυ-

ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

5. Cum Dativo, & Infinito : ἀρέσκει, *placet* : ἀπαρέσκει, *displicet* : δοκεῖ, *videtur* : ἔξεστι, *licet* : πεπρωται, *datur, contingit* : συμφέρει, *conducit* : πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut supra : ἐπέρχεται, *in mentem venit* : ἐπῆει μοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀποχρῆ. Reperitur & ἀπολαῦ apud Herodotum, & ἐκλαῦ, & καπλαῦ, *satis est, sufficit*. Item ἀπολείπει apud eundem Herodotum, pro eodem.

6. Cum Accusativo, & Infinito : χρή, δεῖ, ἐστί : ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

7. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito : ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς ὁσιβεῖν, *colenda nobis est pietas*: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc : ἱκανῶς εἴρηται, *satis dictum est* : ἱκανᾶς ἤδη τεθρήνηται, *satis jam lamenti* : νενόμισαι, *lege cautum*, vel *in more positum est* : εὐπράκται, *actum est, conclamatum est*.

Additur interdum casus : ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum est tibi, ne facias* : εἵμαρται σοι νικᾶν, *in fatis est tibi, ut vincas* ; κινδυνεύεται μοι διαφθαρῆναι, id est, κινδυνεύω : sic ἤυκται μοι, ἠγωνίδη μοι, &c. Item Accusativus : γυμνὰς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos est*.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia : ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum est*. Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non tota patitur : ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur : ut πρέμαμαι τῶν ὠτῶν, *auribus*

ſuſpenſus ſum, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατάαγα τῆ κραυίᾳ, vel τῆς κεφαλῆς, per ſinecdochen, *comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκβέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic ſecemus ventrem*: ut κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τῆ τραχήλε, *ſuſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηςον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ungula*.

3. Pretium: ut ὐκ ὠνοῦμαι τοσούτε μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro: τὰ κοράσια ἐπωλῶν ἀντὶ τῆ οἴνε, *puellas vendebant vino*. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ προϊέμενοι ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι, *privato ſanguine*. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ὑπὲ: ut ὑπὲ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἔπαταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνε, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκᾶσθαι ὑπὲ γένει, ἐπαίρεσθαι ὑπὲ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ὑπὲ δυνάμει, ὐδενὶ δίκη ἐστὶ, *tumere genere, ſuperbire divitiis, inflari potentia, nulli jus eſt*. Xenoph.

Item per participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?* πορεύε ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας ὐδὲν ἀπάλωτον πέφυκε. *Per patientiam nihil*

Digitized by Google

nihil non expugnabile eſt. Item per Accuſativum ſine præpoſitione; ut τοῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σωφροσύνην, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat ceteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσοῦτο, πολύ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱόν, *inſtituo tibi filium*.

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφήν. Sic δίκην σε γραφὴν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπεείσαμαι ἐκείνῳ, *pro illo ſto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἔπὶ βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπ' ἀγροῦ, *rure*: εἰν ἄδῃ, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: εἰν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρὰ Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

Εἰς ὕπατα οἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in solitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγροῦ, *Rure*: παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἶκον, *domum*: ἐλθεῖν πρὸς τὴν γῆν, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per scalas*: παρὰ τὰ τείχη, *prater mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel στάδιους, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτός, *nocte*. Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum*: τρίτον ἔτος τουτί, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ responderi possunt ad interrogationem factam per *quam dudum?* vel *quam pridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis: πόσον χρόνον; *quamdiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos: ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, ideſt, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι: sæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam: ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro-

3. Pro Accuſativo ſæpiſſime eſt Nominativus : ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *dicit ſe auctorem fuiſſe.*

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito ſine ullo caſu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me ſcribere.* Eleganter ponitur cum μέλλω : ut μέλλω ποιεῖν ; vel ποιήσειν, *ſum facturus.* Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini ſubſtantivo : ut καιρὸς ἐκέτι μέλλειν, *tempus eſt jam non amplius cunctandi.* Sæpiſſime Adjectivo : ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*, δεινὸς πράττειν, *efficax*, *acer rebus gerendis* : ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *dignus*, *idoneus*, *qui impetret*, &c.

3. Adhæret quibuſdam Adverbiis : ut ὡς, ὥστε, *ut* : ἐπειδὴ, *poſtquam* : πρὶν, *antequam*, &c.

4. Redundat aliquando : ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc* ; ἑκὼν εἶναι, *lubens.*

5. Ponitur abſolute : ut σχεδόντι φάναι, *ut ſummatim dicam* : ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam*, *pene dixerim* : ὡς ἔπος εἰπεῖν, &c.

6. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum : ut Βασίλειος Λιβανίῳ σ' πράττειν, *Baſilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν : ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum προσπάττει.

7. Præpoſito Articulo fit nomen : ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, ideſt, ἡ μετάνοια, *pœnitentia.*

8. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam : ut ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego ſciam.*

9. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

10. Infiniti loco ſæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent : ſed commode ea ſupplent per Infinita præpoſito Articulo τῦ, τῷ, τὸ : ut ἕνεκα τῦ γράφειν, *cauſa ſcribendi* : ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo* : πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt*, exprimuntur per Verbalia in έον : ut. γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολὴν, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola* ; quod & hoc modo, γραπτέα ἐμοὶ ἐπιστολή: ut γραπτέ-ον ἑα ἑον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus*, *quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita : ut οὐκ ἦλθον διαλύσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum* : καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo præpoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo : ut τὺς λέγοντας, ideſt, οἵ, vel ὅσοι λέγουσιν : ἐκείνυς, οἵ λέγυσι, *qui dicunt*, vel *eos*, *qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus : ut μεταξὺ καθευδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio*, *is*, *it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur : ut τελευτῶν, ὥσα, ὦν, *tandem* : τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμεν-ος, *incipiens* : ut ἔλεγε τῦτο ἀρχόμεν-ος τῦ λόγυ, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat : ut ληρεῖς ἔχων , *nugaris.*

5. Reperitur pro Verbo finito : ut Iſocr. ἢν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπον ὢν ὑπομιμνήσκῃς , *ſi te hominem eſſe memineris.* Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς χομίζειν δέον ; *an neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεὼν , *oportet* (quod & χρεών ἐϛι) pro χρῃ.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito , maxime cum Verbis perſeverandi , intelligendi , & contrariis : ut διατελῶ ποιῶν , *perſevero faciens* , ideſt , *perpetuo facio* : παύομαι ὀργιζόμενος , *deſino iraſci* : σωίημι προκόπτων , *intelligo me proficere* : αἰσθάνομαι ἁμαρτὼν , *ſentio me erraſſe* : μέμνημαι ἀκούσας , &c. *memini me audiſſe* : σωίοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας , vel ἀσεβήσαντι , *conſcius mihi ſum impie me feciſſe* , ideſt , ἀσεβῆσαι , vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando ſignificant cauſam efficientem , cauſam finalem , conditionem , conjunctionem adverſativam , modum , tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur , etiamſi propemodum vacare videantur : ut ἀπιὼν , ἀποπλέων , *proficiſcens* , ἀποπλεύσας , *profectus* , & ſimilia cum οἴχομαι , *abeo* : ut ᾤχετο ἀπιὼν , *abiit* . Sic ἄν cum τυγχάνω : ut τυγχάνομεν ὄντες , *ſumus* , &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Subſtantivo , ut non vacet , ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim : ut εἰ ὁ θεράπων λέξας τύχῃ , ideſt , λέξῃ , *ſi ſervus dixerit* , vel *ſi forte dixerit* .

Genitivi Participiorum ponuntur abſolute : ut ἐμοῦ καθεύδοντος , *me dormiente.*

Raro Nominativi , raro etiam Accuſativi , niſi cum ὡς , vel ὥσπερ .

Peculiare eſt illud : ταῦτα δόξαν , *cum hæc ita placuiſſent* .

In Impersonalibus abſolute ponitur potius Nominativus , vel Accuſativus : ut δέον , *cum oporteat* , vel *cum oporteret* : ἐξὸν , *cum liceat* , vel *liceret* , &c.

Reperitur tamen & Genitivus : ut πολὺ ὄντος , &

& πολλῷ ὄμβρῳ, *Magnis imbribus*. Niſi forte hic ſubaudiatur Genitivus Διός.

Conjunctionis ἄν, apud Poetas κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

1. Δυναμικῶς, *Potentialiter* ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus: ſive præponatur, ſive poſtponatur.

Indicativo.

Præſ. δέμας οὐκ ἄν ὀρθῶς καπνῷτο: *corpus non recte fumet, vel fumaret.*

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἄν τοῦτο, vel οὐκ ἄν ἔλεγον τοῦτο, *non dicerem hoc.*

Pluſq. Perf. ἐξήρπασο ἄν τοιοῦτος: *ereptus fuiſſet homo ejuſmodi.*

Aor. 1. οὐδὲν ἄν ἔπραξε: *nihil feciſſet.*

Aor. 2. ἐκεῖνον ἄν ἐξέβαλον: *illum ejeciſſent.*

Optativo.

Præſ. ὄλοίμην ἄν: *optem.*

Præt. τετύφοιμι ἄν: *verberaverim*, vel *verberaviſſem.*

Aor. 1. γράψαιμι ἄν: *ſcriberem*, vel *ſcripſiſſem.*

Aor. 2. ὄλοιτο ἄν: *periret*, vel *periiſſet.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἄν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἄν τοῦτο: *non crediderim hoc.*

Sub-

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*
Præt. μάτην ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto, te ſcripturum.*
Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν: *ſpero, me uſurum.*
Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν: *puto, omnes dicturos fuiſſe.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἂν: *ſuſpicor, vos contempturos.*

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν: *taceo habens, qua poſſem dicere,* vel *cum poſſim dicere.*
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: *eorum, qui redarguantur.*
Aor. 2. ὡς οὔποτ' ἂν ἐλθών: *ut qui nunquam venire poſſit,* vel *potuiſſet.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac ceterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅτι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἄν abundat: ut, οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἄν ſubintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret.

Si

Si Propoſitioni, cui inſerviat εἰ, reſpondeat Redditio, cui inſerviat ἄν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσώφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε : *ſi ſaperetis, ne nominaretis quidem.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα : *ſi eſſem Alexander, iſta accepiſſem.*

εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην : *ſi accuſaret, ego quoque defenderem.*

εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω : *ſi quis amicorum vidiſſet, non cognoviſſet.*

Per optativum.

εἰ τὸς θεὸς ἔχοι φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι : *ſi Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet :*

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *ſi alterutrum neceſſe eſſet, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δυνάμις γε παρείη : *profecto ulciſcerer, ſi poſſem.*

Per Optativum εἰ : per Indicativum ἄν.

εἰ δόξειε πλῆθει αὐτῷ, αὐτὸς ἂν ἐπείθη : *ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim fuiſſet perſuaſus.*

εἰ λυπημένην γ' αἴσθοιτο, νηπίαιον ἂν ὑπεκορίζετο : *ſi triſtem eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον : *ſi quem nacti eſſent, interficiebant. Hic ἄν ſubtiletur.*

Per

Per Indicativum εἰ : per Optativum ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ καταφρόνησε : *stultus esset, si contempsisset.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην : *si tibi cederem, ignavus vocarer.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te uxorem duxissem: pro* ἃ ἔτυχον, ἔμελλεν ἄν.

De ἄν plura alia dabit longa animadversio.

De

DE PROSODIA,

ſive carminum ratione.

QUid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, prætermittimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τῆτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὧρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι.
Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in unam
Σύζυξις (contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, *puer*, ἐῦφρων pro εὔφρων *hilaris*.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum, ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Anci-

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compoſitione.
Incremento.
Regula.
Exemplo; ſeu auctoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt. Excipe, ſi ſequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ. Hom. Iliad. 2. Iliad. 21.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρη ἑσπερίη κράζει πολύφωνος κορώνη.
Hora verſpertina crocitat clamoſa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum:

Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida communis redditur, ut etiam ante νδ, νθ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

Αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχε κυσὶν.
Facit ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves eſſe poſſunt, ſi Vocalem, aut diphthongum præcedant, quod frequens eſt in diverſis dictionibus, at in eadem admodum rarum.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ος, & ον, purum, femininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐβέατε, ἐβέα.

Dialectus.

(Doricum natum ex η longum eſt, ut φᾶμα pro φήμη,
(*fama*.
A (Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.
(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηα a γάω, *naſcor*, & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσί.

Verum α Jonice interpoſitum verbis in αω, longa ſyllaba antecedente, producitur, ut μαμμάα, pro μαμμᾶ. Ita etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητής, *victor*, prima ubique longa. Sed producuntur ὁ ἠ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἠ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ *ſemper*, prima brevi.

Com-

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἢ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, ἀει, ἰει, βει, δυς, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in

- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*.
- Femininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλάς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & femininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ψὰρ *ſturnus*.

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, præter πάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in ως, brevis eſt, ut ναῦς, *navis*, νεὸς, & nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia ſunt.

I *Incrementum*.

I Incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Femininis & masculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Femininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
  - Femininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- longum est in
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ ϑὶν, ϑινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur, ut τὶς τινὸς infinitum. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & εὐκνήμιδες, *bene ocreati*, passim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ϑεὶξ, τειχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ *Incrementum*.

ϒ incrementum breve est a
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*.

Exci-

Excipiuntur γρύψ, γρυπὸς, *grips*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam actîvo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κεινόμεθα, ἐκεινόμεθα, κεινόμενος, ſyllaba κει ubique longa.

Verba in ιόω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto, ut μολιόω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ, niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto actîvo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, γέλεο.

Tertia perſona pluralis præteriti in ασι ſemper longa eſt, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δ' παρεσήκασι μέλαιναι
Non bonum: Parca autem nigra nobis aſtant.

Participium femininum Aor. 1. in *ασα* longum eſt.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in *μι*, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſecundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in toto paſſivo, & medio omnium numerorum, & in ſingulari imperativi, ut ἵσαμεν, ἱστάτω, ἵσασιν, ἵστασαν, ἵσαμαι, ἱστάσθω, σταθείς. Producuntur perſonæ in *ασι*.

Υ Quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur: at in duali, & plurali, & in toto paſſivo, & medio corripitur.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regula de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαεία.

Excipe ἀνία, *triſtitia*; νοσία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piſcatoris.*

I breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κορασιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, *vita.*
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*, λίθινος, *lapideus.*
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut εἰαεινὸς, *vernus*, θερεινὸς, *æſtivus.*

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμός.

In

In nominibus polyſyllabis in ώη, & ύτης, υ corripitur: ut γηθοσυνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in έω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθρωπά.
- Articuli feminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας, primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνία pro Αἰνείω.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultima, ut φωλίαν.

Αρ finita corripiuntur: ut νίκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἆφαρ. Monosyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, πὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Corripiuntur
- Feminina in ας, ut λαμπὰς; masculina ut, ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item Adverbia, ut ἐκὰς, ἀπρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ἐγωγί.
- Item ι ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα, τουτὶ pro τοῦτο.
- Item κοὶ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρίν, πάλιν, ἕλκυν, μίν, νίν, τίν, ἵλιν, & syllabæ, quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐξίν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, δελφῖν, ἀκτῖν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς, δελφῖς, ὄρνις, κνημῖς, σφραγῖς, & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τίς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τῦ, & adverbia fictitia, ῦ, ῦ, & γρῦ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολυὶ, βραδυὶ, συὶ, πίνυν, conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa; νῶν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθῦς, *piſcis*.
- Primæ perſonæ verborum in μι, ut ἰζδάνω.

Υρ finita longa ſunt, ut ὁ ψίθυρ, *ſuſurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς definentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς, κώμυθος, *faſciculus*; ἄρκυς, ἄχλυς, & monoſyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζδάνύς.
- Subſtantiva, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς, ſed in ἰχθὺς, υ eſt anceps.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate, ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πειαμίδης, primam ſyllabam,

bam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu, & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

CATALOGUS DICTIONUM,
in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis producitur.*

1. A ante Vocalem ἀάατος medium α producit, ἄϊνατος, ἄϊετος, ἄϊδιος: ἄϊδος εἶσω, Theognis. ἀηδαλὴς, ἄϊκες, ἄϊκὴ, ἄϊοσω, ἀκράαντος, ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγάϊος. ἐκραάνθην, ἐλαΐνος, ἰάομαι. καταϊγδὴν, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαίρτης, λαΐνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥαΐσα, ταὼγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps eſt ἀοιδὸς, & χαΐδιον.

2. Αγ. ἰθαγενὴς. ναυαγέω, quia ναυπηγέω, νεαγενὴς, quia νεηγενὴς. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγίνεος, quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ῥάδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥάθυμος.

5. Αι. ἀκόσιος, διάκονος, διακόσιος, τειακόσιος, &c. λακίω, μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄλικτος, ἀλοσιὴν, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλακὸς, ϛαλαγμὸς, φαλαίνη. ἀναλώσας corripitur Ariſtoph. πλούτῳ, verſu 381.

7. Αμ. ἄμπτος, ἀμπτὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, δδαμίπτος. Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δάνβις. καπάνεται, κρανίον, κράνειον, κρανώνεις, μανικὸς, νεανίας, παιανιεὺς.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεινῆνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρὴϊη, ἄρπτος, ἀρπτὴρ, ἀρήτειρα, ἀρλεὺη urbs, ἄειϲον prandium, αμαρακὶς, πάραβος, καρίων, καρύομαι.

11. Αϲ-

11. Aσ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος, ἐπαράσιμος, δίχρασία, ἰάσιμος, χορέσιον, πασιφάη, πασιφαὴς. πάσαθαι pro πήσαθαι, primam producit: pro γέσαθαι, corripit.

12. Aτ. ἀτάλλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήειον, δεδυματόκος, θάτερον, λατομία, λατύπος.

13. Aφ. ἐπάφιος.

14. Aχ. τράχυρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραὶς, ἀχραὴς, ἀμφιάραος, ἀλλαὶς, ἄων, δαὴρ, δίχραὴς, θαὶς, ηράας, λάας, λαΐγξ, λαὸς, λαὶς, ναὶς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυαΐξ, πραὴς, πρᾶος, πράως, πολεμαΐς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et composita ab ἄω: ἁλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρπάων, δεδυμάων, ἰκεπάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, τοροτιάων, συοπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut, ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐφιάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia ſunt ἀὴρ, ἄορ, ἵλαος, μεμαώς.

2. Aγ. ἀαγὴς, ἄγις, δαγὴς, ἔαγε, ἐάγως, τοσειαγὴ, περαγὼς, πρᾶγμα, σφραγὶς, τάγος.

3. Aδ. ἄδος, εἰς ἄδα, ἔαδε, ἐαδὼς, λάδας, λάδων, ὀιλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ὀπαδὸς, παιδίς.

4. Aθ. ἆθλον, κράθος, πειραθεὶς, πραθεὶς.

5. Aκ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δᾶκος, θράκη, λέλακας ſtrepis. οἴακες, ab οἴαξ.

6. Aλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πεντηκοντακέφαλος, σαλὴμ, σαρδανάπαλος, σύμφαλος, ἅλις, τειχέφαλος.

Commune καλός.

7. Aμ. ἀμὸς noſter. ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theocriti.

criti. δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, πάμα mea, φρασίδαμος, βάλσαμον. Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum, longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, λῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δάμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔρανος, ἰᾶνος, ἰκάνω, ἵκανε commune invenitur. κατάνεπται conſumitur. κιχάνω, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τείκρανος, φθάνω. Item diſſyllaba in ανος acuta, ut δανός, ῥανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βειτανὺς, βρεττανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἐανὶς, ἰθλιανός.

9. Απ. ἄναφος fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πείαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid. ἄσαρος fluvius, θμάρας, θυμαρὶς, καρὶς piſcis, καπάρα, λαρὸς, μυσαρὸς, νάρων fluvius, πάραρος, παρὸς, τινάρα, φᾶεις, φᾶρος. Communia ſunt ἀρά, ἄρης.

11. Ασ. ἄπασι Dativus, ἆσις, ἄσσα, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut, ἐάσω, ἔασα: ὁράσω, προορήσας apud Solonem: γηράσω, πειράσω, φυράσω. Sed ἔπασα, & ἤλασα corripiuntur, & γελάσωμεν in fine Theognidis: γέλασαν Epentheſis producit. Iliad. 19. V. 299. ἔιασεν ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασι, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάττω, πλάσω, πελάσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀωροσόρατος, ἄρατος, ἄτος, ἄτη, ab ἄατος & ἀάτη: γεγάατε Præteritum. δημάτωρ, δμῳράτης, θέαθρον, θεατὸς, ἰατρὸς, κάρατος fluvius, κρατὴρ. ὀλέσατε Aoriſtus. πέραπε, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιφάτης, παρτιάτης, παρτιᾶτις.

13. Αχ. τραχὺς cum compoſitis: ἰαχὴ anceps.

I *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. I ante Vocalem, διοσθμὺς, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονὶη, ἰύζω, ἰὴ, ἰϋγμὸς, ἰϋκτὺς, ἰωχμὸς, & ab ἰὸς composita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πίστατος, πίερος, πιέειος, πίομαι, προΐωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰατρὸς, ἱερὸς, ἵημι & ἵεμαι, eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβαπτος, τιβίειος, τίβυεις: κειβανώτης: Aristoph. πλούτω. 765.

3. Ιγ. ὀείγανον, vel ὀρείγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενὸς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθυίω, ἰθυίτωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, πιθανὸς.

6. Ικ. ἀεικίνη, ἴκαρος, ἰκάειος, ἰκισία, ἰκίσιον, ἰκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, φοινίκιος, φεικαλέος, φεικώδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἵκελος.

7. Ιλ. ἅπλαδὸν, ἰλαδὸν, ἰλαμὸς, ἰλαρῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλιοσὸς, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτόω, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλόω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἵλαμαι, ἵλαος, σιλλωὸς.

8. Ιμ. βειμάω, βειμηδὸν, δειμύλος, ἰμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμεροέις, κεκονιμένος, μιμῆμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροδίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐεινὸς, ἠνίον, θεινακίη, ἰναχὸς, ἰνωπὲς, κινέω, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινῳὸς, πινύσκω, πελινος, σίνομαι, σρηπεδίνηθεν, τεινακεία, χαλινόω. Et Verba in νεω, ut βρέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινεύω.

10. Ιπ. δἴπατης, δἰειπίδης, ἰώπατε, λιπαρῶ, πνειπόλος apud Orphea, ῥίπανον nipus, ῥιπίζω.

11. Ιρ.

11. Ιρ. σειμίραμις, συείνθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βεισηΐς, ἰσάζω, ἰσάϊος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαείζω, κονίσαλος, μισαρὸς, vel μυσαρὸς, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσεται, ϖισήεις, πισιδὴς, ϖισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, τισιφόνη, φθισιλέων, χαείσιος, χείσεμαι.

13. Ιτ. ἰτέα salix, ἰτιμονὸς, τιτίζω, τίτυρος, τεπογενὴς, τεπογένεια, τεπονὶς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἴφι, ἴφιος, ἴφιτος, τειφυλλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. ἰχανῶ, κίχορα, ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. I ante Vocalem. αἰθείλω apud Solonem, propter ambientes, αἰχία, δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo. ἴϋγξ, κλπϊδὼν, κονίω, pulverem excito. κειὸς, μνίον, ὁρμιὰ, παναγείης apud Phocyl. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, σρεθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia. φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δελίων, ἐχίων, κίων, πανδίων, πίων, πείων, ὑπειείων. Excipe πειεικτίων. Communia, ἀνία, δῖος, ἴνα, ἴς, ἴσι, ἰὼς, ἴον, καλιὰ, κονιὰ, κρονίων, λίαν, μίαν Dionys. Alexand. producit. ϖιεῖν, σοφία, ὑποδίδιος, ἀείων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίον, propter ambientes. κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω sæpe communia. κυλίω, μιλύειν iraſcebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πείω, φθίω, λΐίω.

2. Ιβ. ἀκειβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἴβις, σίβη, τίβυρ, τιβιειὰς apud Nonnum. τείβω, commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάσιξ, μάσιγος, μίγω, πῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή.

Com-

Commune πτίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Id. γλυκυσίδη, διδώ, εἰλιδών, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδών, χλιδή. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψίς, ἀψῖδος: βαλβίς, βαλβῖδος: κηλίς, κηλῖδος: κλητίς, κλητίδος: κνημίς, κνημῖδος, δίκνημις, ἴδος: νησίς, νησῖδος: βατραχίς, βατραχῖδος: πλοκαμίς, πλοκαμῖδος: ῥαφανίς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλέτω, V. 544.

5. Ιθ. βεῖθος, βειθύς, βείθω, ἔειθος, ἐειθής, ἰθύς, κειθή, λῖθος proprium, σιθών, χθονοβειθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γελίκικος, fl. θρήϊκι Thraci. κρῖκος, κικύς, νίκη, φοινίκη, φείκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: ἀστράβιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φεῖξ, κός.

μυείκη indifferens Homero.

7. Ιλ. αἴγιλος, ἄργιλος, δικάχιλοι, εἰνεάχιλοι, ἰλύς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, ὄϊλός, ὔμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, στῖλος, χιλός, χίλων, ψιλός.

Indifferens φίλος.

8. Ιμ. βείμη, βειμώ Proſerpina. δειμύς, κίμιρος urbs, κλίμαξ, λιμός, μῖμος, σιμός, σίμων, τιμή, φιμός. Et compoſita, ἄτιμος, βύλιμος, ἴφθιμος. Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μιμίμα, χεῖμα.

Indifferens ἰμάς.

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπειρεινής, ἐεινάς, ἐεινός, θαμινός, θείναξ, θειδακῖνις, ἰνώ, κλίνη, μίνως, ῥινός clypeus: φινός, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δίνος, γυεῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, ϛαφυλῖνος, σήλινον, σμῖνον, παλαίεινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδραστίνη, ἐρυκίνη, ὑρωῖνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & triſſyllaba: ἄξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη. Et diſſyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμαίεινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κείνω, πίνω, ἀδίνω. τίνυσι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Pro-

Producunt Obliquos : ῥὶς , ῥινὸς , δῶδιν , ινος : ποιεὶν , ῖνος . σίνος , indifferens Nicandro . ἐπωεινὸς Iliad 5. & ὀρθεινὸς apud Aratum producuntur : alias corripiuntur , ſicut & alia Temporis ac Materiæ : ut , εἰαεινὸς , κέδεινος , ἰαχωὴν ινος .

10. Ιπ. γειπὸς , εὐιπὸς , εὐίπω , δ᾽ειπος , ἴπος , χιπὸς , ϖαρθενοπίπης ; ῥίπη urbs , ῥιπὴ , ῥιπὸς , σίπων , σιπὸς . σκίπων .

Indifferent. εὐιπὴ , ἐείπω .

11. Ιρ. ἴεις , ἴρος , ἴρηξ , νιρὸς , ὄσιεις , τίριως .

12. Ισ. ἀγχίσης , ἀμνισὸς , ἀμφισὸς , βεισὸς , ϑεμισὼ ἴσις , ἴσως , æque , μῖσος , νῖσος , πῖσα urbs , ϖῖσος ubertas , τελμισός .

Indifferent. ἴσος , & pleraque compoſita , μίσος piaculum .

Verba in ιω penultimam Futuri , & Aoriſti ſæpe producunt : notentur tamen : ut , κυλίσω , μιμίσω , τίσω , βείσας .

In ιζω , dant ις breve : ut , κομίσω , κόμισαν .

Producuntur tamen ἐκάπνισαν , ἀκοντίσας : quia poteſt in ipſis geminari τὸ σ .

13. Ιτ. ἀκόνιτον , ἀδήεστος , ἄτιτος , ἴτων , urbs , ἴφιτος , κλιτὺς , λῖτις prædatrix , λῖτον , λιτὸς , ὀνῖτις , παλίντιτος , πέφεικα , ϖυεῖτις , σῖτος , τιτὰν , τῖφυς , τείτων , φῖτυς . Et Nomina in ιτη , ιτης , ιτις : ἀφροδίτη , μελίτη , ὁπλίτης , πολίτης , πολῖτις .

14. Ιφ. χεῖφος , ϑεοδιφὴς Deum quærens , ἶφι , ἴφις , ἰφθὸς , σίειφος , σίφων , σῖφος .

τῖφος palus . indiff. νίφω .

15. Ιχ. ἰχὼρ , τάειχος : σίχω a Nonno ſæpe producitur : cum tamen Homerus ſemper corripiat .

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum* .

1. Υ ante Vocalem , αἰσυήτης , εὐυάλιος , κυάνεος , κυανοχαίτης , μυελὸς , μύρος , μυρείζω , μυοδόκος , ϖυετίη , πλατυάσδω apud Theocritum .

Communia , πύελος , υἱεύς .

Producuntur & ἀναλυέμεν , διαλυόμενος , κωλυέτω , μαρύομαι , ῥύετο , ὑόμενος , ὠρύομαι .

Indifferens ῥύομαι .

2. Υγ. ὑγιαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune. θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθῦμαι, ἀθαμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι; ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλδῶ, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλδῶ, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμῦμαι, εὐθυμῦμαι, εὐθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμάδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτιώμαι, βιθυνία, χειώνιος, ξυνῆιον, ξυνίημι, ξυνόω, σιωπὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κυρόμαι, κυρίη, κύειος, κυεῖνος, μαστύρομαι, μυείος, μυεία, μυειστὴς, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυεία, πορφύειος, σύραμος, συραμὶς, συραίου μόρος, πυείτης, πυραίχμης, πυρκυαίου ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὴς, πυραὴν, συείζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελὴς, λυσιμείμνος, λυσίπονος, μύσις. ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. λύσις.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφαιον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ ante Vocalem. εὐνὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ, σῦς, σῦαξ, ὗω.

Ver-

Verba in υω, habentia ante υ duas Conſonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πύω, ποιπνύω, ἱδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἰμύω.

Indifferentia ſunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μυύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγή, γύγης, ἴυγή, λαιτρύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγών, πυγή, τρυγών, κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. V. 854.

4. Υδ. ἄβυδος, βοτρυδών, ἐεικυδής, κῦδος, λυδός, τυδεύς, φερεκύδης.

Indiſt. ὕδωρ.

5. Υθ. ζῦθος, μῦθος, μύθω Verbum, πυθώ Nomen. Βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυκα, μεμυκώς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος.

Anceps ἐρύκω: δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλύτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐειφύλη, κίνδυλα, μυλλὸς, σῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλλὸς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ὑπερογγύλεσαι producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, εἴλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, σρυμὼν. Et diſſyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς, ὑμός.

Indiſt. νώνυμος.

9. Υν. ἄμπυα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, χθονὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τυὶν pro σὺ, ὗνις, φορκυνίς. Item μυὶν, φρήν, θύνος, φριῦς. Item ἀνθρώπυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὀρκύνος, πάχυνος. Item ξυνὸς, ὀπίσυνος.

ρος. Et φόρκυς, à φόρκυν. Item ἰδύω, & polysyllaba in ιύω: ut ἐνδύω, μελιύω, ὀτριύω. Aratus ἀμβλύνεται corripit: Homerus ἀπαμβλύνεται, Herodot. βίῳ ὁμήρῳ: & Odyss. 4. ἀρτιάει, Theognis εἰτιάει: Homerus in Batrach. τρωγλοδυόντα.

Anceps κερυόν.

10. Τπ. χεῦσος, γῦπες, λύπη, ἄλυσος, πανύπτις in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γίφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κύρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγηρυς, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρὸς, τυρὸ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰχυρὸς (etsi πλάτω Aristoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄδυρον.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, λῦσις.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, δύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσα, ἔδυσεν, εἴφυσεν, ἴυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκπαύσεις, ἔλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, αὐτὴ, βηρυτὸς, βλυτὸς, γαρυτὸς, κακυτὸς, λύτωρ, μιλυτὴρ, μιλύτωρ, μιλυτὸς, πρεσβύτης, πρισβύτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυπὸς, ῥύτωρ, σκύτος.

14. Τφ. ἴτυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, σῦφος, ῥύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Τχ. Βρυλὴ, ἐεισβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχὴ. Et Composita ab ὑρύτω: πολυρῦχος, συμβωρῦχος. Et verba in υχω: ut βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus, Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE

DE CARMINIBUS

Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut λύσείω ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. λύσείω ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅτ' ὄσσε ἴδον αἴολον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Licentia Poetica, quæ & nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus; ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE GRÆCIS DIALECTIS.

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ ſunt in uſu præcipuo, ut ſcribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p. 338. Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet ſuas habebat.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon. αἰνείη Poetice.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice. vel Bœotice, αἰνείᾱ Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείᾱ Jon.
V. ὦ αἰνείᾱ Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνείᾱ.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνείᾱ.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείης, αἰνείασι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνείᾱς Com. αἰνείας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut ἰσοείᾱ, ἰσοείη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut λύσης, λύσας: λήψη, λάψη: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει, ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥρως, εἶρως: ἀδὴ, ἰδύ.

G. ἐμοῦ, & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice, ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Doriee.

D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν Dorice.

A. ἐμὲ, μέ.

D. N. & A. νῶϊ & νᾶ Communiter, ἄμμε Æolice.

G. & D. νᾶϊν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.

G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἀμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.

D. ἡμῖν Communiter, ἦμιν Att. ἡμὶν, ἀμὶν & ἀμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.

A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἀμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας Æoliee.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τὴν Dorice.

G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.

D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεῖν Dorice.

A. σὲ Communiter, τὺ Dorice.

V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. & D. σφῶϊν, σφᾶν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμείων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & ἕο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὗ Dorice.

D. οἷ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἕ Apud Eurip. νφέ, eum, eam.

D. N.

D. N. & A. σφωὶ, σφέ.
G. & D. σφωῖν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Joniee, σφὲς Doriee.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Joniee, σφὲ Æolice.

Μιν, vel νιν, ipſum, ipſam, Dorica ſunt. Item νὶν pro ἑαυτὰς, apud Sophoclem.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τλῶος Doriee.

Verba.

Indicat.

Præſens.

S.	τάττω,	τάττεις,	τάττει.
	Dor. τετάχω,	τάττες,	τάττι.
	Æolice τάττης,		τάττη.
	ſine Jota ſubſcripto.		
D.		τάττετον,	τάττετον.
P.	τάττομεν,	τάττετε,	τάττουσι.
	Dor. τάττομες,		τάττοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum eſt ὁράᾳς, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάᾳ, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S.	ἔταττον,	ἔτατες,	ἔτατε.
	Poet. τάττεσκον,	τάττεσκες,	Jon. τάττεσκε.
D.		ἐτάττετον,	ἐταττέτην.
P.	ἐτάττομεν,	ἐτάττετε,	ἔταττον.
	Dor. ἐτάττομες,		Bœot. ἐτάττοσαν.
			Poet. τάττεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut,

Τάτ-

Τάττε, pro ἔτακτε: ἄκουσε, pro ἤκουσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo auget: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι,

Τάττεσκε a Communi ἔτακτες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoristi, ἔπαξας, πάξασκε: ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐλκύσας, λκύσασκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵεις, ἵεσκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔδης, δέσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S.	τέτακα,	τέτακας,	τέτακε.
D.		τετάκατον,	τετάκατον.
P.	τετάκαμεν,	τετάκατε,	τετάκασι.
	Dor. τετάκαμες,		τετάκαντι.
			τέτακαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S.	ἐτετάκειν,	ἐτετάκεις,	ἐτετάκει.
	Jon. ἐτετάκεα,		ἐτετάκεε.
	Att. ἐτετάκη,		ἐτετάκη.

Regula Generalis.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut,

Ποιέω, ποιῶ, ἐβόεον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφειν, ἐτετύφη.

D.	ἐτετάκειτον,	ἐτετακείτην.
P. ἐτετάκειμεν,	ἐτετάκειτε,	ἐτετάκεισαν.
Dor. ἐτετάκειμες,	Att.	ἐτετάκεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλληντο, πεποιήκεσαν: a συγγέγονμαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Aoriſt. 1.

S.	ἔπαξα,	ἔπαξας,	ἔπαξε.
Poet.	πάξασκον,	πάξασκες,	Jon. πάξασκε.
D.		ἐπάξατον,	ἐπαξάτην.
P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες.	Bœot.	ἐτάξασαν.

Aoriſt. 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Jon. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐτάγομες.	Bœot.	ἐτάγοσαν.

Fut. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
		Æol. τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
		Dor. ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Æoles pro ϕαλῶ, σπερῶ, faciunt ϕάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	παγῶ,	παγῆς,	παγῆ.
D.		παγεῖτον,	παγεῖτον.
P.	παγοῦμες,	παγεῖτε,	παγοῦσι.
Dor.	παγοῦμες,		παγοῦντι.

Imperat.

Præſens.

S.	τάττε,	τατταίτω.
D.	τάττετον,	τατταίτων.
P.	τάττετε,	τατταίτωσαν.
	Att.	τατταόντων.

Præ-

Τάττε, pro ἔπαττε: ἄκυσε, pro ἤκουσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι,

Τάττεσκε a Communi ἔπαττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔπαξας, πάξασκε: ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἔποίεις, ποίεσκε: ἐλκύσας, κύσασκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵης, ἵασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔφης, φάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S.	τέτυχα, τέτυχας,	τέτυχε.
D.	τετύχατον,	τετύχατον.
P.	τετύχαμεν, τετύχατε,	τετύχασι.
	Dor. τετύχαμες,	τετύχαντι.
		τέτυχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S.	ἐτετύχειν, ἐτετύχεις,	ἐτετύχει.
	Jon. ἐτετύχεα,	ἐτετύχεε.
	Att. ἐτετύχη,	ἐτετύχη.

Regula Generalis.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut,

Ποιέω, ποιῶ, ἐβόασον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.	ἐτετύχειτον,	ἐτετυχείτην.
P.	ἐτετύχειμεν, ἐτετύχειτε,	ἐτετύχεισαν.
	Dor. ἐτετύχειμες,	Att. ἐτετύχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλληντο, πεποιήκεσαν: a συγγέγονα, θρυλλέομαι, ποιέω.

Ao-

Aoriſt. 1.

S.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poet.	τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτην.
P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor.	ἐτάξαμες.	Bœot.	ἐτάξασαν.

Aoriſt. 2.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Jon. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.
Dor.	ἐτάγομες.	Bœot.	ἐτάγοσαν.

Fut. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
		Æol. τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξιτον.
		Dor. ταξεῖτον,	ταξῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Æoles pro ϕαλῶ, σπερῶ, faciunt ϕάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	ταγῶ,	ταγῆς,	ταγῆ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγοῦμες,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.
Dor.	ταγοῦμες,		ταγοῦντι.

Imperat.

Præſens.

S.	τάττε,	τατταίτω.
D.	τάττετον,	τατταίτων.
P.	τάττετε,	τατταίτωσαν.
	Att.	τατταίτων.

Præ-

Præterit. perf.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχετον,	τεταχέτων.
P.	τετάχετε,	τεταχέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον,	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.
		Att. ταξάντων.

Aoriſt. 2.

S.	τάγε,	ταγέτω.
	τάγον, more Syracuſanorum.	
D.	τάγετον,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.
		Att. ταγόντων.

Optativu.

Præſens.

S.	τάττοιμι,	τάττοις,	τάττοι.
D.		τάττοιτον,	τεττοίτην.
P.	τάττοιμεν,	τάττοιτε,	τάττοιεν.
	Dor. τάττοιμες.		

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφω τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod εἰ ἀμαλθείας κέρας continetur.

Præt. perf.

S.	τετάχοιμι,	τετάχοις,	τετάχοι.
D.		τετάχοιτον,	τεταχοίτην.
P.	τετάχοιμεν,	τετάχοιτε,	τετάχοιεν.
	Dor. τετάχοιμες.		

Ao-

Aoriſt. 1.

S. τάξαιμι, τάξαις, τάξαι.
D. τάξαιτον, ταξαίτην.
P. τάξαιμεν, τάξαιτε, τάξαιεν.
Dor. τάξαιμες. Job. 18. ϑηρεύσαισαν, ὁλίσαισαν, ἔλϑοισαν: pro ϑηρεύσαιεν, ὁλίσαιεν, ἔλϑοιεν.

Aoriſt. 2.

S. τάγοιμι, τάγοις, τάγοι.
D. τάγοιτον, ταγοίτην.
P. τάγοιμεν, τάγοιτε, τάγοιεν.
Dor. τάγοιμες.
εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὡς ἄντις εἴποιεν.

Futur. 1.

S. τάξοιμι, τάξοις, τάξοι.
D. τάξοιτον, ταξοίτην.
P. τάξοιμεν, τάξοιτε, τάξοιεν.
Dor. τάξοιμες.

Futur. 2.

S. ταγοῖμι, ταγοῖς, ταγοῖ.
D. ταγοῖτον, ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν, ταγοῖτε, ταγοῖεν.
Dor. ταγοῖμες.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττω, τάττῃς, τάττῃ.
τάττησι Jonice.
D. ἐὰν τάτ]ητον, τάτ]ητον.
P. ἐὰν τάτ]ωμεν, τάττητε, τάττωσι.
Dor. τάττωμες.

Præ-

Commune πίγω. Orpheus in Argonaut. semel γίγας producit.

4. Id. γλυκυσίδη, διδώ, εἰλιδών, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδών, χλιδή. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψίς, ἀψῖδος: βαλβίς, βαλβῖδος: κηλίς, κηλῖδος: κλητίς, κλητῖδος: κνημίς, κνημῖδος, ἀκνημίς, ἴδος: νησίς, νησῖδος: βατραχίς, βατραχῖδος: πλοκαμίς, πλοκαμῖδος: ῥαφανίς, ῥαφανῖδος. Aristoph. πλάτῳ, V. 544.

5. Ιθ. βεῖθος, βειθύς, βείθω, ἔειθος, ἐειθής, ἰθύς, κειθή, λῖθος proprium, σιθών, χθονοβειθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γελίκικος, fl. Θρήϊκι Thraci. κλῖκος, κικύς, νίκη, φοινίκη, φείκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φεῖξ, κός.

μυείκη indifferens Homero.

7. Ιλ. αἴγιλος, ἄργιλος, δεκάχιλοι, εἰνεάχιλοι, ἰλύς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, ὄϊλός, ὔμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλός, χίλων, ψιλός.

Indifferens φίλος.

8. Ιμ. βείμη, βειμώ Proserpina. δειμύς, κίμιρος urbs, κλίμαξ, λιμός, μῖμος, σιμός, σίμων, τιμή, φιμός. Et composita, ἄτιμος, βάλιμος, ἴφθιμος. Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μιμίμα, χεῖμα.

Indifferens ἰμάς.

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπειρενής, ἐεινάς, ἐεινός, θαμινός, θείναξ, θειδακῖνις, ἰνώ, κλίνη, μίνως, ῥινός clypeus: φινός, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δίνος, γυεῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, σαφυλῖνος, σίλινον, σμῖνον, παλαίεινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδραστίνη, ἐρυκίνη, ὑρωΐνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & trisyllaba: ἄξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη. Et disyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάεινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κείνω, πίνω, ἀδίνω. τίνυσι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Pro-

Producunt Obliquos : ῥὶς , ῥινὸς , ἄῳδιν , ιγ : ποιεῖν , ἴνος . σίνος , indifferens Nicandro . ἐπωειτὸς Iliad 5. & ὀρθειτὶς apud Aratum producuntur : alias corripiuntur , ſicut & alia Temporis ac Materiæ : ut , εἰαρεινὸς , κέδρεινος , ἰαχωδινος .

10. Ιπ. γειπὸς , σὐιπὸς , σὐίπω , δ᾽ειπος , ἴπος , κνιπὸς , ϖαροδενοπίπης ; ῥίπη urbs , ῥιπὴ , ῥιπὸς , σίπων , σιπὺς , σκίπων .

Indifferent. σὐιπὴ , εἰείπω .

11. Ιρ. ἴερις , ἴρος , ἴρηξ , νιρὸς , ὄσιερις , τίριως .

12. Ισ. ἀγχίσης , ἀμνισὸς , ἀμφισὸς , βεισὸς , ϑεμισὼ ἴσις , ἴσως , æque , μῖσος , κῖσος , πῖσα urbs , ϖῖσος ubertas , τελμισός .

Indifferent. ἴσος , & pleraque compoſita , μίσος piaculum .

Verba in ιω penultimam Futuri , & Aoriſti ſæpe producunt : notentur tamen : ut , κυλίσω , μιμίσω , τίσω , βείσας .

In ιζω , dant ις breve : ut , κομίσω , κόμισαν .

Producuntur tamen ἐκάπνισαν , ἀκοντίσας : quia poteſt in ipſis geminari τὸ σ .

13. Ιτ. ἀκόνιτον , ἀδήεστος , ἄτιτος , ἴτων , urbs , ἴφιτος , κλιτὺς , λπῖτις prædatrix , λῖτον , λιτὸς , ὀνῖτις , παλίντιτος , πέφεικα , ϖυεῖτις , σῖτος , τιτὰν , τῖφυς , τείτων , φῖτυς . Et Nomina in ιτη , ιτης , ιτις : ἀφροδίτη , μελίτη , ὁπλίτης , πολίτης , πολῖτις .

14. Ιφ. χεῖφος , ϑεοδιφὴς Deum quærens , ἴφι , ἴφις , ἰφθὶς , σίειφος , σίφων , ςῖφος .

τῖφος palus . indiff. νίφω .

15. Ιχ. ἰχὼρ , τάειχος : ςίχω a Nonno ſæpe producitur : cum tamen Homerus ſemper corripiat .

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum* .

1. Υ ante Vocalem , αἰσυπίτης , σὐυάλιος , κυάνεος , κυανοχαίτης , μυελὸς , μύυρος , μυυείζω , μυοδόκος , ϖυετίη , πλατυάσδω apud Theocrit.

Communia , πύελος , ὑπὰς .

Producuntur & ἀναλυέμεν , διαλυόμενος , κωλυέτω , μαρύομαι , ῥύετο , ὑόμενος , ὠρύομαι .

Indifferens ῥύομαι .

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune. θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθέομαι, ὀδομύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακίς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλδῶ, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλδῶ, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμορος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμέομαι, εὐθυμέομαι, εὐθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμαλδής, καπνοδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτιώομαι, βιθυνία, χειμώνος, ξυνῆιον, ξυνίημι, ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαινον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρλεύη, κύειος, κυεῖνος, μαστύρομαι, μυείος, μυεία, μυείστης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυεία, πορφύειος, σύραμος, συραμίς, συραίης μόρος, πυείτης, πυραίχμης, πυρκυαίον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὴς, πυρλεύη, συείζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελὴς, λυσιμέειμνος, λυσίπονος, μύσιος. ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. λύσεος.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ ante Vocalem. εὐνὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ, ὠῦος, σῦαξ, ὕω.

Ver-

Verba in ύω, habentia ante υ duas Conſonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πλύω, ποτπνύω, ἱδρύω, ξύω, ἐρητύω, νημύω.

Indifferentia ſunt, ἀτύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μινύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγή, γύγης, ἴυγή, λαιςρύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγών, πυγή, τρυγών, κόκκυξ, κόκκυγ⊙, Nicand. Theriac. V. 854.

4. Υδ. ἄβυδ⊙, βοτρυδὼν, ἐεικυδὴς, κῦδ⊙, λυδὸς, τυδεὺς, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζῦθ⊙, μῦθ⊙, μύθω Verbum, πυθὼ Nomen. Βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθ⊙, κώμυθ⊙.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυκα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκ⊙.

Anceps ἐρύκω: δοίδυξ, δοίδυκ⊙, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλύτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐειφύλη, κέυδυλα, μυλὸς, ςῦλ⊙, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλὸς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλ⊙. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ὑπερογγύλεσαι producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἕλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, ςρυμὼν. Et diſſyllaba in υμ⊙: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πρόθυμ⊙. Item ὑμεῖς, ὑμός.

Indiff. νώνυμ⊙.

9. Υν. ἄμινα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, χθονὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τυὴ pro σὺ, ὖνις, φορκυνίς. Item μυὴ, φρὴν, θῦν⊙, φριῦ⊙. Item ἀνδιθυν⊙, βόθυν⊙, κίνδυν⊙, λάγυν⊙, ὀρκυῦ⊙, πάχυν⊙. Item ξυνὸς, ὀπὴξυν⊙.

ρος. Et φόρκυς, à φόρκυω. Item ἰνύω, & polyſyllaba in ύω: ut ἐνδινύω, μελιτύω, ὀτρυύω. Aratus ἀμβλύνεται corripit: Homerus ἀπαμβλυύνεται, Herodot. βίῳ ὁμήρου: & Odyſſ. 4. ἀρτιύει, Theognis εὐτυύει: Homerus in Batrach. τρωγλοδιυόντα.

Anceps κορυθ.

10. Τπ. ζεῦγος, γῦπες, λύπη, ἄλυσις, πανύπερς in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, χέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κύρος, λάφυρα, λίπυρον, μελίγηρυς, νίσυρος, ὀλύρα, ὀπόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρὸς, τυρὼ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰχθυὸς (etſi πλάτω Ariſtoph. V. 947. corripitur) οἰάκυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλιμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

12. Τκ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, λύσις.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσα, ἔδυσεν, εὔφυσεν, ἴυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσεις, ἤλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, αὐτὴ, βηρυτὸς, βκλυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μιαυτὴρ, μιαύτωρ, μιαυτὸς, πρεσβύτης, πρεσβυτὶς, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυπὸς, ῥύτωρ, σκύτος.

14. Τφ. ἔνυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, σῦφος, ῥύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Τχ. Βρυχὴ, ἐερβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχὴ. Et Compoſita ab ὑρύττω: ποιχωρύχος, τυμβωρύχος. Et verba in υχω: ut βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guilloneus, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE CARMINIBUS

Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut Ἀχυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. Ἀχυσέω ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε ἰὼν ἐλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅσσοις ἴδον αἶολον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Licentia Poetica, quæ & nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus; ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE GRÆCIS DIALECTIS.

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ ſunt in uſu præcipuo, ut ſcribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p. 338. Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet ſuas habebat.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon. αἰνείη Poetice.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice. vel Bœotice, αἰνείᾱ Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείλεω, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνείᾱ Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνείᾱ.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνείᾱ.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείης, αἰνείασσι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνείᾱς Com. αἰνείας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut ἰσοεία, ἰσοείη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρῆξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείλεω.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut λεύσης, λεύσας: λήψη, λάψη: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει, ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἦρως, εἶρως: ἀδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.
A. τὴν μέλισσαν. *Ἅπλοίην* pro *ἀ"πλοιαν*, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
P. N. αἱ μέλισσαι.
G. ῥῆ μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις, Communiter, μελίσσῃς, μελίσσασι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, sine Jota subscripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. & A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. ῥῆ λόγων.
D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Communiter, λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quar-

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο: ut ὁ πετεὼς, τὸ πετεῴο, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσι: τρὰς, τρῶες, τρώεσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,
ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς δεῆς, δεΐηφι, ab δεινή.
τῇ ἰωρέῃ, ἰωρέηφι, ab ἰωρέα.
τλεὶ δνλεὶ, δνῆφι.
ὦ ὐρανία, ὐρανίαφι.
τὸ πόντε, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ ςήθεα, ςήθεσφι, a ςῆθος.
τὸ αὐτὸ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κεῖ, pro κεῖμενον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγών Dorice.

G. ἐμοῦ, & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice, ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Doriee.

D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν Dorice.

A. ἐμὲ, μέ.

D. N. & A. νῶϊ & νᾶ Communiter, ἄμμε Æolice.

G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ἀμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὔμμι Att. ὑμὶν, ἀμὶν & ἀμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Com. ὑμέας Jonice, ἀμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας Æoliee.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τεὺν Dorice.

G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.

D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.

A. σὲ Communiter, τὺ Dorice.

V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. & D. σφῶϊν, σφὼν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμείων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & ἑῦ Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὗ Dorice.

D. οἵ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἕ Apud Eurip. ὑφέ, eum, eam.

D. N.

D. N. & A. σφωέ, σφέ.
G. & D. σφωῖν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Joniee, σφεῖς Doriee.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὶ Æolice.

Μιν, vel νιν, ipſum, ipſam, Dorica ſunt. Item νιν pro αὐτάς, apud Sophoclem.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τλῶος Doriee.

Verba.

Indicat.

Præſens.

S.	τάττω,	τάττεις,	τάττει.
	Dor. τετάχω,	τάττεις,	τάττει.
	Æolice τάσσω,		τάττει.
	ſine Jota ſubſcripto.		
D.		τάττετον,	τάττετον.
P.	τάττομεν,	τάττετε,	τάττουσι.
	Dor. τάττομες,		τάττοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum eſt ὁράᾳς, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάᾳ, pro ἐᾷ, finit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S.	ἔταττον,	ἔτάττες,	ἔτατε.
	Poet. τάττεσκον,	τάττεσκες,	Jon. τάττεσκε.
D.		ἐτάττετον,	ἐταττέτην.
P.	ἐτάττομεν,	ἐτάττετε,	ἔτατον.
	Dor. ἐτάττομες,		Bœot. ἐτάττοσαν.
			Poet. τάττεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut,

Τάτ-

Τάττε, pro ἔπαττε: ἄκυσε, pro ἤκουσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔπαττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔπαξας, πάξασκε: ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐλύσας, λύσασκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἴσης, ἴσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔσης, σάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S. τέτυχα,	τέτυχας,	τέτυχε.
D.	τετύχατον,	τετύχατον.
P. τετύχαμεν,	τετύχατε,	τετύχασι.
Dor. τετύχαμες,		τετύχαντι.
		τέτυχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S. ἐτετύχειν,	ἐτετύχεις,	ἐτετύχει.
Jon. ἐτετύχεα,		ἐτετύχεε.
Att. ἐτετύχη,		ἐτετύχη.

Regula Generalis.

Janum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut,

Ποιέω, ποιῶ, ἐβόασι, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.	ἐτετύχειτον,	ἐτετυχείτην.
P. ἐτετύχειμεν,	ἐτετύχειτε,	ἐτετύχεισαν.
Dor. ἐτετύχειμες,	Att.	ἐτετύχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλληντο, πεποιήκεσαν: a συγγέγονμαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Ao-

Aoriſt. 1.

S.	ἔπαξα,	ἔπαξας,	ἔπαξε.
Poet.	πάξασκον,	πάξασκες,	Jon. πάξασκε.
D.		ἐπάξατον,	ἐπαξάτην.
P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες.	Bœot.	ἐτάξασαν.

Aoriſt. 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Jon. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐτάγομες.	Bœot.	ἐτάγοσαν.

Fut. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
		Æol. τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
		Dor. ταξεῖτον,	ταξῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	ταγῶ,	ταγῆς,	ταγῆ.
D.		ταγῆτον,	ταγῆτον.
P.	ταγῶμες,	ταγῆτε,	ταγῶσι.
Dor.	ταγῶμες,		ταγῶντι.

Imperat.

Præſens.

S.	τάττε,	τατταίτω.
D.	τάττετον,	τατταίτων.
P.	τάττετε,	τατταίτωσαν.
	Att.	τατταόντων.

Præ-

Præterit. perf.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχετον,	τεταχέτων.
P.	τετάχετε,	τεταχέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον,	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.
		Att. ταξάντων.

Aoriſt. 2.

S.	τάγε,	ταγέτω.
	τάγον, more Syracuſanorum.	
D.	τάγετον,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.
		Att. ταγόντων.

Optativu.

Præſens.

S.	τάττοιμι,	τάττοις,	τάττοι.
D.		τάττοιτον,	ταττοίτην.
P.	τάττοιμεν,	τάττοιτε,	τάττοιεν.
	Dor. τάττοιμες.		

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν τέλας. Varinus in Lexico, quod ἐκ ἀμαλθείας κέρα continetur.

Præt. perf.

S.	τετάχοιμι,	τετάχοις,	τετάχοι.
D.		τετάχοιτον,	τεταχοίτην.
P.	τετάχοιμεν,	τετάχοιτε,	τετάχοιεν.
	Dor. τετάχοιμες.		

Ao-

Aoriſt. 1.

S. τάξαιμι, τάξαις, τάξαι.
D. τάξαιτον, ταξαίτην.
P. τάξαιμεν, τάξαιτε, τάξαιεν.
Dor. τάξαιμες. Job. 18. ϑηρεύσαισαν, ὀλίσαισαν, ἔλϑοισαν: pro ϑηρεύσαιεν, ὀλίσαιεν, ἔλϑοιεν.

Aoriſt. 2.

S. τάγοιμι, τάγοις, τάγοι.
D. τάγοιτον, ταγοίτην.
P. τάγοιμεν, τάγοιτε, τάγοιεν.
Dor. τάγοιμες.
εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὃς ἄντις εἴποιεν.

Futur. 1.

S. τάξοιμι, τάξοις, τάξοι.
D. τάξοιτον, ταξοίτην.
P. τάξοιμεν, τάξοιτε, τάξοιεν.
Dor. τάξοιμες.

Futur. 2.

S. ταγοῖμι, ταγοῖς, ταγοῖ.
D. ταγοῖτον, ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν, ταγοῖτε, ταγοῖεν.
Dor. ταγοῖμες.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττω, τάττῃς, τάττῃ.
τάττησι Jonice.
D. ἐὰν τάτ]ητον, τάτ]ητον.
P. ἐὰν τάτ]ωμεν, τάττητε, τάττωσι.
Dor. τάττωμες.

Præ-

Præterit. perf.

S.	ἐὰν τετάχω,	τετάχῃς,	τετάχῃ.
D.		ἐὰν τετάχητον,	τετάχητον.
P.	ἐὰν τετάχωμεν,	τετάχητε,	τετάχωσι.
Dor.	τετάχωμες.		

Aoriſt. 1.

S.	ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.		ἐὰν τάξητον,	τάξητον.
P.	ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.
Dor.	τάξωμες.		

Aoriſt. 1.

S.	ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
		Jon.	τάγῃσι.
D.		ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P.	ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.
Dor.	τάγωμες.		

Infinit.

Præſens.

τάττειν Communiter.
τάττει Dorice.
τάττλω Æolice, & Dorice.
ταττέμεναι, Attice, & Dorice.
ταττέμεν Jonice.
βοᾶν Communiter, βοᾶις Æolice, Κυσὶν Communiter, Κυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa, pro ἀσχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι.
τεταχέμεν.

Ao-

Aoriſt. 1.

τάξαι.

Aoriſt. 2.

ταγεῖν.
ταγέν.
παγέμεναι.
παγέμεν.
παγέειν, diſſolutione τῦ παγεῖν Jonica.

Fut. 1.

τάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

παγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut,

λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. Διονυσιακ.
ἀγγελῶσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτιωῶσι, ἀρτιωέουσι. Odyſſ. 1.
φάγεις, φαγέαις. Phocylides.
διαχεῖνασι, διαχεινέουσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέουσι. Ibid.
πλωῶσα, πλωέουσα. Odyſſ. 6.

Paſſivum.

Indicat.

Præſens.

S.	τάττομαι,	τάττῃ,	τάττεται.
	Jon. τάττεαι,	Attice τάττει.	
D.	τασσόμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P.	τασσόμεθα,	τάττεσθε,	τάττονται.
	Dor. & Jon.	τασσόμεσθα.	

Imperf.

S. ἐταττόμην, ἐτάττου, ἐτάττετο.
Jon. ἐτάττεο.
Dor. ἐτάττευ.
D. ἐταττόμεθον, ἐτάττεσθον, ἐταττέσθην.
P. ἐταττόμεθα, ἐτάττεσθε, ἐτάττοντο.
Dorice, & Jonice, ἐπαττόμεσθα.

Ou mutatur Dorice in

1. ω, extra Crasi: ut, μέσα, μῶσα, βεκόλος, βωκόλος.
2. ου, in Crasin: ut, Δημοσθένους, ους, Δημοσθένους: ποιέονται, ῦνται, ποιεῦνται, ποιέυσα, ῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισεῦμαι, & κεισεῦμαι.
3. οι, in Participiis femininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.
D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα. Jon. τετάχαται.
φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Plusq. perfect.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.
D. ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες. Boeot. ἐτάχθεν.

ἐκεῖ-

ἐκείνθλω, & ἐκλίνθλω Poetica ſunt, pro ἐκείθλω, & ἐκλίθλω: a κείνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S.	ἐπάγλω,	ἐπάγης,	ἐπάγη.
D.		ἐπάγητον,	ἐπαγήτλω.
P.	ἐπάγημεν,	ἐπάγητε,	ἐπάγησαν.
	Dor. ἐτάγημες.	Bœot. ἔπαγεν.	

Futur. 1.

S.	παχθήσομαι,	παχθήσῃ,	παχθήσεται.
	Jon. παχθήσεαι.		
	Att. παχθήσει.		
D.	παχθησόμεθον,	παχθήσεσθον,	παχθήσεσθον.
P.	παχθησόμεθα,	παχθήσεσθε,	παχθήσονται.
	Dor. παχθησόμεσθα.		

Futur. 2.

S.	ταγήσομαι,	ταγήσῃ,	ταγήσεται.
	Jon. ταγήσεαι.		
	Att. ταγήσει.		
D.	ταγησόμεθον,	ταγήσεσθον,	ταγήσεσθον.
P.	ταγησόμεθα,	ταγήσεσθε,	ταγήσονται.
	Dor. ταγησόμεσθα.		

Paulo poſt Futur.

S.	τεταξόμαι,	τεταξῃ,	τεταξεται.
	Jon. τεταξεαι.		
	Att. τεταξει.		
D.	τεταξόμεθον,	τεταξεσθον,	τεταξεσθον.
P.	τεταξόμεθα,	τεταξεσθε,	τεταξονται.
	Dor. τεταξόμεσθα.		

Imperat.

Præſens.

S.	τάττε,	ταττέσθω.
Jon.	τάττεο.	
Dor.	τάττευ.	
D.	τάττεσθον,	ταττέσθων.
P.	τάττεσθε,	ταττέσθωσαν.
Att.		ταττέσθων.

στεφανέσθων, coronentur: Syneſ. ἀεὶ δώρε.

Præterit. perf.

S.	τέταχο,	τετάχθω.
D.	τέταχθον,	τετάχθων.
P.	τέταχθε,	τετάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάχθητι,	ταχθήτω.
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	τάχθητε,	ταχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S.	πάγηθι,	παγήτω.
D.	πάγητον,	παγήτων.
P.	πάγητε,	παγήτωσαν.

Optativ.

Præſens.

S.	τατταίμην,	τάττοιο,	τάττοιτο.
D.	τατταίμεθον,	τάττοισθον,	τατταίσθην.
P.	τατταίμεθα,	τάττοισθε,	τάττοιντο.
Dor.	τατταίμεθα,	Poet.	τατταίατο.

Præ-

Prat. perf.

S.	τεταγμένος	ὦ ἦς,	ἦν.
D.	τεταγμένω	ἦτον,	ἔπτην.
P.	τεταγμένοι	ἦμεν, ἦτε,	ἦσαν.

Aoriſt. 1.

S.	ταχθείω,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.		ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P.	ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.
	Dor. ταχθείημες.		
Syncope,	ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S.	ταγείω,	ταγείης,	ταγείη.
D.		ταγείητον,	ταγειήτην.
P.	ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.
	Dor. ταγείημες.		
Syncope,	ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖεν.

Futur. 1.

S.	ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D.	ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P.	ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.
	Dor. ταχθησοίμεσθα.	Poet.	ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D.	ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P.	ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.
	Dor. ταγησοίμεσθα.	Poet.	ταγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S.	τεταξοίμην,	τετάξοιο,	τετάξοιτο.
D.	τεταξοίμεθον,	τετάξοισθον,	τεταξοίσθην.
P.	τεταξοίμεθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.
	Dor. τεταξοίμεσθα.	Poet.	τεταξοίατο.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι,	τάττῃ,	τάττηται.
	Jon. τάττεαι.	
D. ἐὰν ταττώμεθον,	τάττησθον,	τάττησθον.
P. ἐὰν ταττώμεθα,	τάττησθε,	τάττωνται.
Dor. ταττώμεσθα.		

Præt. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος	ὦ, ἦς,	ᾖ.
D.	ἐὰν τεταγμένω	ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι	ὦμεν, ἦτε,	ὦσι.

Aoriſt 1.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.	ἐὰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.
Dor. ταχθῶμες.		

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.	ἐὰν ταγῆτον,	ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.
Dor. ταγῶμες.		

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.
Fut. 2. ταγήσεσθαι.
Paulo poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præterit.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τετάγατον,	τετάγατον.
P. τετάγαμεν,	τετάγατε,	τετάγασι.
Dor. τετάγαμες,		τετάγαντι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγην,	ἐτετάγεις,	ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα,		ἐτετάγει.
Att. ἐτετάγη,		ἐτετάγη.
Sic εἰδα, εἰδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδει, ᾔδη.		
D.	ἐτετάγειτον,	ἐτεταγείτλην.
P. ἐτετάγειμεν,	ἐτετάγειτε,	ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.		

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμλην,	ἐτάξω,	ἐτάξατο.
	Jon. ἐτάξαο,	μνησάσκετο,
pro ἐμνήσατο: Iliad. 11. V. 565.		
D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξασθον,	ἐταξάσθλην.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.		

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμλην,	ἐτάγη,	ἐτάγετο.
	Jon. ἐτάγεο.	
	Dor. ἐτάγθη.	
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθλην.

P. ἐταγόμεθα, ἐτάγισθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμισθα.

Futur. 1.

S. ταξομαι, ταξῃ, ταξεται.
Dor. ταξεῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. ταξει.
D. ταξόμεσθον, ταξεισθον, ταξεισθον.
P. ταξόμεθα, ταξεισθε, ταξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγεῦμαι, ταγῇ, ταγεῦται.
Jon. ταγέαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγεύμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγεύμεθα, ταγεῖσθε, ταγεῦνται.
Dor. ταγεύμεσθα.

Imperativus.

Præterit.

S. τέταγε, τετάγετω.
D. τετάγετον, τετάγετων.
P. τετάγετε, τετάγετωσαν.

Aorist. 1.

S. τάξαι, ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Aorist. 2.

S. ταγεῦ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

Optа-

Optativ.

Præterit.

S. τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.	τετάγοιτον,	τετάγοίτην.
P. τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S. ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον,	ταξαισθον,	ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα.		Poet. ταξαίατο.

Aoriſt. 2.

S. ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα.		Poet. ταγοίατο.

Futur. 1.

S. ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	ταξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα.		Poet. ταξοίατο.

Futur. 2.

S. ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	ταγοῖσθε,	ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα.		Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præter.

S. ἐὰν τετάγω,	τετάγῃς,	τετάγῃ.
D.	ἐὰν τετάγητον,	τετάγητον.

P. ἐὰν

P. ἐὰν τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τετάγθαι Commun. τετάγμεναι Att. & Dor. τετάγμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Subſtantivum εἰμὶ

Indicat.

Præſens.

S. εἰμὶ, εἶς, ἠὲ εἶ, ἐστὶ.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἔω, ab ἔομαι. Dor. ἐντὶ.
Att. ἔᾳ.

Dor.

Dor. ἐσσί,
D. ἔσὸν, ἔσὸν.
P. ἐσμὲν, ἐσὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, Jon. ἔασι.
& εἰμὲς, Dor. ἐντί.

Imperf.

S. ἦν, ἦς, ἦ.
Jon. ἔα, Æol. ἦσθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἦς.
Poet. ἔλν.
Att. ἦ, ἤλν.
Poet. ἔλν, ἦεν.
ἔον,
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἦτον, ἦτλν.
ἦσον, ἦσλν.
ἔσον, ἔσλν.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν, ἄρα. ἦν
κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æschin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται,
Jon. ἔσσαι, Sync. ἔσαι,
ἔσεαι.
Dor. ἐσσῆμαι, ἐσσῆ, ἐσεῖται, &c.

Imperativa

Præsens.

S. ἔσο, ἔσω.
ἴσθι, ἤτω.
D. ἔσον, ἔσων.
P. ἔστε, ἔσωσαν.
ἔσων.

Optat.

Optativ.

Præſens.

S. εἴλω,	οἶης,	οἴη.
		Poet. ἔοι.
D.	εἶητον,	εἰήτην.
P. εἶημεν,	εἶητε,	εἶησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε,	εἶεν.

Futur. 1.

S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν ὦ,	ἦς,	ᾖ.
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ.
	ἦσθα.	
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		ἔωσι.

Infinit.

Præſens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice, & Dorice, ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών.

Ob.

Obſervationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ: ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, ſicut Jonice additur: ut, παγήλαυτος, pro παγήλαως: ὀκτίμενος, pro ὀκτισμένος: Θεόδωρος & Θεόδοτος, pro Θεώδωρος & Θεώδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex τ] effertur: θάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ ſolvitur: ut, συείζω, συείσδω.

6. Futura in σω, a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποίησα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronunciatum fuiſſe per α obſcurum, ſicut Hebræorum Camez.

8. Dorica ſunt, διόφος, pro γνόφος: Σωκράτα, pro Σωκράτης: μᾶον pro μειον.

9. Tenues Jonice pro aſpiratis ponuntur: ut, χιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς, Att. ἐνθένδε, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aſpirationem: ut, ἅτος, pro ἅτος: ἀπᾶκε, pro ἀφᾶκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut, ἑλένλω, Fελένλω. Sic, Fανὴρ, pro ἀνὴρ.

11. Æoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Conſonantes: ut, ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος, ἄμαθος, συγκοπῇ ἄμος, Æolice ἄμμος. Sic ἀχιλλεύς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice Ἀχίλλευς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας, & τῆλας, dicitur Æolice τάλαις, & τύλαις.

13. Æo-

13. Æolice Πελλὰς, pro Πηλλὰς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππος, ἵπτορ: ἕτος, ἕτορ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conſpiciuntur; Item in toto Euſtathio. Καὶ τόδε μὲν, βαρέαις ὀδυσσῆι πεπαρμένος ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρυ, ξυνέηκαμα πολυπλανὴς ἔργον. Σοὶ δ', βροτῶν σάτερ, μεγάλα φίλος ἡὲ θεοῖσι, δόξα, κλέος τ' οἷς αἴσιμος πεπιθεῖς ἀνὴρ πάντας.

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO.

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδεών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μυνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιρροφοριών.	

His Græcis menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græciæ relatis.

Athe-

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

ἀνθεστηριῶν magis videtur fuiſſe Martius: ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσαμένη, ſive ἀρχομένη μηνὸς, inſtantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτῃ, medii, vel ſupra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium; quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, & νέα, Vetus & novus: quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet.

Exemplum dierum Menſis.

1	Dies Calendæ	Νουμηνία	
2	IIII	δευτέρα	
3	III	τρίτη	
4	Prid. Non.	τετράρτη	
5	Nonæ.	πέμπτη	
6	VIII	ἕκτη	ἱσαμένη, vel
7	VII	ἑβδόμη	ἀρχομένη
8	VI	ὀγδόη	
9	V	ἐνάτη	
10	IIII	δεκάτη	
11	III	πρώτη	
12	Pridie Id.	δευτέρα	
13	Idus.	τρίτη	
14	XVIII	τετάρτη	
15	XVII	πέμπτη	

16	XVI	ἕκτη	) ἀπὸ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη	)
18	XIIII	ὀγδόη	)
19	XIII	ἐνάτη	)
20	XII	εἰκάς	)
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, seu μετὰ εἰκάδα, & sic deinceps

22	X	ἐνάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἕκτη	)
26	VI	πέμπτη	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)
28	IIII	τρίτη	)
29	III	δευτέρα	)
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, τεταγάς.	

Quando menſis erat 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐνάτη φθίνοντος: quando plurium quam triginta, poſt δεκάδα ἐνδεκάτη addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμη ἱσαμένου, Septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, ὀλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσαμένου: Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii: Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέᾳ: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Alphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ στιγμὴν vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σαμπὶ dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario, addita hac nota ϡ, quæ ἡ χαρακτῆρα nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula Toni acuti ſubſcribitur, vel, ut quidam volunt, ſupra inſcribitur: prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat.
Π πέντε.
Δ δέκα.
H ἑκατόν.
X χίλια.
M μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.

12	ιβ	ΔΙΙ.
13	ιγ	ΔΙΙΙ.
14	ιδ	ΔΙΙΙΙ.
15	ιε	ΔΠ.
16	ις	ΔΠΙ.
17	ιζ	ΔΠΙΙ.
18	ιη	ΔΠΙΙΙ.
19	ιθ	ΔΠΙΙΙΙ.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔΙ.
22	κβ	ΔΔΙΙ.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	lΔl.
51	να	lΔlΙ.
52	νβ	lΔlΙΙ.
60	ξ	lΔlΔ.
70	ο	lΔlΔΔ.
80	π	lΔlΔΔΔ.
90	ϙ	lΔlΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	lHl.
600	χ	lHlH.
700	ψ	lH HH.
800	ω	lH'HHH.
900	ϡ	lH HHHH.
1000	,α vel ā	X.
2000	,β	XX.
3000	,γ	XXX.
4000	,δ	XXXX.
5000	,ε	lxl.
6000	,ς	lxlX.
7000	,ζ	lxlXX.

8000	,η	I̅X̅XX.
9000	,θ	I̅X̅XXX.
10000	,ι	M. &c.

Postremo notandum. δ̅ quatuor significat, δ quatuor millia, δ' quartam partem. Sicut Cos. significat 1. Consulem, Coss. 2. Consules, Imppp. 3. Imperatores: ita ξ'ξ', sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξξ ϛ̅, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γενηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελ-

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανούς, καθιζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.
Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.
Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικήν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

MARIAN.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωή, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες· Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δή, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς ἐλεήμονας σου ὀφθαλμοὺς πρὸς ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ἐξορείαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ Φοβερὰ, ὦ εὐσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι, Κεκροπίη, μεγάλ' ὄχεο· ἣ θέμις ἐστὶν
Ἠελίῳ τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα.
Οὐδὲ Προαιρεσίῳ ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐείζειν,
Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔθεισι λόγοις.
Βραδὺς Ἀθηναίων ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μέν· ἀλλά μιν ἔχε μόρος φθόνος· ἐκ δ' Ἀθηναι
Κύδιμοι· ὦ νέότης, φεύγετε Κεκροπίδα.
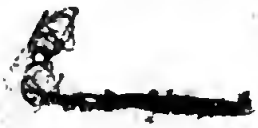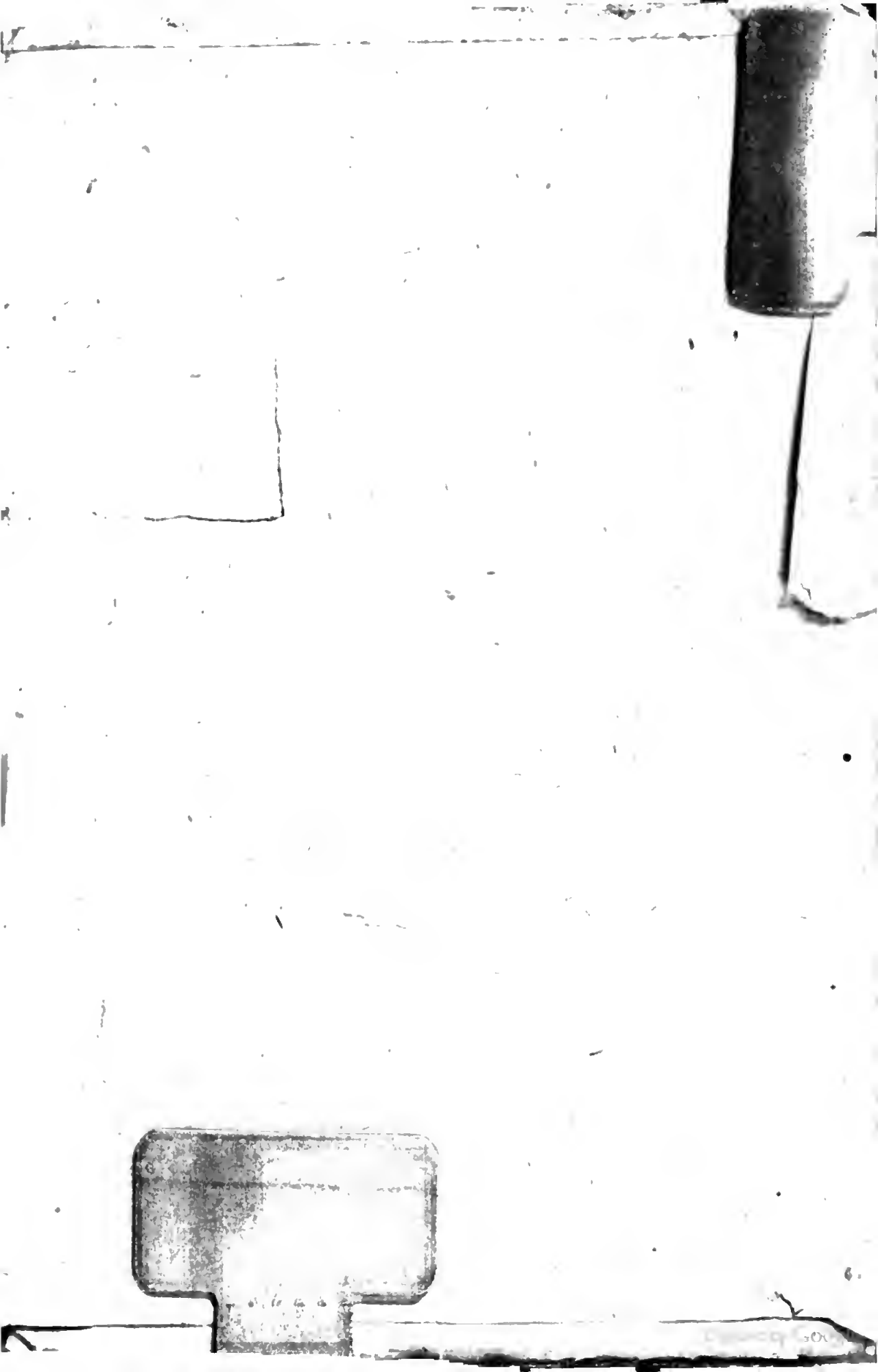
555535